

ATHENS VOICE

Ημερολόγιο της οδού Σαρρή

Εφτά στάσεις που θα σε κάνουν να τη δεις με άλλο μάτι

Του Τάκη Σκριβάνου, σελ.14

Sadahzinia

Παιδικά βιβλία, σίχοι, τραγούδι, μαμά και Active Member. Τι απ' όλα γουστάρει πιο πολύ η Γιολάντα;

Της Μαρίας Μανωλέλη, σελ.24

Στέλιος Μάινας + Αλέξης Αλεξίου

ΤΕΤΑΡΤΗ 04:45

Ένα φιλμ νουάρ για την κρίση

Του Γιώργου Κρασσακόπουλου, σελ.42

No1 FREE PRESS ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ATHENS VOICE

FOCUS BARI Β' ΕΞΑΜΗΝΟ 2014

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

WOMAN POWER

Η ATHENS VOICE γιορτάζει την Ημέρα της Γυναίκας, σελ. 22

Mattia Biagi, artist, Brooklyn, USA



John Walker & Sons

THE ICONIC & INTENSE BLENDS

EXPERIENCE JOHNNIE WALKER DOUBLE BLACK

Ο πρωταπόρος καλλιτέχνης Mattia Biagi, διάσημος για την τέχνη του που μεταμορφώνει αντικείμενα σε μαύρο με θεαματικά αποτελέσματα, δίνει τη δική του οπτική για τη μοναδική γεύση του JOHNNIE WALKER® BLACK LABEL®.

Το JOHNNIE WALKER® DOUBLE BLACK™ είναι ένα δυναμικό Blended Scotch Whisky με βαθύ, έντονο χαρακτήρα και γεύση που δημιουργήθηκε με άξονα το No1 deluxe Blended Scotch Whisky, το JOHNNIE WALKER® BLACK LABEL®.

Το JOHNNIE WALKER® DOUBLE BLACK™ προέρχεται από το συνδυασμό καπνιστών ουίσκι που έχουν ωριμάσει σε καφαλισμένα βαρέλια βελανιδιάς, με την τέχνη του blending να φέρνει στην επιφάνεια τις έντονα καπνιστές γεύσεις του.



JOHNNIE WALKER.
KEEP WALKING.

JOHNNIEWALKER.COM

Οι λεκτικές ενδείξεις JOHNNIE WALKER, BLACK LABEL, DOUBLE BLACK, KEEP WALKING καθώς και οποιαδήποτε άλλες σχετικές λεκτικές ενδείξεις και λογότυπα είναι σήματα © John Walker and Sons 2015

www.apofathe.gr/yphthna.enep.gr Απολάστε υπεύθυνα

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Αυγέα, Γ. Βαλλιαντάς, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γούναρη, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Ν. Δαμίγιο - Παπώτη, Γ. Δημητρακόπουλος, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Δ. Καραθάνος, Α. Καρανικολού, Σ. Κάρρα, Μ. Κοντοβά, Μ. Κοραχάη, Σ. Κραουνάκης, Γ. Κρασσικόπουλος, Γ. Κωνσταντινίδης, Α. Λαζόπουλος, Μ. Λεάνης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Θ. Μήνας, Α. Μυλωνά, Ευτ. Παλλήκαρης, Γ. Παναγόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Πανόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Γ. Παυριανός, Κ. Ρήγος, Ζ. Σφυρη, Π. Τατσόπουλος, Κ. Τζήκας, Γ. Τζιτζιλιάκης, Σ. Τριανταφύλλου, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Θ. Χειμωνάς, Α. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης: Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ: Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Διόρθωση κειμένων: Δήμητρα Γκρους
Εικονογραφίες: Θεοδώρα Μπαργιώτας, Νεκτάριος Σταματόπουλος, Smart, Β. Γκογκιτζιάς, Benoit Paré, art@athensvoice.gr
Φωτό: In Time, Ideal Images, Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης, Στ. Ανδριώτης, Α. Κούρκουλος, C. Makkos, Στ. Καλησπέρης, Μάρω Κουρή, Damien Argi, Α. Φιλιππίδης, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης, Τ. Βρεττός, Β. Georgousis, Στ. Ρόκκος, Βαγγέλης Τάσης

Διαχείριση Web: Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr

A.V. Web Crew: Ντίνα Βλαχοπούλου, Γιάννης Τσάκαλος, Καρολίνα Νιαμονιτάκη, Αγγελική Νικολάρη, Ελένη Μπεζιριάνογλου

Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης:
Νίκος Τσουανάτος
Digital Advertising Manager:
Αναστασία Μπαρούνη

Direct Market Manager: Βασίλης Ζαρκαδούλας
Direct Market: Νίκος Δαμδημόπουλος, Δημήτρης Καλαμάρης, Θεοδώρα Θεμελί, Ελεονώρα Βερυκοκίδη

Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct Market: Μαρία Αυγερινού marketing@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Κλειώ Κουζούμη, Μιχάλης Παπακωνσταντίνου

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση:
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369 / **Λογιστήριο:** 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369



Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απώδωση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.



EDITO

Του Φώτη Γεωργελέ



Είναι κάποια πράγματα, όχι τα πιο καθοριστικά ίσως στην ιστορία, που αποκαλύπτουν ωστόσο την κατάσταση, τις επιδιώξεις. Ανάμεσα στις πρώτες ενέργειες για την αντιμετώπιση της «ανθρωπιστικής κρίσης» είναι και το πάγωμα των πλειστηριασμών για τα κόκκινα στεγαστικά δάνεια. Έτσι πρέπει να γίνει, πρέπει να βοηθηθούν όσοι βρίσκονται σε μια άσχημη οικονομική κατάσταση και αδυνατούν να πληρώσουν τη δόση του δανείου. Το σύνθημα όμως «κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη» είναι σωστό σύνθημα; Γιατί δεν υπάρχει Άγιος Βασίλης, κανείς δεν χαρίζει χρήματα, κάποιοι άλλοι πληρώνουν όσα διαγράφονται. Πληρώνουν οι καταθέτες των τραπεζών εάν χρεοκοπήσουν, πληρώνει η οικονομία που δεν έχει ρευστότητα πράγμα που οδηγεί σε λουκέτα και ανεργία, πληρώνουν οι φορολογούμενοι όταν οι τράπεζες διασώζονται από το κράτος για να μη χαθούν οι καταθέσεις. Όσοι έμειναν άνεργοι, όσοι δεν έχουν εισοδήματα και περιουσία, όσοι έχουν εισοδήματα ελάχιστα, τόσο λίγα που δεν τους επιτρέπουν να πληρώσουν τη δόση τους, χρειάζονται βοήθεια. Οι άλλοι; Οι πολιτικές αποφάσεις δεν είναι ουδέτερες, έχουν πρόσημο, και το υπέρ ποίων είναι συνήθως το δείχνει το ανώτερο όριο. Χρειάζονται προστασία όσοι έχουν οικογενειακή ακίνητη περιουσία 700.000 ευρώ και ετήσιο εισόδημα 70.000 ευρώ; Αν δεν μπορεί να πληρώσει τη δόση του στεγαστικού αυτός που βγάζει 70 χιλιάδες το χρόνο, τότε ποιος μπορεί; Όταν ανακοινώθηκαν τα πρώτα αυτά νούμερα, εγώ έμεινα άναυδος. Δεν είδα όμως καμία αντίδραση, κανένα κύμα αγανάκτησης στην κοινωνία που αντιμετωπίζει την «ανθρωπιστική κρίση». Μήπως ως κοινωνία έχουμε ξεφύγει, μήπως μας μπερδεύει το ευρώ, μήπως αν το πούμε σε δραχμές θα το καταλάβουμε καλύτερα; Ακίνητη περιουσία 240 εκατομμύρια δραχμές και ετήσιο εισόδημα 24 εκατομμύρια. Αυτός δεν είναι νόμος για την ανθρωπιστική κρίση, είναι νόμος για την προστασία των εκατομμυριούχων. Που αναδιανέμει το χρέος εις βάρος όλων, κι αυτών που μαζεύουν με θυσίες κάθε μήνα το νοίκι για να μην τους κάνουν έξωση. Ίσως έτσι καταλάβουμε γιατί η τόσο εύκολη, τόσο αστήρικτη επίκληση της ελληνικής «ανθρωπιστικής κρίσης» σοκάρει τόσο πολύ τον υπόλοιπο κόσμο. Γιατί αυτό που στον υπόλοιπο κόσμο θα φαινόταν μια ξεκάθαρη ταξική επιλογή, στην Ελλάδα ονομάζεται μέτρο υπέρ των φτωχών.

Οι ρυθμίσεις για τις 100 δόσεις στα χρέη προς το Δημόσιο είναι εξίσου γενναϊόδωρες. Πληρώνεις και διαγράφεται άλλο τόσο από το χρέος. Είναι η καινούργια μορφή περαιώσης. Αυτή που κάναμε χρόνια να καταργήσουμε κατόπιν μεγάλης πίεσης της τρόικας της «νεοφιλελεύθερης». Επειδή δεν δημιουργεί φορολογική συνείδηση, επειδή μεταφέρει το βάρος από αυτούς που δεν πληρώνουν σε αυτούς που είναι συνεπείς. Γιατί πάντα κάποιος πληρώνει, είναι όπως με τον ΕΝΦΙΑ, χρειάζονται 2,5 δις, βάζουν φόρους 4,5 γιατί ξέρουν ότι οι μισοί δεν θα πληρώσουν. Έτσι για άλλη μια φορά πληρώνουν τα συνήθη θύματα, πέρα από τη γενικότερη ζημιά στην οικονομία όπου επαληθεύεται για μια ακόμη φορά το αξίωμα «το κακό χρήμα σκοτώνει το καλό». Οι επιχειρήσεις που χρωστάνε, που δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους, οδηγούν στο κλείσιμο τις συνεπείς. Στον γαλαντόμο αυτό νόμο, όμως, υπάρχουν κι άλλα περιέργα. Οι ευνοϊκές ρυθμίσεις επεκτείνονται και στα χρέη πάνω από ένα ε-

κατομμύριο. Ποιοι χρωστάνε εκατομμύρια στο δημόσιο ανενόχλητοι; Είτε αυτοί που έχουν ήδη βάλει λουκέτο, είτε αυτοί που έχουν τον τρόπο επί σειρά ετών να μην πληρώνουν τις υποχρεώσεις τους χωρίς να τους ενοχλεί κανένας. Οι ρυθμίσεις «κοινωνικής σωτηρίας» είναι στην πραγματικότητα ρυθμίσεις ώστε να μπορέσουν οι γνωστές επιχειρήσεις-ζόμπι να επιβιώσουν, να πάρουν φορολογική ενημερότητα χωρίς προβλήματα, πληρώνοντας μια δόση. Και να συνεχίσουν να παίζουν πολιτικά παιχνίδια προπαγανδίζοντας την «αντιμνημονιακή» χρεοκοπία και την επιστροφή στη δραχμή. Πόσοι είναι οι φορολογούμενοι που χρωστάνε εκατομμύρια; Μερικές χιλιάδες; Αφού στόχος όλων είναι η φοροδιαφυγή γιατί δεν εκκαθαρίζουν αυτές τις υποθέσεις για να δουν ποιοι έχουν περιουσία και αποφεύγουν τις υποχρεώσεις τους; Οι οριζόντιες ρυθμίσεις δεν είναι ποτέ αθώες, όταν είναι «για όλους» αυτομάτως σημαίνει ότι κάποιοι, χωρίς να έχουν ανάγκη, μεταβιβάζουν το βάρος στους πολλούς.

Συγχρόνως με αυτά τα μέτρα κοινωνικής σωτηρίας για εκατομμυριούχους, ετοιμάζεται και η επιστροφή στην κρατική τηλεόραση του 2009. Ποιος θα πληρώσει το κόστος; Οι πολίτες με αύξηση της εισφοράς. Χρειάζεται μια χώρα σε «ανθρωπιστική κρίση» κι άλλα κανάλια και ραδιοφωνα; Η χώρα που έχει τα περισσότερα κρατικά, δημοτικά, κομματικά, εκκλησιαστικά, της Βουλής, μέσα ενημέρωσης στην Ευρώπη, το κόστος των οποίων βαρύνει το κράτος, δηλαδή τους πολίτες που τα πληρώνουν με τους φόρους τους; Αν έχουμε «κοινωνική γενοκτονία» και «ανθρωπιστική κρίση» τέτοια που πρέπει να δίνουμε δωρεάν ρεύμα στους συμπολίτες μας, πώς γίνεται ταυτόχρονα να ακριβαίνουμε τους λογαριασμούς ηλεκτρικού; Αυτά τα τελευταία χρόνια, οι αυξήσεις στους λογαριασμούς ηλεκτρικού, είναι οι μεγαλύτερες στην Ευρώπη. Προχθές υπογράφηκε νέα σύμβαση στη ΔΕΗ, η οποία προβλέπει αυξήσεις μεταμφιεσμένες σε «επίδομα καφέ» που αναλογούν με έναν επιπλέον μισθό, συνδικαλιστικά προνόμια όπως «επίδομα βάρδιας» ανεξαρτήτως φυσικής παρουσίας και κάμποσα ακόμα επίδομα «ευδόκιμης παραμονής» που για τους πληβείους υπόλοιπους συμπολίτες μας ακούγονται εξωπραγματικά. Αυτό το χρεοκοπημένο κράτος που ψάχνει να βρει λεφτά στα ταμεία των νοσοκομείων και των ασφαλιστικών ταμείων, πώς μπορεί να είναι τόσο πολυτελές και large συγχρόνως για τον εαυτό του;

Αυτή είναι η ιστορία των τελευταίων χρόνων. Τα ισχυρότερα κοινωνικά στρώματα και επαγγελματικές ομάδες έφτιαξαν έναν εξωτερικό εχθρό, τους «ναζί» που «επιβάλλουν» λιτότητα. Δηλαδή που δεν μας δανείζουν άλλο. Ναζί είπαμε ότι είναι, όχι νλίθιοι, κάποτε θα σταμάταγαν να μας δανείζουν. Κι έτσι, χωρίς τα δάνεια, το κόστος που συνεπάγεται η διατήρηση του προ χρεοκοπίας μοντέλου διαβίωσης των πιο προνομιούχων μεταφέρθηκε στα ασθενέστερα στρώματα που πληρώνουν για όλους μέχρι τελικής εκμηνδένισης. Όσοι υπερασπίστηκαν τα ασθενέστερα στρώματα ονομάστηκαν μερκελιστές και προδότες. Όσοι υπερασπίζονται τους κερδοσμένους του άδικου και χρεοκοπημένου συστήματος ονομάστηκαν πατριώτες και φίλοι του λαού. Όπως βλέπουμε όμως τώρα πια, όσο κι αν αλλάξουμε τη σημασία των λέξεων και την ονομασία των συμφερόντων, η πραγματικότητα δεν αλλάζει. **Α**

«Κορίτσια, ακούστε, όταν έμεινε έγκυος η γιαγιά μου στον πατέρα μου πήγε η μαμή και της ζούληξε τη θηλή και έβγαλε υγρό και με αυτό έκανε ένα σταυρό στον τοίχο και της λέει άμα μείνει ο σταυρός είναι αγόρι άμα όχι είναι κορίτσι, έμεινε τελικά και ήταν ο πατέρας μμμ!!!»

Ο_ο

υπάρχουν τόσα που έκαναν οι παλιές που μερικοί τα κοροϊδεύουν αλλά είναι πάντα αληθιβά κ σωστά!!!»

(Facebook, διάλογος στο γκρουπ «Μανούλες!!!». Εμείς προσθέσαμε μόνο τους τόνους)

Παρασκευή βράδυ, λεωφορείο 843, Πειραιάς-Πέραμα.

Δύο 18χρονοι συνομιλούν:

-Ρε, τη γούσταρα πολύ τη Σταυρούλα, μαλακία έκανα που τη χώρισα.

-Και γιατί δεν τα ξαναβρίσκεις, ρε;

-Μένει Ηλιούπολη, πού να τρέχω...

Δύο ηλικιωμένες κυρίες κατεβαίνουν τη Σκουφά συζητώντας:

-Είναι τα γενέθλια της Ελένης και θέλω να της πάρω ένα συμβολικό δώρο. Γίνεται 50.

-Πάρ' της τις «50 αποχρώσεις του Γκρι».

(Παρασκευή πρωί)

«Και δε μου λες; Τι καλό έχεις μαγειρέψει;»

(Πολύ γκέι νεαρός, με μωβ παντελόνι, μιλάει στο κινητό του. Χ.Τρικούπη, Παρασκευή μεσημέρι)

Στο αεροδρόμιο, ευτραφής κυρία προς το σύζυγό της, περιμένοντας στην ουρά για τον έλεγχο:

-Πλάκα κάνεις! Θα ξεβρακωθούμε; Εγώ μπότα δεν βγάζω.

Δεν ξαναπαίνει!!

(Ελ.Βενιζέλος, πτήση προς Βερολίνο, Παρασκευή 27/2)



Η κυβέρνηση σκέφτεται και άλλους τρόπους να αναζητήσει λεφτά εκτός από τα αποθεματικά των ταμείων.



ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Σπύρος Λάσκαρης. Γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι σκηνογράφος. Έχει σπουδάσει μηχανολόγος και γραφίστας. Εργάζεται στη διαφήμιση και στον Νέο Ελληνικό Κινηματογράφο υπογράφοντας το σχεδιασμό παραγωγής βραβευμένων ταινιών όπως «Stage Fright», «Τετάρτη 4:45», «Ο εκθρόνος μου», «Άδικος Κόσμος», «Ακαδημία Πλάτωνος», «Απ' τα κόκαλα βγαλμένα» και πολλών άλλων. Σχεδιάζει comics. Το σημερινό εξώφυλλο σχεδιάστηκε με αφορμή την ταινία του Αλέξη Αλεξίου «Τετάρτη 4:45» που βγαίνει στις αίθουσες στις 12/3.

INFO-DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ



ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Δημιουργικής ασάφειας για αρχάριους. Πληροφορίες: Υπουργείο Οικονομικών, Καρ. Σερβίας 10.

ΕΥΧΕΣ

Όταν ακούς «εύχομαι ένα καλό μέλλον για την Ελλάδα» αποκαιρέτα την, την Αλεξάνδρεια που χάνεις.

STAR TREK

Γύρισε στον πλανήτη του και ο Mister Spock. Πήγε να βρει τον Dr Smith του «Lost in Space».

ΕΠΙΔΟΜΑ ΣΙΤΙΣΗΣ ΣΤΗ ΔΕΗ

6 ευρώ την ημέρα για σάντουιτς; Αυτό κι αν είναι μπουκιά και συχώριο!

TWEET ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

«Αν υπάρχει κόλαση θα είμαι πρώτο καζάνι πίστα». (@psarianot)

ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

«Για τις ενοχλήσεις σας ξύδι» ήταν η απάντησή του σε όλους εμάς που φρικάρουμε με τις αυξήσεις των μισθών της ΔΕΗ.

ΒΡΕΘΗΚΕ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Εντελώς συμπτωματικά λίγο πριν το Πάσχα.

ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΩ

12 ημέρες άδεια για εθελοντική αιμοδοσία προβλέπει η ΣΣΕ της ΔΕΗ. Μιλάμε δηλαδή για κανονική αφαίμαξη έτσι;

ΔΙΚΗ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ

Αναβλήθηκε γιατί δεν χώραγε το ακροατήριο στην αίθουσα του Εφετείου. Τώρα διαπραγματεύονται με το ΟΑΚΑ.

ΛΕΦΤΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ

Γιατί τα ψάχνουμε στα αποθεματικά των ταμείων και δεν ζητάμε δανεικά από τους Ποδέμος και τη Γένοβα 2002;

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ FOOD BLOG ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

«Για πάντα χοντροί» με φωτογραφίες άδειων πιάτων και μόντο: «Έφαγες; Στείλε μας το πιάτο σου». Μιλάμε για το πιο φευγάτο after food styling που έχετε δει.

ΕΠΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΤ

Με αύξηση του ανταποδοτικού τέλους. Να το δείτε μόνοι σας το «Downton Abbey».

ΑΣ ΑΝΑΦΩΝΗΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

Η Ελλάδα προχωράει. Η Ευρώπη αλλάζει. Η ελπίδα έεεεερεχεται!

ΕΝΤΩΜΕΤΑΣΥ ΤΟ ΚΟΝΤΕΡ ΓΡΑΦΕΙ

11,5 εκ. είναι το εφάπαξ πρόστιμο που έχει εισηγηθεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επιβάλλει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο στη χώρα μας για το θέμα των ΧΥΤΑ και πρόστιμο 47.462 ευρώ για κάθε ημέρα που δεν συμμορφώνεται με την κοινοτική νομοθεσία.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Θ. ΠΑΥΡΙΑΝΟΣ
γράφει για την Α.Υ. ένα τραγούδι



ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΑΛΕΞΗ

Σου γράφω, φίλε Αλέξη
σ' ένα χαρτί κανσόν
και να μη μάθει λέξη
για αυτά η Κομισιόν

Σε φάκελο το στέλνω
με ταχυδρομικό
και μέσα έχω κρυμμένο
κλωνί βασιλικό

Κάτι σε έχει αλλάξει
αλλά δεν μας το λες
γι' αυτό σ' έχουν ταράξει
όλοι με επιστολές.

Τον πίκρανες τον Γλέζο
σου έγραψε κι αυτός
μα έκανες τον Κινέζο
δεν ήσουνα σωστός

Αλλά κι ο Ζουγανέλλης
σε μια επιστολή
λέει πως αν το θέλεις
θα βγάλει και μαλλί

Ο Μίκης σου 'χει γράψει
μα τον περιφρονείς
για σένα έχει κλάψει
ακόμα κι ο Τσακνής

Γιατί άφησες τον Γιάννη
με τον Νταϊσεμπλούμ;
Κάτι του έχει κάνει
και είναι αλαλούμ

Οι πεινασμένοι νέοι
πότε θα προσληφθούν;
Οι ευτυχημένοι γκέι
πότε θα παντρευτούν;

Άκου, παιδί μου Αλέξη
μπορεί να είσαι ροκ
αλλά έχεις μπερδέψει
τον ΚΟΚ με την ΕΟΚ

Το κόκκινο φανάρι
μπορείς να το περνάς
από τη Μέρκελ χάρη
ποτέ σου μη ζητάς



"Tailor Made" by Ketel One

Μια ultra premium ιδέα

Μια νέα πετυχημένη ιδέα από μια πραγματικά μοναδική βότκα που σε παροτρύνει να φτιάξεις το δικό σου cocktail με βάση την Ketel One, διαλέγοντας εσύ τα υλικά με τα οποία θα δημιουργήσει ο bartender του αγαπημένου σου bar.

Πίσω από κάθε επιτυχία κρύβεται μια ξεχωριστή ιστορία. Σαν την ιστορία της Ketel One, της ultra premium βότκας από την Ολλανδία που έχουν ερωτευθεί κάποιοι από τους σπουδαιότερους bartenders του κόσμου καθώς και εκατομμύρια λάτρεις της βότκας.

Στο τέλος, ένας από τους απογόνους της οικογένειας Notel δοκιμάζουν και εγκρίνουν προσωπικά κάθε μία παρτίδα Ketel One για να βεβαιωθούν ότι αξίζει να φέρει το όνομα της οικογένειας.



«Ήμουν πάντα φανατικός της Ketel One. Είναι ένα καλοφτιαγμένο απόσταγμα με μοναδική προσωπικότητα», λέει σήμερα ο **ο guru των bartender, Dale DeGroff.**

Εμείς σου προτείνουμε να κάνεις μια βόλτα μέχρι το «Tailor Made», στην πλατεία Αγίας Ειρήνης. Τον Τεό Σπυρόπουλο σίγουρα θα τον γνωρίζεις, βρίσκεται εκεί από την πρώτη ημέρα που άνοιξε το 2011. Διαθέτει μεράκι και γνώση και πιστεύει ένα ποτό δεν σε κερδίζει απλά από τη γεύση του αλλά από όλη την εμπειρία που προσφέρει. Εσύ απλώς ζήτησέ του να δημιουργήσει μαζί το δικό σου signature drink, με βάση την Ketel One, και ζήσε τη μοναδική εμπειρία.



Την Πέμπτη 5 Μαρτίου ο Τεό θα σας περιμένει μετά τις 21.00 για να δημιουργήσετε μαζί το ιδανικό cocktail για εσάς. Tailor Made, Πλατεία Αγ. Ειρήνης.



Advertorial «A.V.»

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

ΜΕΓΑΡΟ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Σε συνεργασία με το

ΘΑΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΠΕΡΑ

Φίλιππου Τσαλαχούρη

Ιούλιος Καίσαρ

α' παγκόσμια εκτέλεση

Λιμπρέτο Διονύσης Καψάλης βασισμένο στο ομώνυμο έργο του Σαίξπηρ

11 & 12.3.2015
Εισιτήρια από 5€

210 72 82 333 | megaron.gr

ΜΕΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ



© Φίλιππος Τσαλαχούρης

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για την απαγόρευση των κερμάτων του ενός λεπτού στα ρέστα των διοδίων)



ΑΠΑΘΡΑΦΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πρακτικογράφος στη συνάντηση του Σπύρου Κοντονή με τον Βαγγέλη Μαρινάκη και τον Γιάννη Αλαφούζο

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ο συνδικαλιστής της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ που για να δικαιολογήσει το επίδομα σίτισης ισχυρίστηκε ότι όλες οι εταιρείες δίνουν έναν καφέ κι ένα σάντουιτς στους εργαζόμενους, πού ακριβώς το ξέρει;

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Γιάννης Βαρουφάκης

«Αυξήθηκαν οι μισθοί στη ΔΕΗ; Αν έχει συμβεί αυτό, έχω πρόβλημα...»

Μετάφραση Νομίζω ότι κάπου έκανα μαλακία που δέχθηκα αυτή τη θέση

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Κομμωτήφορος» Το καχύποπτα εχθρικό ύφος των γυναίκων στα κομμωτήρια, όταν έχουν επάνω στα μαλλιά τους τα ασημόχαρτα της βαφής

Το συμπέρασμα της εβδομάδας: Ελληνική πολιτική σημαίνει η τωρινή αντιπολίτευση να κατηγορεί την κυβέρνηση ότι στις διαπραγματεύσεις κάνει ακριβώς τα ίδια που έκανε κι αυτή, ενώ κι εκείνη πριν γίνει κυβέρνηση έλεγε τα ίδια που έλεγε και η τωρινή κυβέρνηση, όταν ήταν στην αντιπολίτευση.

Όλοι είναι έτοιμοι να κατηγορήσουν την κυβέρνηση για τις αυξήσεις στη ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ και κανείς δεν μπαίνει στον κόπο να δει το μυστικό σχέδιο που βρίσκεται από πίσω...
● Διότι, στην πραγματικότητα, η κυβέρνηση μένει πιστή στην προεκλογική της υπόσχεση: Ότι θα πληρώσει η ελίτ.
● Απλώς, επειδή η ελίτ που ήδη υπάρχει δεν βολεύει, αποφάσισαν να φτιάξουν μια νέα ελίτ. Πιο κοντά στα μέτρα τους. Με δικούς τους ανθρώπους.
● Όταν λοιπόν η νέα ελίτ των συνδικαλιστών της ΔΕΗ αυξάνει το εισόδημά της, σημαίνει ότι θα φορολογηθεί περισσότερο. Άρα η προεκλογική υπόσχεση της κυβέρνησης θα έχει πραγματοποιηθεί!

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ ΚΑΜΜΕΝΟΥ

Το νέο Αμυντικό Δόγμα της χώρας ξεκινάει από τον ίδιο τον υπουργό Εθνικής Άμυνας. Γιατί ο Πάνος Καμμένος δεν αφήνει τίποτα στην τύχη. Ακόμα και στο χώρο του γραφείου του θέλει να δίνει το σωστό παράδειγμα, όντας ανά πάσα στιγμή έτοιμος για τη μάχη υπέρ του Έθνους.

Και δεν είναι μόνο ότι το μπουφάν παραλλαγή που έχει σαν γίνε δευτερο δέρμα του, θυμίζει στους Έλληνες κομάντο ότι ο προϊστάμενός τους είναι ένας από αυτούς. Ούτε η εικόνα της Παναγίας της Πατριώτισσας που ευλογεί τα νέα εξοπλιστικά προγράμματα.

Κυρίως είναι η αίσθηση σιγουριάς που αποκομίζουν οι οπαδοί του, βλέποντας ότι ο αρχηγός τους είναι πάντα επί ποδός. Έτοιμος να αντιμετωπίσει στο πεδίο της μάχης όποιον εχθρό της πατρίδας περάσει ύπουλα από τους σωματοφύλακές του και απειλήσει την εδαφική ακεραιότητα του γραφείου του.

Εντάξει, ο υπουργός Εξωτερικών κ. Κοτζιάς μπορεί να μην καταδίκασε τη δολοφονία του επικριτή του Πούτιν έξω από το Κρεμλίνο, αλλά έδωσε οδηγίες στην πρέσβειρά μας στη Μόσχα να αποθέσει άνθη στο σημείο όπου συνέβη...
● Απλώς δεν είμαστε σίγουροι αν η κίνηση είναι για να τιμηθεί η μνήμη του ή για να γιορταστεί το γεγονός.

Άσχετο, αλλά η ΝΔ που διαμαρτύρεται με το επιχείρημα ότι «η κυβέρνηση βάζει το συμφέρον του Φωτόπουλου (της ΓΕΝΟΠ) πάνω από την κοινωνική δικαιοσύνη» δεν είναι η ίδια

που μοίραζε το πλεόνασμα αποκλειστικά στους ένστολους;

Συγγνώμη, αλλά οι καλόγριες που εμφανίστηκαν στη δίκη για την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου, στο Εφετείο, θεωρούν ότι η εικόνα του Ιησού πάνω από την έδρα δεν είναι αρκετή για συμπάρασταση;

Απλαδή τώρα η Μαρία Σπυράκη, που έχτισε καριέρα επί Καραμανλή, είναι υποχρεωμένη να υποστηρίξει τη ΝΔ ενώ βλέπει όλους τους παλιούς της φίλους να συρρέουν στον ΣΥΡΙΖΑ; **Α**





YOUR GREATEST RUN EVER



#ULTRABOOST

Βρες το σε όλα τα **adidas stores**
και σε επιλεγμένα καταστήματα αθλητικών ειδών

adidas stores:

Αττική: Ερμού 50, Αθήνα • Αττικά, Αθήνα • Εσπερίδων 3, Γλυφάδα • Α. Βουλιαγμένης 47 & Λοισγαίου Χατζηγεωργίου 14-17, Ελληνικό • Θρασύως 139, Καλλιθέα • Golden Hall • The Mall Athens • Athens Metro Mall • Ηρ. Πολυτεχνείου 47, Πειραιάς • Χαϊματιά 24, Χαλάνδρι • Α.Κηφισίας 280, Ψυχικό
Θεσσαλονίκη: Μεδιτεπανεστ Cosmos, 11ο χλμ. Εθνικής Οδού Θεσσαλονίκης - Μουδωνίων
Αλεξανδρούπολη: 14ης Μαΐου 77
Θάλασσα: Δημητριάδος 152
Ιωάννινα: Μικαήλ Αγγελού 26
Καβάλα: Ομοιοίας 113 & Αβέρωφ
Κέρκυρα: Α. Αλεξάνδρας 27
Κομοτηνή: Απ. Σούρου & Καραμπάση 1
Κρήτη: Αρχαράκη 2, Ηράκλειο • Τσουδερών 31, Χανιά
Λαμία: Λεωνίδου 6
Λάρισα: Ρούσβελη 24
Ξάνθη: Βασ. Κων/νου 12-14
Πάτρα: Αγ. Νικολάου 27
Ρόδος: Αμμοκώστου 29
Σέρρες: Εθνικής Αντιστάσεως 15
Τρίκαλα: Καρανάσιου 3



adidas.gr/storefinder

Στρος-Καν

ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΑ CALL-GIRLS

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Παρακολουθώ την καταστροφή του Ντομνίκ Στρος-Καν που διαρκεί τέσσερα χρόνια. Πράγματι, είναι δύσκολο να τον συμπονέσει κανείς ± κι όμως, παρά την κοινωνική και οικονομική του ισχύ, ο Στρος-Καν είναι θύμα μιας χονδροειδούς αναντιστοιχίας. Ως πολίτης, και ως γυναίκα, δεν θα ήθελα να βρεθώ στο ίδιο δωμάτιο μαζί του ± όχι επειδή θα μου επετίθετο (αν και sex-addicted, υποθέτω ότι προτιμά νεότερους και πιο ευάλωτους στόχους) αλλά επειδή συνηθίζω να παίρνω απόσταση από την ψυχική ασθένεια. Το πρόβλημα με την ψυχική ασθένεια είναι πως όταν είσαι πλούσιος ψυχοπαθής θεωρείσαι εκκεντρικός, ενώ όταν είσαι φτωχός θεωρείσαι μουρλός και για δέσιμο. Και, συνήθως, σε δένουν. Γι' αυτό, επί τόσα χρόνια, ο Στρος-Καν δεν υπεβλήθη στη θεραπεία που έπρεπε να αναζητήσει και συνέχισε να επιδεικνύει ανάρμοστη συμπεριφορά. Σ' αυτό, ως πλούσιος και ισχυρός, είχε πολλούς συνενόχους: κοντολογίς, έκανε ό,τι του επιτρεπόταν να κάνει.

Τούτου λεχθέντος, τόσο η υπόθεση του Σοφιτέλ το 2011, όσο και η δίκη περί μαστροπείας τις τελευταίες εβδομάδες πήραν διαστάσεις κοινωνικής εκδίκησης. Είχα σχολιάσει την πρώτη υπόθεση εκείνη την εποχή υπογραμμίζοντας την απουσία του αμερικανικού συστήματος δικαιοσύνης, τον απαράδεκτο perp walk και το κελί στη φυλακή Ράικερς (που δείχνουν μια αντίληψη αντίθετη από την ευρωπαϊκή: είσαι ένοχος μέχρι να αθωωθείς) και την ανθρωποφάγο συμπεριφορά των μέσων ενημέρωσης που έπεσαν, χωρίς εξαίρεση, στο επίπεδο των tabloids. Αν προσθέσουμε την κραυγαλέα δράση εκείνης της μερίδας των φεμινιστριών που θεωρούν τις γυναίκες λεία των αρπακτικών ανδρών, καθώς και τη χαιρεκακία της γαλλικής (και διεθνούς) δεξιάς, η υπόθεση του σχεδόν βιασμού της καμαριέρας χρησιμοποιήθηκε για να εξουδετερωθεί ένας μάλλον ενδιαφέρων πολιτικός. Γνωρίζαμε μέσες-άκρες ότι ο Ντομνίκ Στρος-Καν, ως εξέχουσα προσωπικότητα της αριστεράς χαβιάρι-σαμπάνια,

έπαιρνε μέρος σε άγρια πάρτι – και παρότι λίγοι από μας θα εγκρίναμε (θα ψηφίζαμε ή θα υποστηρίζαμε με οποιονδήποτε τρόπο) ένα σεξομανή πολιτικό που σνιφάρει κόκα μαζί με πλήθος call-girls, η ιδιωτική ζωή του Στρος-Καν δεν μας αφορούσε. Ξαφνικά, τα πράγματα εκτροχιάστηκαν. Απεκαλύφθη το προφανές: ο Στρος-Καν εκμεταλλευόταν τη θέση και την αίγλη του για να προσελκύει γυναίκες σε σκηνικά ακραίας κραιπάλης. Ωστόσο, αν και πρόκειται για απεχθή στάση ζωής, δεν πρόκειται για κολάσιμη πράξη, δεν πρόκειται για έγκλημα. Θα είχαμε να κάνουμε με έγκλημα αν υπήρχε βία ή συμμετοχή ανηλικών στην, ας πούμε, «ασωτία». Ο υπαινιγμός βίας προέκυψε στην περίπτωση της Ναφισάτου Ντιάλλο και στοίχισε στον Στρος-Καν την πολιτική του σταδιοδρομία, τον γάμο του (τον κάπως αλλόκοτο) και, φαντάζομαι, πολλούς από τους φίλους του. Ερχόμαστε στην υπόθεση της μαστροπείας. Σ' αυτή την περίπτωση ο Στρος-Καν στάθηκε στο εδώλιο εξαιτίας των συγκεχυμένων γαλλικών νόμων περί πορνείας: στη Γαλλία η πορνεία δεν απαγορεύεται, απαγορεύεται όμως η ενθάρρυνσή της – εν τέλει, σε παρόμοιες υποθέσεις που φτάνουν στο δικαστήριο, ο δικαστής προσπαθεί να τα βγάλει πέρα μέσα σε μια νομοθετική νεφέλη. Στη δίκη του Στρος-Καν, τα call-girls που συμμετείχαν στα πάρτι του ισχυρίστηκαν ότι «σχεδόν» βιάστηκαν – αυτό το «σχεδόν» φαίνεται να τον καταδιώκει. Πάντως, δεν είναι η πρώτη φορά όπου ακριβοπληρωμένα call-girls παίζουν τον ρόλο της παραστρατημένης και, με τη συμβουλή πανούργων δικηγόρων,

παριστάνουν τα αρχάρια κορίτσια από την επαρχία.

Αυτή η έκθεση θυμάτων είναι το αποτέλεσμα δύο φαινομένων: πρώτον, της υπερβολικής και θεαματικής ισχυροποίησης ορισμένων προσώπων τα οποία διάγουν τον βίο τους με τον εφesusασμό ότι δεν θα εκτεθούν ποτέ στον νόμο ή στη λαϊκή κατακραυγή. Μας εντυπωσιάζει το πώς ένα δημόσιο πρόσωπο του διαμετρήματος του Στρος-Καν επέμεινε σε ένα στιλ ζωής που ακροβατούσε στα όρια της νομιμότητας ή/και του εξευτελισμού. Ο Στρος-Καν δεν φαινόταν να λαμβάνει υπόψη ότι αν οι λεπτομέρειες αυτού του στιλ ζωής γίνονταν υπερβολικά ορατές στο ευρύ κοινό (όπως έγιναν, αναπόφευκτα), θα επέσυραν μαστίγωμα εκ μέρους του αγριεμένου πλήθους.

Το δεύτερο φαινόμενο είναι η αντίδραση του πλήθους που απολαμβάνει την πτώση των ισχυρών. Ο Στρος-Καν πλήρωσε ακριβώς την απερισκεπτη και πιθανώς κτηνώδη συμπεριφορά του: όπως είπα, τα έχασε όλα – εκτός από τα χρήματα

έτσι κι αλλιώς, του περισσεύαν. Ωστόσο, τίθεται ένα πρόβλημα ηθικής: η ιδιωτική ζωή δεν μπορεί να ποινικοποιείται, μπορεί μόνο να κρίνεται με όρους ηθικής και αισθητικής.

Η δίκη του Στρος-Καν δεν είχε σχέση με τον νόμο – είχε σχέση με τα παιχνίδια εξουσίας των Γάλλων δικαστών, με την εκστρατεία αρετής των πουριτανών (δεν παραιτούνται ποτέ), με τη βιομηχανία κουτσομπολιού, με τον λαϊκό αντισημιτισμό («οι έκφυλοι Εβραίοι που κυβερνούν τον κόσμο»), με τον ταξικό φθόνο, με τη συνωμοσιολογία και τις πολιτικές μηχανοραφίες, που, καμιά φορά, τις προλαβαίνουν τα ίδια τα γεγονότα. Τέλος, είχε σχέση με τη συνήθεια του πόπολου να αποθεώνει τους «διάσημους» και στη συνέχεια, όχι μόνο να τους γυρίζει την πλάτη, αλλά να τους λιντσάρει και να τους διαμελίζει. **A**

Έγκλημα χωρίς τιμωρία

Του ΑΝΔΡΕΑ Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Στις συζητήσεις σε όλες τις παρέες, ακόμα και των νέων ανθρώπων, έχει επανέλθει το ζήτημα της πολιτικής. Και φυσικά, όπου υπάρχει πολιτική συζήτηση, επακολουθεί η διαφωνία, η αντιπαράθεση, η ανταλλαγή επιχειρημάτων. Σχεδόν μόνιμο θέμα αποτελεί η στάση του ΣΥΡΙΖΑ απέναντι στους δανειστές και η περίφημη κωλοτούμπα, η οποία πλέον συνομολογείται ακόμα και από τους πιο φανατικούς ψηφοφόρους του. Και πώς θα μπορούσε να γίνει αλλιώς, όταν το φωνάζει σχεδόν το μισό κόμμα και το καταγράφουν όλοι οι ξένοι αναλυτές.

Το ερώτημα, μάλιστα, που θέτουν πολλοί είναι «μα δεν χαιρέσαι που έκανε την τούμπα»; Η απάντηση δεν ξέρω αν είναι προφανής, σίγουρα, όμως, είναι κατά τη γνώμη μου μονολεκτική: «όχι». Και τούτο διότι ο ΣΥΡΙΖΑ με τη στάση του τα πέντε τελευταία χρόνια έχει «εγκληματίσει» κατά της χώρας και της κοινωνίας. Με ποια έννοια; Με την έννοια ότι αν αυτά που κάνει σήμερα και μάλιστα σε χρόνο που σπάει κάθε ρεκόρ προσαρμοστικότητας, τα είχε κάνει πριν από πέντε χρόνια μαζί με το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ, η χώρα θα ήταν σε εξαιρετικά καλύτερη κατάσταση και δεν θα αγωνιούσε κάθε τόσο για την επόμενη δόση.

Οι αναγκαίες, αλλά και επώδυνες μεταρρυθμίσεις θα είχαν προχωρήσει, οι αλλαγές σε όλους τους τομείς θα γίνονταν πολύ πιο εύκολα και γρήγορα, ενώ η κοινωνία δεν θα είχε δηλητηριαστεί χωριζόμενη σε μνημονιακούς και αντιμνημονιακούς, σε προδότες και πατριώτες, σε φίλους της Μέρκελ και σε φίλους του λαού. Αν είχαμε κάνει δηλαδή το αυτονόητο, όπως συνέβη στην Ιρλανδία ή την Πορτογαλία, είναι βέβαιο ότι η Ελλάδα θα είχε σταθεί στα πόδια της, θα είχε αλλάξει το παραγωγικό της μοντέλο και θα είχαμε βγει στις περίφημες αγορές για να δανειζόμαστε μόνοι μας με προνομιακό επιτόκιο. Κοινώς, δεν θα ήμασταν στο ίδιο σημείο μετά από πέντε χρόνια ακραίας λιτότητας, κατάργησης κοινωνικών παροχών και δραστηκής μείωσης των εισοδημάτων.

Δυστυχώς ο ΣΥΡΙΖΑ όλη αυτήν την πενταετία έπαιξε με το λαϊκό συναίσθημα, έπαιξε με τη δυστυχία για να αποκομίσει, όπως και συνέβη, μεγάλα εκλογικά και κομματικά οφέλη. Και σήμερα η «πρώτη φορά αριστερά» κυβέρνηση συνεχίζει στις ίδιες ακριβώς ράγες που πορεύτηκαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, ενώ υιοθετεί και τις χειρότερες πρακτικές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, τοποθετώντας στο κράτος όλους τους πολιτευτές και τους κομματικοδίαιτους. Η μόνη, ίσως, διαφορά έγκειται στη ρητορική της κυβέρνησης, όπου πράγματι υπάρχουν οι κοινωνικές αναφορές, απόρροια και των πραγματικών ευαισθησιών που διακατέχουν την πλειονότητα των υπουργών. Όμως η σκληρή πραγματικότητα δυστυχώς δεν αλλάζει. Τα μνημόνια παραμένουν, η τρόικα παραμένει και αξιολογεί τα πάντα, τα ασφικτικά περιθώρια άσκησης πολιτικής δεν αλλάζουν και κάποιες παροχές που στο παρελθόν ο ΣΥΡΙΖΑ τις χαρακτήριζε «ψίκουλα» σήμερα τις παρουσιάζει ως ειδοποιό διαφορά με τους προηγούμενους.

Το μόνο, βέβαια, που πέτυχε ο ΣΥΡΙΖΑ είναι να γίνει κυβέρνηση. Πα να παραφράσω τον Μανόλη Ανταγωνιστή «καλά τον φέραμε τον ΣΥΡΙΖΑ ως εδώ, το θέμα είναι τώρα τι κάνουμε». Και απάντηση δεν βλέπω να έχει κανένας στον ΣΥΡΙΖΑ. **A**

Έο οσα το μνημ νιο μ νο μ την αρμογ το

υ π μ ημ

Τ Υ ΙΩΡ ΟΥ ΥΡΤΣΟΥ

...κυβέρνηση Τσίπρα κάνει το ίδιο λάθος με την κυβέρνηση Σαμαρά. Αναζητεί πολιτική λύση στο πρόβλημα εφαρμογής του μνημονίου, η οποία φυσικά δεν υπάρχει.

Το μνημόνιο αποτελεί παρελθόν για την Ιρλανδία και την Πορτογαλία γιατί οι κυβερνήσεις τους τίμησαν τις υποχρεώσεις που ανέλαβαν και ολοκλήρωσαν την προσαρμογή και τις μεταρρυθμίσεις. Η Ιρλανδία καλύπτει τις ανάγκες χρηματοδότησής της από τις διεθνείς αγορές διαθέτοντας τα δεκαετή ομόλογα του Δημοσίου με ένα επιτόκιο της τάξης του 1% και η Πορτογαλία διαθέτει τα δικά της δεκαετή ομόλογα με επιτόκιο της τάξης του 2,3%. Οι δύο χώρες αντλούν από τις αγορές περισσότερα χρήματα απ' όσα χρειάζονται με στόχο την άμεση αποπληρωμή των δανείων του ΔΝΤ και την πραγματοποίηση του οφέλους που προκύπτει από τη διαφορά στα επιτόκια. Η γνωστή δάνεια του ΔΝΤ δίνονται με επιτόκιο που ξεπερνάει το 4%.

Ελληνική πρωτοτυπία

Κι ενώ είναι φανερό ότι ο συντομότερος και ευκολότερος δρόμος για κατάργηση των μνημονίων είναι η εφαρμογή τους, με βάση όσα έχουν συμφωνηθεί, στην Ελλάδα αποφασίσαμε, για μία ακόμη φορά, να πρωτοτυπήσουμε. Αντιμέτωπη με την επίθεση που εξαπέλυσε ο ΣΥΡΙΖΑ αμέσως μετά τις ευρωεκλογές του Μα ου του 2014, η κυβέρνηση Σαμαρά αποφάσισε να καταργήσει, με δική της πρωτοβουλία, το μνημόνιο. Προσπάθησε να βγάλει το ελληνικό Δημόσιο στις διεθνείς αγορές χωρίς να έχει ολοκληρώσει την εφαρμογή του μνημονίου, με αποτέλεσμα να υποστεί μεγάλη οικονομική ήττα που είχε, στη συνέχεια, πολιτικές επιπτώσεις.

Επί αρκετούς μήνες η κυβέρνηση της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ απέφευγε να ολοκληρώσει την αξιολόγηση του προγράμματος για να μη βρεθεί στην ανάγκη να εφαρμόσει πρόσθετα μέτρα της τάξης των 2,5 δισ. ευρώ. Οι τελευταίες συναντήσεις με την τρόικα πραγματοποιήθηκαν στο Παρίσι σε μια προσπάθεια διαχείρισης του πολιτικού κόστους από τη συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής.

Αν και η κυβέρνηση Σαμαρά μπόρεσε να βελτιώσει την κατάσταση της οικονομίας και να ενισχύσει τη διεθνή αξιοπιστία του ελληνικού Δημοσίου, δεν ολοκλήρωσε την προσπάθεια και δεν έβγαλε τη χώρα από το μνημόνιο με τη δοκιμασμένη μέθοδο

της Ιρλανδίας και της Πορτογαλίας.

Διαζύγιο με την πραγματικότητα

Ο ΣΥΡΙΖΑ ολοκλήρωσε, μετά την εκλογική επικράτησή του, το διαζύγιο της ελληνικής πολιτικής τάξης με την οικονομική πραγματικότητα. αφιζοντας το κρέας ψάρι –για να χρησιμοποιήσουμε την έκφραση του Μανώλη Γλέζου – υποστηρίζει ότι δεν έχει αναλάβει υποχρεώσεις έναντι των Ευρωπαίων πιστωτών και πως προχώρησε στην τετράμηνη παράταση της δανειακής σύμβασης χωρίς την παράταση του μνημονίου που τη συμπληρώνει.

Ο πρωθυπουργός κ. Τσίπρας και ο υπουργός Οικονομικών κ. Αρουφάκης επιμένουν ότι έχουν βάλει τέλος στο μνημόνιο και στη λιτότητα χωρίς να μπορούν να πείσουν το 40% της Κεντρικής Επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ, ένα σημαντικό μέρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και τους περισσότερους ευρωβουλευτές του κόμματος.

Το έργο της κατάρρευσης των φορολογικών εσόδων στη διάρκεια των τελευταίων μηνών και των νέων προβλημάτων που εμφανίστηκαν στην πραγματική οικονομία τα μέτρα που πρέπει να πάρουμε για την ολοκλήρωση του μνημονίου θα πρέπει ήδη να ξεπερνούν τα 4 δισ. ευρώ. Κατά την άποψή μου τα μέτρα αυτά πρέπει να εφαρμοστούν, σε συνεργασία με τους Ευρωπαίους εταίρους, γιατί θα έχουμε πολλαπλάσια οφέλη από την έξοδο από το μνημόνιο και στις διεθνείς αγορές. Το ετήσιο κόστος διαχείρισης

του χρέους του ελληνικού Δημοσίου θα περιοριστεί δραστικά και θα απελευθερωθούν σημαντικά κονδύλια για την ανάπτυξη επενδυτικών πρωτοβουλιών και την κάλυψη κοινωνικών αναγκών. "χουν ήδη εφαρμοστεί μνημονιακά μέτρα της τάξης των 50-60 δισ. ευρώ και είναι μάταιο να προσπαθεί η νέα κυβέρνηση, όπως η προηγούμενη, να βρει πολιτική λύση σε ένα καθαρά οικονομικό πρόβλημα.

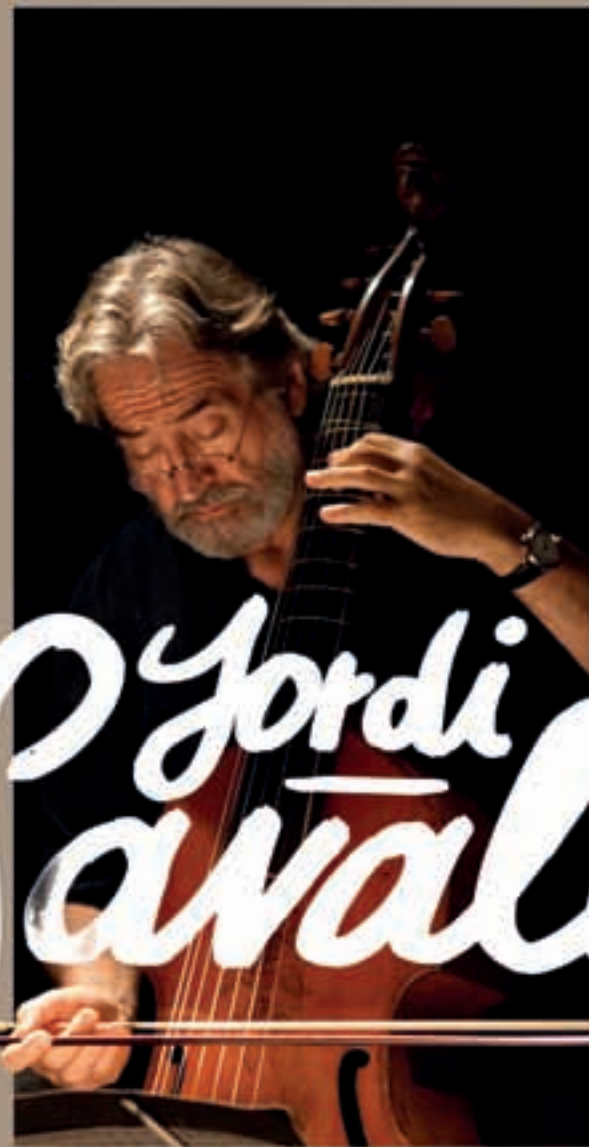
Η ενίσχυση της αξιοπιστίας του ελληνικού Δημοσίου και η δραστική μείωση του ετήσιου κόστους διαχείρισης του δημόσιου χρέους περνάει υποχρεωτικά από την ολοκλήρωση της αξιολόγησης και της εφαρμογής του μνημονίου. Η μάχη πρέπει να δοθεί στο μίγμα των μέτρων που θα εξασφαλίσουν τα πρόσθετα δισεκατομμύρια, το οποίο θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν κοινωνικά δίκαιο και να διευκολύνει την επιστροφή του ιδιωτικού τομέα της ελληνικής οικονομίας σε φάση δυναμικής ανάπτυξης. **A**

Μουσική
στη Στέγη

18 Μαρτίου 2015

Ο δεξιότεχνης της
βιόλα ντα γκάμπα
σε μια συναυλία
αφιερωμένη στον
Μαρέν Μαραί.
Ο Ζορντί Σαβάλ,

από την ταινία
Όλα τα πρωινά του
κόσμου, στη Στέγη.



ΣΤΕΓΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
& ΤΕΧΝΩΝ
CITY OF ATHENS

Jordi Savall: βιόλα ντα γκάμπα
Xavier Diaz-Latorre: θεόρβη &
μπασόκ κιθάρα
Pierre Hantaï: τσέμπολο

Συγγρού 107
Εισιτήρια από 10€
210 900 5 800

sgt.gr



Η επιχειρηματικότητα στην Ελλάδα αρχίζει και τελειώνει στα καφέ. Ισχύει; Με την φράση-κλισέ που στοιχειώνει την ελληνική επιχειρηματικότητα πάω να συναντήσω την **Αναστασία Τσίλογλου**, Γενική Διευθύντρια της Action Finance Initiative (AFI). Όμως πρώτα να σας συστήσω την AFI. Πρόκειται για μια Αστική μη Κερδοσκοπική Εταιρεία που ιδρύθηκε το 2014 με πρωτοβουλία της Action Aid Hellas και της γαλλικής οργάνωσης ADIE – ηγέτιδα στην Ευρώπη σε θέματα microfinancing. Η AFI αποσκοπεί στην προαγωγή των μικροπιστώσεων στη χώρα μας, βοηθώντας ανθρώπους χωρίς πρόσβαση σε τραπεζικό δανεισμό ή/ και μακροχρόνια άνεργους να δημιουργήσουν μόνοι τους τη δική τους εργασία μέσω της αυτοαπασχόλησης, της εμπιστοσύνης κι αλληλεγγύης. Επίκεντρο της προσπάθειας είναι ο άνθρωπος, το δικαίωμα στην εργασία κι οι ανεξάντλητες δυνατότητες που κρύβει ο καθένας μας. Το microfinance στην Ευρώπη, όπου υπάρχει και λειτουργεί ήδη πολλά χρόνια, οριοθετείται σε χρηματοδότηση με τη μορφή μικροδανείων έως "10.000. Το ίδιο θα ισχύσει και για τη χώρα μας. Συζητήσαμε μαζί της για να μάθουμε λεπτομέρειες.

AFI: Σε πρώτο στάδιο στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη και στα περίχωρα αυτών. Κι αυτό γιατί η επιτυχία του microfinance βασίζεται στην προσωπική επαφή που έχεις με τον κόσμο, στη συχνότητα που θα δεις τον επιχειρηματία και στην εγγύτητα της επιχείρησής του. Μελλοντικός στόχος είναι να καλύψουμε ακόμα περισσότερες γεωγραφικές περιοχές.

Υ ; Όχι κι αυτή είναι ακριβώς η μαγεία της πρωτοβουλίας αυτής. Εφόσον η δραστηριότητα είναι νόμιμη, είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε. "Χουμε ήδη μιλήσει με πολλούς που έχουν καταπληκτικές ιδέες και η φράση που ακούω «η επιχειρηματικότητα στην Ελλάδα αρχίζει και τελειώνει στα καφέ» μπορώ να πω με βεβαιότητα πως δεν ισχύει.

μ ; Συνήθως σε περιπτώσεις που δεν υπάρχει πρόσβαση σε ολική ή μερική

χρηματοδότηση. Η αποταμίευση κι η δυναμική της οικογένειας και των φίλων να στηρίξουν οικονομικά είναι πλέον σπάνιες, υπάρχουν περιπτώσεις εν δυνάμει ή υφιστάμενων επιχειρηματιών που έρχονται με απορριπτική επιστολή από τις τράπεζες. Υπάρχει κόσμος που είχε έγκριση για κάποια επιδότηση, αλλά που ο χρόνος μέχρι την εκταμίευση είναι μεγάλος, αφήνοντας τον επιχειρηματία εκτεθειμένο οικονομικά, και εκεί λειτουργούμε ως οικονομική γέφυρα. Απευθυνόμαστε στην επιχειρηματικότητα που απαιτεί μικρά κεφάλαια έως 10.000 ευρώ.

μ ; Η υποστήριξη κι εκπαίδευση χωρίς καμία χρέωση είναι ίσως το σημαντικότερο συστατικό της πρωτοβουλίας αυτής. Δεν υπάρχει η απαίτηση να έρθουν εν δυνάμει ή υφιστάμενοι επιχειρηματίες. "ρχεται κόσμος με μόνο μια ιδέα, που θέλει να μάθει τα στάδια μέχρι την πραγματοποίησή της. "ρχεται κόσμος που ήδη δραστηριοποιείται επιχειρηματικά σε μια ιδέα και που θέλει να την αναπτύξει περαιτέρω. Η AFI προσφέρει δωρεάν υποστήριξη τόσο πριν όσο και κατά τη διάρκεια της χρηματοδότησης.

μ ; "χουμε λάβει πάνω από 100 αιτήσεις εκδήλωσης ενδιαφέροντος, τις οποίες εξετάζουμε προσεκτικά. Οι εκταμιεύσεις άρχισαν τέλος Ιανουαρίου και έχουμε ήδη εγκρίνει τη χρηματοδότηση πέντε επιχειρήσεων. Τα καλά νέα είναι πως προετοιμάζουμε την εκταμίευση για άλλους 5 φακέλους χρηματοδότησης στις επόμενες δυο εβδομάδες. Τα ακόμη καλύτερα νέα είναι πως μπορούμε να διαχειριστούμε ακόμη περισσότερους καθώς περνάει ο καιρός!

Ο **μ** ; Οι χρηματοδότες των λειτουργικών εξόδων μας είναι το **μ**, το **Solidarity Now**, καθώς κι η **€** **Α** στην Ελλάδα. Το όραμα για μείωση της ανεργίας και ενίσχυση της απασχόλησης ήταν κοινό από τη πρώτη στιγμή κι αποτέλεσμα ήταν η από κοινού υποστήριξη της AFI. Τα κεφάλαια που απαιτούνται για τη χρηματοδότηση των δανείων προέρχονται από "λληνα ιδιώτη χορηγό του εξωτερικού.

Να σημειώσουμε πως η AFI είναι Αστική Μη Κερδοσκοπική εταιρεία και βάση του Τραπεζικού νόμου στην Ελλάδα (3601/2007) οφείλει να συνεργαστεί με χρηματοπιστωτικά ιδρύματα προκειμένου να μπορεί να εκταμιεύει, δανειοδοτεί και χρηματοδοτεί επιχειρήσεις. Ο τραπεζικός συνεργάτης της AFI είναι η

•• Τ ; Κυρίως από εμάς, αλλά η τράπεζα διατηρεί τον τελευταίο λόγο. Τα κριτήρια με τα οποία αξιολογεί η AFI ένα εγχείρημα προς χρηματοδότηση είναι διαφορετικά από αυτά μιας παραδοσιακής τράπεζας, και για το λόγο αυτό είναι προς τιμή της ΠΣΤ που έχει δείξει τη διάθεση να γεφυρώσει αυτή τη διαφορά νοοτροπίας και να τοποθετηθεί ο άνθρωπος στο επίκεντρο των αποφάσεων.

•• ; Να έχει μια νόμιμη επιχειρηματική ιδέα με συνολικό προ-πολογισμό που δεν ξεπερνάει τα 20.000 ευρώ. Η ιδέα μπορεί να αφορά μια νέα επιχείρηση που σχηματίζεται εκ βάρθρων ή μια υφιστάμενη επιχείρηση που θέλει να επεκταθεί. Πρέπει απαραίτητα η επιχείρηση να είναι εγγεγραμμένη τη στιγμή που θα εκταμιευθεί το δάνειο και να υπάρχει ένας εγγυητής για το 50% του δανείου, αλλά αυστηρά μέχρι 3.000 ευρώ. Αυτή η εγγύηση δεν αφορά σε καμία περίπτωση ακίνητα, αυτοκίνητα ή άλλα περιουσιακά στοιχεία, απλά λειτουργεί ως δικλείδα ασφαλείας στον επιχειρηματία σε περίπτωση που κάποιο μήνα δυσκολευτεί να αποπληρώσει τη δόση. Τέλος, ο υποψήφιος θα πρέπει να μην έχει χρέη προς το Δημόσιο που δεν έχουν ρυθμιστεί. Εφόσον υπάρχει χρέος για το οποίο έχει γίνει κάποια ρύθμιση την οποία ο ενδιαφερόμενος επιχειρηματίας αναγνωρίζει και τιμεί ως υποχρέωση, δεν υπάρχει λόγος απόρριψης. Η κάθε περίπτωση είναι διαφορετική και εξετάζεται αναλόγως. Τέλος ο ενδιαφερόμενος θα πρέπει να έχει πλειοψηφία των μετοχών (majority stake) στην επιχείρηση. Καλύπτουμε τις νομικές μορφές: ΑΕ, ΕΠΕ, ΟΕ, ΙΚΕ, ατομικές επιχειρήσεις κι ελεύθερους επαγγελματίες.

Υ ; **Τ** ; **μ** ; **€** ; **Διάβασε ολόκληρη την συνέντευξη στο athensvoice.gr**

• Μπες στο Facebook και ακολούθησε τη σελίδα της AFI (www.facebook.com/ActionFinanceInitiative) και δήλωσε συμμετοχή στα events και open days

• Συμπλήρωσε τη φόρμα ενδιαφέροντος (<http://www.afι.org.gr/el/take-action#submission>) στο website (www.afι.org.gr) της AFI

• Έλα στα open days να μάθεις περισσότερα: **ΑΘΗΝΑ:** Κάθε Τρίτη & Πέμπτη, 13:00, 28ης Οκτωβρίου (Πατισίων) 64, 3ος όροφος. **ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:** Κάθε Τρίτη 11:00 & κάθε Πέμπτη 16:00, Πειραμα Πολυχώρος, Φιλιππου 51, 1ος όροφος.

Ο ΙΑΝΙΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΝΑΡΚΙΣΣΟΥ

T U . .

Ως προς τις εκδοχές του μύθου του Νάρκισσου προτιμώ εκείνη του † βίδιου. («† εταμορφώσεις» III, 342). Σύμφωνα μ' αυτή ο ωραίος οιωτός, απασχολημένος να θαυμάζει την καθ' όλα άριστη σωματική του διάπλαση από τις όχθες ποταμού αντικρίζοντας το ειδώλο του στα νερά του Κηφισού, δεν ανταποκρίθηκε στον εκδηλούμενο έρωτα της Νύμφης ..χούς. Αποτέλεσμα ήταν η μεν φωνή της ..χούς να εξασθενεί συνέχεια με τρόπο ώστε να ακούγονται μόνο οι τελευταίες συλλαβές και να σβήνει, ο δε Νάρκισσος να πεθαίνει αυτοθαυμαζόμενος.

Τώρα, πάντα κατά τη μυθολογία, η Ηχώ ήταν αδελφή του. Ο δε ερωτευμένος με τον Νάρκισσο Αμεινίας αυτοκτόνησε επειδή ο ωραίος νέος δεν του έδινε σημασία.

“χουμε λοιπόν και λέμε, τρεις θάνατοι, μία έμμεση αδερφοκτονία και μία ηθική αυτοουργία στην αυτοκτονία ενός επιδοξου εραστή. Αυτά λέει ο αρχαιοελληνικός μύθος. Και μία λεπτομέρεια. Ο Νάρκισσος απεβίωσε με απόφαση της Νεμέσεως. Ήσπισκε μόνο ένας ναός προς τιμήν της στην Αττική. Στον Ραμνούντα. Τυχαίο; υσικά και όχι.

Τι καταθέτει τώρα η κλινική ψυχολογία: Ο νάρκισσος θεωρεί τον εαυτό του πολύ σημαντικό είτε έχει είτε δεν έχει σημειώσει κάποιες ιδιαίτερες επιτυχίες στη ζωή του. “χει φαντασιώσεις για την επιτυχία, την ευφρα, τη δύναμη, την ομορφιά και την ιδανική αγάπη. Πιστεύει ότι είναι σπουδαίος, θεωρεί ότι μπορούν να τον καταλάβουν μόνο σπουδαίοι άνθρωποι, των οποίων τη συναναστροφή επιζητά. Επιδιώκει το διαρκή και αμέριστο θαυμασμό και συχνά θεωρεί ότι πρέπει να έχει ιδιαίτερη μεταχείριση. Εκμεταλλεύεται τους άλλους πρακτικά και συναισθηματικά για τους σκοπούς του. Αδιαφορεί για τα συναισθήματα και τα προβλήματα των άλλων.

Κατά τον ρόνιτ ο ναρκισσισμός είναι μια έκφραση του ενστίκτου αυτοσυντήρησης. Προκειμένου δηλαδή το άτομο να καλύψει την ανασφάλειά του και να αποφύγει να πληγωθεί να μειωθεί κ.λπ. εστιάζει στον εαυτό του.

Τι συμβουλεύουν τώρα οι ψυχίατροι; Μα είναι απλό. Σε καμία περίπτωση μην αφήσετε το νάρκισσο να σας γεμίσει ενοχές ούτε να νιώσετε «λίγη» και «λίγος» αλλά και ανεπαρκείς. (“ τοι μάλλον εξηγείται η αντίδραση Σόιμπλε). Πρέπει να συνειδητοποιήσετε ότι αυτός ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος με αυτό τον τρόπο και άρα θωρακιστείτε όσο μπορείτε. (Μακριά κι αλάργα, δηλαδή).

Προσπάθησα να καταγράψω τις κινήσεις του υπουργού Οικονομικών κατά τη διάρκεια τριών εικοσιτετραώρων. Δηλαδή από την εκπομπή του Γιώργου Παπαδάκη της Παρασκευής, την εκπομπή του Γιώργου Αυτιά του Σαββάτου, έως την εκπομπή του Νίκου Ήτζηνικολάου της Δευτέρας. Εκτός από τις προαναφερθείσες, συμμετείχε σε τουλάχιστον άλλες τρεις τηλεοπτικές παραγωγές ξένων ΜΜΕ, ενώ αποτέλεσε το αντικείμενο αναφοράς σε τουλάχιστον άλλες δέκα τηλεοπτικές εκπομπές του εξωτερικού. Με αυτόν ασχολήθηκαν τουλάχιστον 50 εφημερίδες, ντόπιες, ευρωπαϊκές και αμερικανικές, ενώ αναρτήθηκαν στο διαδίκτυο τουλάχιστον 2 νέα βίντεο κλιπ

τα οποία ασχολούνται με την αφεντιά του. Προφανώς και δεν τόλμησα να ασχοληθώ με το Twitter και το Facebook διότι εκεί οι αναφορές (δικές του και άλλων τρίτων προσώπων) σε δηλώσεις του και σχολία του ή σε λεπτομέρειες της προσωπικής του ζωής αριθμούνται σε δεκάδες χιλιάδες.

Ο καθείς αναρωτιέται πότε ανέγνωσε τους φακέλους του, πότε μελέτησε τα σημειώματα των συνεργατών του, πότε συνομίλησε με τους αναπληρωτές υπουργούς, πότε προε-

του «σοφού πάντα» που τον εξέλεξε και σε περίοπτη θέση.

Ο κ. λαμπουράρης είναι έμπειρος άνθρωπος. Διαθέτει ένσημα, δηλαδή. Εργάστηκε στη ζωή του, ξέρι από δουλειές, δεν είναι κανένα νεαρό πουλέν της πολιτικής. Όταν ανακοίνωνε πως υπάρχει το ενδεχόμενο να μην πληρωθεί το χρέος προς το ΔΝΤ και πως η χώρα πιθανόν να ζητήσει δίμηνη προθεσμία για να πληρώσει την οφειλόμενη δόση, ήξερε πως στα διεθνή οικονομικά πράγματα αυτή του η φράση, βλε-



τοιμάστηκε επαρκώς για τη συνεδρίαση του οικονομικού επιτελείου της Παρασκευής στο Μαξίμου, το υπουργικό συμβούλιο το απόγευμα της ίδιας ημέρας αλλά και πότε πρόλαβε να εκδώσει εντολές, να συνθέσει τα δεδομένα ώστε να λάβει αποφάσεις, να συνδιαλλαγεί με τους εταίρους και τους δανειστές, να ξυριστεί, να ντυθεί και τέλος να γευματίσει, να κοιμηθεί και βεβαίως να γυμναστεί.

Τα τελευταία βεβαίως δεν απασχολούν. Το πότε ωστόσο εργάζεται ο υπουργός Οικονομικών αλλά και το πόσο σοβαρά εργάζεται στον ελάχιστο χρόνο που του εναπομένει από την επικοινωνιακή του δραστηριότητα προφανώς και απασχολεί τον κάθε πολίτη. Είναι βλέπετε και υπουργός επί των οικονομικών και άρα είναι υπεύθυνος για την τύχη του ' αού.

πε πρόβλεψη, μπορεί να ερμηνευτεί, και όχι άδικα, ως προαναγγελλόμενο πιστωτικό γεγονός. Κάτι σαν τον προαναγγελλθέντα θάνατο και αυτή τη φορά όχι ως διήγημα του Μαρκέξ αλλά ως ξαφνικό οικονομικό θάνατο μιας χώρας. ταν επιπολαιότητα μαζί με απειρία; Όχι βέβαια. Εντάσσεται στα πλαίσια μια νέας λογικής. Αριστερή λογική την αποκαλούνε. ' έγε αλήθειες όσο τρομακτικές και αν είναι. Στο τέλος θα γίνει πιστευτό και το πιο ευφάνταστο ψεύδος. Την ίδια τακτική ακολουθούσαν και οι άλλοι αλλά την αποκαλούσαμε δεξιά τρομοκρατία των ολιγαρχών.

Την επομένη ημέρα ο κ. ΙΑΝΙΣ επιβεβαίωσε σε όλους τους τόνους πως η χώρα δεν διαθέτει ρευστότητα. Γνώριζε άριστα τις όποιες επιπτώσεις. Στην αρχέτυπη αριστερή-

μετακομμουνιστική αργκό αυτό ονομάζεται «προετοιμασία συλλογικής χώνευσης του 3ου Μνημονίου με επιπλέον δανεισμό 40-50 δις ευρώ». Αυτό κατάλαβε ο «κουτόφραγκος» ο Σόιμπλε και αυτό κατάλαβαν και οι Γερμανοί πολιτικοί, ο Μοσκοβισί που δεν είναι Γερμανός, ο Ρέντσι, ο Ολάντ, οι Σλοβένοι, Σλοβάκοι, Πορτογάλοι, Ιρλανδοί, οι Μαλτέζοι και πάνω απ' όλα οι Κύπριοι.

Η Ελλάδα ήταν, είναι και θα είναι μνημονιακή, από το 1823 έως ένα ακόμη ορατό μέλλον, διότι ποτέ δεν κατάφερε να εξελιχθεί σε μία ανεξάρτητη, αυτάρκη, παραγωγική, σοβαρή, επαρκή, σύγχρονη αναπτυσσόμενη χώρα. Το ζήτημα είναι πως τα παιδιά της θεωρούν πως η ιστορία τους χρωστάει και πως δεν της χρωστάνε. Νομίζω πως ο Κώστας Κωστής κατάφερε με κόπο να συνθέσει το συλλογικό ψυχολογικό αυτό της ελληνικής κοινωνίας από το 1826 έως σήμερα και να καταλήξει πως οι “ ληνες είναι τα «κακομαθημένα παιδιά της Ιστορίας».

Η «μυθολογία» είναι το ακατέργαστο υλικό πάνω στο οποίο βασίζεται η ψυχανάλυση. Είναι δηλαδή το «πρωτογενές πλεόνασμα» της ανθρώπινης φύσης και στη συνέχεια η πρωταρχική έκφραση του συλλογικού υποσυνείδητου. Για το λόγο αυτό οι μύθοι έχουν εκδοχές για όλα τα γούστα. Όπως και η «•εωρία των ονείρων» έχει εκδοχές-εκτιμήσεις για όλες τις πιθανές και απίθανες περιπτώσεις.

Στη σημερινή μας Ελλάδα δεν ολοκληρώθηκε, όπως επιβάλλεται, ο κύκλος του «συλλογικού πένθους» σε μία περίπτωση σημαντικής απώλειας (επιπτώσεις οικονομικής κρίσης εν προκειμένω), όπως προβλέπεται από την ψυχαναλυτική θεωρία αναπροσαρμοσμένη σε κοινωνική συλλογική λειτουργία. Ο κύκλος προβλέπει 4 φάσεις. ρνηση, Οργή, Συνδιαλλαγή, Υπέρβαση.

Μετά το Καστελόριζο η ελληνική κοινωνία παρέμεινε προσκολλημένη στο δεύτερο στάδιο. Αυτό της «Οργής». Η σημερινή κυβέρνηση ανέλαβε να διαχειριστεί το τρίτο και τέταρτο στάδιο όταν η Κοινωνία έχει «κολλήσει» στα δύο προηγούμενα. Το αποτέλεσμα θα είναι ενδιαφέρον. Συνήθως στην ψυχιατρική τα άτομα που δεν ολοκλήρωσαν τον «Κύκλο του Πένθους» λόγω απώλειας (θάνατος, ανεργία, διαζύγιο κ.λπ.) είτε καταστρέφουν τον εαυτό τους ή μαζί τον εαυτό τους και τους δικούς τους. Αν κανείς προσθέσει και τον καλπάζοντα ναρκισσισμό με κόκκινο σιρίτι, μπλε σκούρο Βαβουρ, τηλεοπτική μονομανία και ιστορική μεγαλομανία, τότε η παρέμβαση της Νεμέσεως είναι μάλλον αναπόφευκτη. Μόνο που η Νέμεσις κατά τη μυθολογία αποκαθιστά την ισορροπία και την ηθική τάξη, άρα ενεργεί πολιτικά και άρα αποφασίζει για τον ποιος θα καταλήξει ή όχι στον «κάλαθο της Ιστορίας». Οι κ.κ. Παπανδρέου, Σαμαράς κ.λπ. το έχουν ήδη αντιληφθεί στο πετσί τους. Όπως ευφυώς σημειώνει και ο φίλος μου ο Ήρήςτος, ο κ. Ianis Varoufakis έχει επιτυχώς διασφαλίσει διά της δημιουργικής ασάφειας το μεροκάματο για την επόμενη δεκαετία σε διαλέξεις, συνέδρια και σεμινάρια ανά τον κόσμο. Εμείς τι θα κάνουμε; Προφανώς θα βιώνουμε τις επιπτώσεις του 3ου Μνημονίου σε κατάσταση συλλογικής κατάθλιψης χωρίς εναλλακτικές με την Κεντροδεξιά στα τάρταρα, την Κεντροαριστερά στα έξι βήματα και την Αριστερά σε παρακαμακή αφασία. Κάτι σας θυμίζει προφανώς. Αν όχι τότε ενδεχομένως ήδη να έχει συμβεί και δεν το έχουμε συνειδητοποιήσει. ☒

→ n.georgiadis1@yahoo.com

**Οι δρόμοι
είναι οι
άνθρωποι
τους**

ΤΟΥ ΤΑΚΗ
ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΣΑΡΡΗ

Μια Αμερικάνια που τριγυρνάει στον κόσμο, ο Βαγγέλης του Dada, ο Μίστρερ Μήτσος και η Μαντάμ Θέκλα, ο Αποστόλης ο φούρναρης που ξυπνάει από τις 2, το κρυφό μαγειρείο της Ρίτσας και του Γιώργου, η Νατάσσα από τον οίκο ανοχής, οι αναμνήσεις του Γιώργου Καλφμανώλη από την Αλίκη Γεωργούλη. Εφτά στάσεις που θα σε κάνουν να δεις την οδό Σαρρή με άλλο μάτι.

Στο ιστορικό μπαρ Dada

Έπινε τσίπουρο και έτρωγε σκόρδα. Να κάτω; «Κάτω». Τον Βαγγέλη, με παλιότερες ορολογίες, θα τον έλεγε φρικιό. Το ιστορικό Dada (Σαρρή 7) στα Εξάρχεια, Μπενάκη και Αρακώβης γωνία, άνοιξε το 1979 και ο Βαγγέλης δούλεψε εκεί από το 1980. Το πήρε το 1995, το 2008 το μετέφερε στου Ψυρρή (οδός Ωγύγου) και εδώ και κάποιους μήνες στη Σαρρή 6. Ο Βαγγέλης σήμερα είναι 55 χρόνων. Έρχονται φίλοι από τα παλιά; «Έρχονται κάποιοι. Όσοι ζούνε και τους επιτρέπεται ακόμα να πίνουν». Τι διαφορές βλέπεις στο τότε και στο σήμερα; «Άλλα χρόνια τότε, ο κόσμος ήθελε να κοινωνικοποιηθεί, τώρα δείχνει να απομονώνεται». Ακριβώς δίπλα στο Dada το σκορδάδικο στο οποίο δουλεύει και η μητέρα του, η κυρία Κούλα. Το μοναδικό σκορδάδικο στην Αθήνα, λένε. Τα σκόρδα ο Βαγγέλης αρχίζει να τα σπέρνει τέλη Οκτωβρίου, στον Έβρο, αρχές Ιουνίου βγαίνουνε και κρατάνε μέχρι και το επόμενο Πάσχα. Δύο ευρώ το κιλό, αλλά ακόμα κι ένα σκόρδο μπορεί να σου δώσει, άμα θες. Το Dada ο Βαγγέλης το ανοίγει κάθε μέρα εκτός από Δευτέρα. «Τις Κυριακές έχουμε ζωντανή μουσική, έντεχνο ελληνικό. Τις άλλες μέρες ροκ, όπως πάντα».

Στο hostel City Circus

Η Cherissa είναι Αμερικανίδα, 30 χρόνων, από το Σαν Ντιέγκο της Καλιφόρνια. Τη συνάντησα την ώρα του πρωινού στο City Circus (Σαρρή 16). Ήταν δυο μέρες στην Αθήνα και η πρώτη της φορά στην Ελλάδα, όχι όμως και στην Ευρώπη. Συνολικά θα ταξίδευε 2 μήνες, μετά την Ελλάδα θα πήγαινε Αγγλία, Τσεχία, Γαλλία και Ισπανία. Στην Αθήνα η πρώτη της επίσκεψη ήταν στο Παναθηναϊκό Στάδιο. Για τους δυο μήνες, χωρίς τα πηγαινέλα με τα αεροπλάνα, είχε να ξοδέψει 2.500 δολάρια, για ύπνο, φαΐ, ποτό, όλα μέσα. Προτιμάει, λέει, να ταξιδεύει μόνη, γιατί αν είναι με παρέα θα πρέπει να συμφωνούν όλοι σε κάποιο σχέδιο κι εκείνης δεν της αρέσουν τα σχέδια. Πάντα μένει σε hostel γιατί είναι πιο οικονομικά αλλά και γιατί γνωρίζει κόσμο. Οι Αμερικανοί με τους Ευρωπαίους έχουν πολλές διαφορές στον τρόπο ζωής, στην Αμερική οι ρυθμοί είναι πιο γρήγοροι, στην Ευρώπη πιο χαλαροί, λέει. Καμιά φορά σκέφτεται ότι θα ήθελε να ζήσει για πάντα στην Ευρώπη, στην Ισπανία που αγαπάει. Έχει ταξιδέψει και εκτός Ευρώπης, στην Ασία και... of course σε Καναδά και Μεξικό. Της ευχήθηκα καλή συνέχεια στα ταξίδια της κι αναρωτήθηκα πότε θα κάνω κι εγώ κανένα.

Στο στούντιο με τον Μίστρερ Μήτσος και τη Μαντάμ Θέκλα

Ο Μήτσος (Πουλικάκος) δεν παίζεται κι ας έχει πατήσει τα 72, αλλά και η Θέκλα (Τσελεπή) δεν πάει πίσω. Μαζί στη ζωή από το 1979 και στο ραδιοφωνικό σταθμό 105,5 Στο Κόκκινο (Σαρρή 19) από το



Η Αμερικανίδα Cherissa στο hostel City Circus



Ο Βαγγέλης στο Dada

Η κυρία Κούλα στο Σκορδάδικο



Σαρρή & Λουκά Νικά



Απόστολος Βενέτις

Στην οδό Σαρρή θα δεις

Την ομαδική έκθεση «Τος Τος», εμπνευσμένη από το ομώνυμο θεατρικό έργο, όπως το σκηνοθέτησε ο Κώστας Σπυρόπουλος και παρουσιάζεται στο θέατρο «**Ηβη**» (Σαρρή 27, 210 3213112). Η έκθεση αφορά εμμονές, προκαταλήψεις, αλλόκοτες συμπεριφορές, που αποκτούν καλλιτεχνική διάσταση μέσα από τη φωτογραφία, το video art, την εγκατάσταση κ.λπ. Στον πολυχώρο **BooART** (Σαρρή 21, 210 3255542), 9-19/3. Τα θέατρα «**Αποθήκη**» (Σαρρή 40, 210 3253153) με τις παραστάσεις «Ματωμένος Γάμος» και το παιδικό «Χάνιτι, το κορίτσι των βουνών» και «**Εμπορικών**» (Σαρρή 11, 210 3211750) με την παράσταση «Η εκδοχή του Μπράουνινγκ». Ακόμα: Ένα βενζινάδικο. Τρία φιλικατζιδικά. Τρία πάρκινγκ. Το «**Βρώμικο**» που λειτουργεί 24ωρο. Το δισκάδικο «**Imandas**» (Σαρρή 64). Την «Gallery Σαρρή 12», με έργα καλλιτεχνών δρόμου. Το ινστιτούτο πολιτικού προβληματισμού «**Νίκος Πουλαντζάς**» και τα **Αρχαία Σύγχρονη Κοινωνικής Ιστορίας** (ΑΣ-ΚΙ), και τα δύο στη Σαρρή 14. Το **Cine Ψυρρή** (το καλοκαίρι). Ένα κλιμάκιο της **Πυροσβεστικής**.





Δ. Πουλικάκος και
Θ. Τσελεπή στον
105,5 Στο Κόκκινο



Στο φούρνο Απόστολος Αντ. Βενέτης

Εκείνη τη μέρα είχα σπκωθει από τις 8 και ήμουν χλωμός. Αλλά όταν ο Αποστόλης μου είπε ότι πιάνει δουλειά στο φούρνο στις 2 τα ξημερώματα, συνήλθα. Δηλαδή, Αποστόλη, ξηπνάς από τη 1; «Όχι, στις 2 παρά τέταρτο, για να εκμεταλλευτώ και το τελευταίο λεπτό ύπνου, και μετά τρέχω να προλάβω». Η ταμπέλα γράφει «Από το 1907» και κάτω χαμπλά έχει κάτι πιαστράκια, σαν αυτά που έχουν οι κρεμάστρες, για να αφήνεις το σκύλο σου. Ο Απόστολος ο νεότερος είναι 33 χρόνων, έχει σπουδάσει αρτοποιία - ζαχαροπλαστική και ασχολείται με το αντικείμενο 15 χρόνια. Ψωμιά, κουλουράκια, τυρόπιτες, ό,τι δεν χρειάζεται να ανοικτεί φύλλο φτιάχνεται εδώ. Πώς καταλαβαίνεις ένα καλό ψωμί, Αποστόλη; «Λένε ότι πρώτα τρώει το μάτι. Να το βλέπεις και να σου αρέσει. Μετά η μυρωδιά του, να έχει ωραίο άρωμα. Και να ξέρεις ότι ένα ψωμί το καταλαβαίνεις από την κόρα, να είναι τραγανή και γευστική». Στο τέλος με κέρασε μια τυρόπιτα. Στις τυρόπιτες είμαι εγώ ο ειδικός. Ζεστή και αλμυρή, άλλη μία και θα κοιμόμουν όρθιος. (Σαρρή 13 & Αγίων Αναργύρων)



Οδός Σαρρή



Η Ρίτσα και ο Πύργος

Στον οικο ανοχής Σαρρή & Λουκά Νίκα

Η είσοδος διακριτική, από το στενάκι της Λουκά Νίκα. Η εξώπορτα μικρή και τριζει. «Γεια σου, αγόρι, έχεις ξανάρθει;» «Γεια σου, δημοσιογράφος είμαι, να κάτσω να τα πούμε;» «Ελα, κάτσε». Ήταν ψηλή, ξανθιά, όμορφη, φορούσε μόνο τα εσώρουχα και όπως καθόμασταν δίπλα-δίπλα στον καναπέ και μιλάγαμε πού και πού με άγγιζε, όπως αγγίζει καμιά φορά ο ένας φίλος τον άλλο όταν τα λένε ± κι εγώ προσπαθούσα να μην πέφτει το μάτι μου συνέχεια στο πλούσιο στήθος της. Μου 'πε ότι αυτό το «σπίτι» είναι από τα παλιότερα της Αθήνας, από τη δεκαετία του '60, ότι όλα τα κορίτσια όπως κι εκείνη είναι από διόρθωση φύλου, ότι εργάζεται εδώ από το 2000, πιο πριν δούλευε στη Φυλής αλλά και στη Συγγρού. Ότι εκείνη τη μέρα σε 7 ώρες βάρδια είχε πάρει επτά πελάτες, έναν την ώρα, όταν μέχρι και το 2008 οι πελάτες μέσα σε μια βάρδια μπορεί να έφταναν και τους 50. Ότι υπάρχουν κι εκείνοι που επιμένουν για σεξ χωρίς προφύλαξη και τους πετάει έξω, ότι σε καμία κοπέλα δεν αρέσει αυτή η δουλειά, είναι καθαρά και μόνο θέμα επιβίωσης, ότι έχει καλές σχέσεις με όλη τη γειτονιά. «Να σου πω και μια ιστορία. Τον Λαζόπουλο δεν τον ήξερα, δεν τον είχα δει ποτέ, αλλά δεν τον συμπαθούσα και πολύ. Ήταν αρχές του 2000, όταν είχε έρθει με το θιάσό του στη Σαρρή. Από τις πρώτες ημέρες μάς χτύπησε την πόρτα, μας συ-



Η Α. Γεωργούλη
και ο γιος της
Γ. Καλφμανώλης
στα 70s

στήθηκε, μας είπε ότι φυσικά και δεν είχε κανένα πρόβλημα που το «σπίτι» ήταν δίπλα στο θέατρο και κάθε τόσο μας έδινε δωρεάν προσκλήσεις. Από τότε άλλαξα γνώμη για εκείνον, πολύ κύριος. Άνοιξε η πόρτα και μπήκε ένας τύπος γύρω στα 45 με τσάντα. «Γεια σου, αγόρι, έχεις ξανάρθει;» «Ναι, κούκλα μου». Τον έβαλε σε ένα δωμάτιο και μου ζήτησε συγγνώμη αλλά είχε δουλειά. Μου χαμογέλασε, την ευχαρίστησα, χειραψία.

Στο (μυστικό) εργατικό ταβερνείο

Η ταμπέλα απ' έξω γράφει «Αναψυκτήριο» (Σαρρή 22) και με το που μπαίνεις βρίσκεσαι σε ένα μικρό και στενό ψιλικατζίδικο που τρία άτομα δεν χωράνε. Αν το ξέρεις, προχωράς στο διάδρομο και φτάνεις στο μικρό μαγειρείο, με τέσσερα τραπέζια, που το δουλεύουν δύο αδέρφια, η Ρίτσα και ο Πύργος. «Την ταβέρνα την ανοίξαμε το 1994 για τους ανθρώπους που δούλευαν στις βιοτεχνίες τριγύρω, δεν υπήρχε λόγος να υπάρχει ταμπέλα, το ήξεραν όλοι. Κι έμεινε έτσι, χωρίς ταμπέλα. Η ιδέα ήταν ένα εργατικό μαγειρείο, με τιμές που να μπορεί να φάει κάθε μέρα ο εργάτης» λέει ο Πύργος. Κάθε μέρα υπάρχει ένα και μόνο πιάτο και μαζί με το ψωμί κοστίζει 3 ή 4 ευρώ. Ενδεικτικά, τις Τρίτες υπάρχει κοτόπουλο με πατάτες στο φούρνο ή κοκκινιστό, τις Πέμπτες καλαμαράκια, τις Τετάρτες το χειμώνα όσπριο και το καλοκαίρι λαδερό, αλλά και σάντουιτς, καφέδες κ.λπ. Πιο παλιά έφτιαχναν και μπακαλιάρο σκορδαλιά αλλά το κόστος ανέβηκε και το πιάτο θα έπρεπε να κοστίζει πάνω από 4 ευρώ, οπότε καταργήθηκε από το μενού. Σερβίρει μέχρι τις εξήμισι το απόγευμα, και σε πακέτο, «το καλύτερο που έχει να κάνει κανείς είναι να πάρει ένα τηλέφωνο να δει τι φαί έχουμε κι αν του αρέσει να έρθει» λέει ο Πύργος. Το τηλέφωνο: 210 3217635.

Αλίκη Γεωργούλη, ο άνθρωπος που ανέβασε το Ψυρρή

«Το έχω σαν παράπονο, να σου πω την αλήθεια, που δεν έχει αναγνωριστεί πως η Αλίκη Γεωργούλη ήταν ο πρώτος άνθρωπος που ήρθε στου Ψυρρή για να κάνει κάτι διαφορετικό, που έκανε το πρώτο βήμα για να γίνει το Ψυρρή που ξέρουμε». Ο Γιώργος Καλφμανώλης είναι ο γιος της Αλίκης Γεωργούλη, η οποία το 1981 άνοιξε το θέατρο «Αποθήκη», που λειτουργεί μέχρι και σήμερα. Η Αλίκη Γεωργούλη είχε βρει πρώτα το έργο που ήθελε να ανεβάσει, το «Όλο σπίτι, κρεβάτι και εκκλησία» του Ντάριο Φο, και μετά το θέατρο. Τότε, το '81, ο Πύργος ήταν 14 χρόνων. «Επαιζαν η μητέρα μου και η Εύα Κοταμανίδου. Το έργο έκανε τρομερή επιτυχία, να φανταστείς ότι επειδή το θέατρο γέμιζε, βάζαμε και μαξιλάρες κάτω και δεν παραπονιόταν κανείς. Τότε τα πάντα τριγύρω ήταν ερημιά. Η μάνα μου έλεγε πως άνοιξε θέατρο «στην πιο ντεμοντέ περιοχή της Αθήνας». Θυμάμαι που φεύγαμε το βράδυ από το θέατρο και η Αλίκη έβαζε τις εισπράξεις μέσα στο σουτιέν της για να περάσουμε με το αμάξι από τα σκοτεινά στενά του Ψυρρή». Αντιγράφω ένα απόσπασμα από το βιβλίο της Αλίκης Γεωργούλη «Από τον Λένιν... στον Βερσάτσε», που εκδόθηκε από τις εκδ. Κάκτος το 1995, λίγους μήνες μετά το θάνατό της: «Κατά λάθος... Το είχαμε βρει το θέατρο κατά λάθος. Γυρίζαμε άπρακτοι από τις αναζητήσεις μας ένα μεσημέρι, με τον Αρβανίτη. Του είχε γίνει κι εκείνου μανία... Αντί να στρίψει τη βολβάρη από την πλατεία Ασωμάτων, ίσια κι απάνω την Ερμού για το Σύνταγμα, κόβει αριστερά και βρισκόμαστε στην οδό Σαρρή προς Κουμουνδούρου... Τεσεράμισι εκατομμύρια! Τόσα χρήματα χρειαζόνταν για να γίνει η αποθήκη ξυλείας «Θέατρο Αποθήκη»». ▣

ΣΤΗΝ ΟΥΡΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΡΑ ΜΕ ΤΗ ΜΑΝΟΥΛΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ Θ. ΠΑΥΡΙΑΝΟΥ - Εικονογράφηση: ΗΥΡΟΚΟΝΔΡΙΑΚ

Η **μανούλα με ξύπνησε** στις 5.30 το πρωί. «Κοιμόσαι; Σήκω γρήγορα, ετοιμάσου και έλα να με πάρεις να πάμε στην τράπεζα. Πληρώνομαι τη σύνταξη σήμερα και πρέπει να έχω έναν άνθρωπο μαζί μου». «Μα αφού την προηγούμενη φορά είχαμε βγάλει κάρτα. Πήγαινε στο μηχανήμα και πάρε τα λεφτά». «Την έχασα την κάρτα και δεν θυμάμαι τον κωδικό. Άσε που στα μηχανήματα τον τελευταίο καιρό έχει πάντα μια ατελείωτη ουρά. Όλοι σηκώνουν ό,τι οικονομίες έχουν. Όπως πάνε τα πράγματα με τον Τσίπρα κανένας δεν έχει εμπιστοσύνη στις τράπεζες. Αχ! αχ! όλοι έχουν κάτι στην άκρη για μια ώρα ανάγκης, εσύ τίποτα! Τόσα λεφτά περάσανε από τα χέρια σου. Τέλος πάντων, τι τα σκαλίζω τώρα; Σήκω και έλα να με πάρεις. Όχι όμως με το πάσο σου. Πρέπει να πάμε νωρίς για να πιάσουμε σειρά». «Μα είναι 6 το πρωί. Οι τράπεζες δεν έχουν ανοίξει». «Ο από κάτω πάει από τις 5 μαζί με τους φίλους του και περιμένει». «Μα γιατί τόσο νωρίς;» «Γιατί τέτοια ώρα κοιμούνται τα πρεζάκια και δεν κινδυνεύουμε να μας αρπάξουν τα λεφτά». «Καλά, θα έρθω σε μια ώρα. Να ρίξω λίγο νερό στο πρόσωπό μου, να πω έναν καθαρό...» Η μανούλα αρχίζει να κλαίει σπαραχτικά: «Δεν έχω εγώ παιδιά για να με βοηθήσουν σε μια δύσκολη ώρα. Δεν έχω έναν άνθρωπο δικό μου να με στηρίξει. Μόνη μου είμαι στον κόσμο σαν καλαμιά στον κάμπο».

Η μανούλα είναι η Ελλάδα. Κι όταν ακούς την Ελλάδα να σου λέει τέτοια τραγικά, πρέπει να σηκωθείς στις 6 η ώρα το πρωί, με την τοίμπλα στο μάτι, χωρίς καφέ, να πας να την παραλάβεις. Μουντό πρωινό στον Άγιο Αρτέμιο. Το αγιάζι περονιάζει τα κόκαλα, όμως μέσα από τα στενά της περιοχής ένα κουκουλωμένο πλήθος ξεπροβάλλει. Άντρες, γυναίκες, παιδιά, κατευθύνονται σαν ζόμπι σε ένα και μοναδικό σημείο. Την τράπεζα. Αν ήταν νύχτα θα νόμιζες πως πάνε στην εκκλησία για την Ανάσταση. Στο δρόμο καιρετάνε ο ένας τον άλλον, αστειεύονται... «πήρες κάνα σάκο να βάλεις τα λεφτά κυρ-Βαγγέλη;», ανταλλάσσουν πληροφορίες, «βάλτε καμιά λίρα στην άκρη, αυτές μας έσωσαν στην Κατοχή», κάνουν μαύρο χιούμορ «φαντάσου πάνω που πληρωνόμαστε να γίνει ληστεία». Η μανούλα συμμετέχει, καιρετάει, σχολιάζει. Παρατηρώ πως και άλλες κυρίες συνοδεύονται από τα παιδιά τους και παίρνω κουράγιο.

Έξω από την Πειραιώς στέκεται ένας νεαρός. Είναι σεκουριτάς και προσπαθεί να βάλει σε τάξη δυο ουρές που έχουν σχηματιστεί έξω από την τράπεζα που ακόμα είναι κλειστή. Η μία είναι μπροστά στην είσοδο κι η άλλη μπροστά στο ΑΤΜ.

Δυο διαφορετικοί κόσμοι συναντιώνται. Αυτοί που είναι μπροστά στο ΑΤΜ φαίνονται καλοστεκούμενοι και πιο εξοικειωμένοι με την τεχνολογία. Ανάμεσά τους και κάτι πανέξυπνες γριές που κάνουν επίδειξη στη φίλη τους. «Δεν είναι δύσκολο, Ελένη μου, να, βάζεις την κάρτα εδώ, πληκτρολογείς το PIN, σε ρωτάει πόσα λεφτά θέλεις και στα δίνει» εξηγεί μια μπαμπούγρια σε μια άλλη που την κοιτάζει με γουρλωμένα μάτια. «Είδες;» λέω στη μανούλα. «Αν τώρα είχαμε την κάρτα δεν θα καθόμασταν να περιμένουμε στην ουρά». «Δεν τα εμπιστεύομαι εγώ αυτά τα μηχανήματα του διαόλου» μου απαντά και για άλλη μια φορά καταλαβαίνω ότι είμαι γνήσιος γιος της. Την ίδια έκφραση χρησιμοποιώ κι εγώ όταν μου μιλάνε για τεχνολογία.

Μέχρι τις 8 που άρχισαν να έρχονται οι πρώτοι υπάλληλοι, η ουρά μπροστά στο ΑΤΜ μειωνόταν και μπροστά στην είσοδο αυξανόταν. Τώρα έχει προστεθεί αγουροξυπνημένο γκομενάκι, νεαρός πατέρας με την κόρη του, ένας κύριος, ίδιος ο Διονύσης Παπαγιαννόπουλος, ντάνα με μαλλί λάχανο, μπογιατζής με τη φόρμα της δουλειάς, γριά από το χωριό με τσεμπέρι και μαγκούρα, πιτσιρικάς με το μαλλί μοϊκάνα και ένας γέρος με σκα-



μνάκι. Το γκομενάκι μιλάει συνεχώς στο τηλέφωνο, ο νεαρός πατέρας εξηγεί «αυτή είναι η τράπεζα που βάζουμε τα λεφτά και όταν χρειάζομαστε ερχόμαστε εδώ και παίρνουμε», ο Διονύσης Παπαγιαννόπουλος τσακώνεται με την ντάνα, ο μπογιατζής με τη γριά από το χωριό, ο γέρος βάζει το σκαμνάκι στην ουρά και πήγαινε απέναντι να μιλήσει με τους φίλους του. Πότε-πότε ξαναγυρίζει, το προωθεί στη σειρά και ξαναγυρίζει στην παρέα του.

Άκουσα απίθανες κουβέντες στην ουρά. Για τον Πούτιν και το ξανθό γένος που θα έρθει να μας σώσει, για τον Βαρουφάκη που θέλει να φάει τον Τσίπρα και να γίνει πρωθυπουργός, για την προφητεία του άγιου Παΐσιου, για το γερμανικό χρέος, για το αλάτι των Ιμαλαΐων, για την ένωση της Ελλάδας με την Τουρκία, ό,τι του φανεί του Λωλοστεφανή! Όλες αυτές οι κουβέντες γίνονταν με δυνατή φωνή για να ακούμε όλοι και διανθίζονταν από γνωμικά «Τι του λείπει του ψωριάρη, φούντα με μαργαριτάρι», «Κάλλιο γαϊδουρόδερνε, παρά γαϊδουρογύρευε», «Τι είχες, Γιάννη, τι είχα πάντα». Μέσα σε όλα αυτά η μανούλα αστειευόταν, νουθετούσε, εκνευριζόταν, ανέβαζε και κατέβαζε κυβερνήσεις. Κάποια στιγμή που το ATM μάσπασε την κάρτα ενός γέρου, άρχισε να

αγορεύει: «Αυτά παθαίνουμε με τις κωλοκάρτες, θέλουν να μας φακελώσουν όλους, αλλά δεν θα τους περάσει, θα αντισταθούμε!». Προσπάθησα να την ηρεμήσω. Άρχισε να με βρίζει μπροστά σε όλο τον κόσμο. Ευτυχώς που άνοιξε η τράπεζα αλλιώς θα είχαμε σφαχτεί.

Μπαίνουμε μέσα, παίρνουμε αριθμούς και καθόμαστε στις καρέκλες που έχει φροντίσει η τράπεζα να βάλει μπροστά στο γκισέ. Πάνω σε ένα γραφείο υπάρχει καφές, νερό και βουτήματα, προσφορά των φούρνων ΑΤΤΙΚΑ. Μια κυρία με γούνα ανοίγει την τσάντα της και αρχίζει να τα βάζει μέσα. Τη βλέπει ο υπάλληλος «Σιγά, κυρία μου, αυτά είναι για τους πελάτες» της λέει. «Κι εμείς πελάτες είμαστε» του απαντάει αγέρωχη και κλείνει την τσάντα χωρίς να επιστρέψει τα βουτηγμένα βουτήματα. Αρχίζει η ρουτίνα των πληρωμών. Οι μόνον ήχοι που ακούγονται είναι το «γκρρρ» κάθε φορά που αλλάζουν οι αριθμοί, το «τσικ!τσικ!» από τα νύχια πάνω στα πλήκτρα του υπολογιστή και μια ένρινη, πένθιμη φωνή που κάθε τόσο επαναλαμβάνει «Έγκριση!». Οι υπάλληλοι είναι γρήγοροι και εξυπηρετικοί. Μιλάνε μόνο με υποκοριστικά, άντρες και γυναίκες. «Δεν έχει άλλα λεφτουδάκια ο λογαριασμούλης σας», «Θα αφήσουμε κα-

θόλου χρηματάκια στην καρτούλα;», «Χωρίς ταυτοπιτούλα ήρθαμε να πληρωθούμε τη συνταξούλα;», «βάλτε εδώ μια υπογραφή». Αντιμετωπίζουν σαν μικρά παιδιά τους πελάτες που οι περισσότεροι είναι μεγάλης ηλικίας και έχουν χάσει άλλοι τα αυγά και άλλοι τα πασάλια.

Μόνο ο μπογιατζής έκανε κατάθεση. Όλοι οι άλλοι κάναμε ανάληψη ή πληρωθήκαμε μισθούς και συντάξεις. Ελάχιστοι έχουν έρθει να πληρώσουν. «Πόσο είναι μαζί με τις προσαυξήσεις;» ρωτάνε και υποσχονται ότι θα έρθουν τη Δευτέρα να ξεφλήσουν. Όταν έφτασε το νούμερό μας η μανούλα δεν ήθελε να πάει στο ταμείο. «Έχω αυτή την κοπέλα που με εξυπηρετεί» και μου έδειξε τη διπλανή ταμιά. Είδα και έπαθα για να την πείσω. Πήραμε τα ρηματολογικά και βγήκαμε έξω. Οι γριές που είχαν έρθει από το πρωί, μοιράζαν στους αργοπορημένους γνωστούς τα νούμερα που τους είχαν φυλάξει. «Τον άλλο μήνα να έρθεις να πάρεις νούμερο και να με φωνάξεις όταν πλησιάζει σειρά μου» είπε η απαιτητική μανούλα που μπορεί να είναι η Ελλάδα και την αγαπάω, αλλά τον άλλο μήνα ας έχει βγάλει κάρτα ή ας έρθει μόνη της να κάτσει στην ουρά για να πληρωθεί. Αν πληρώνουν τον άλλο μήνα... **A**

Αυτά παθαίνουμε με τις κωλοκάρτες, θέλουν να μας φακελώσουν όλους, αλλά δεν θα τους περάσει, θα αντισταθούμε!





ΕΝΤΑ ΓΚΑΜΠΛΕΡ

Μετά από αρκετές περιπέτειες και αναβολές ανεβαίνει την Παρασκευή 6 Μαρτίου. Στο ιστορικό πρώην Απλό θέατρο και νυν θεατρο Σημείο βρήκε υποδοχή στη ζεστή αγκαλιά των Ιωάννα *Ματσούκα* (Εντα Τέσμαν), *Μαριέττα Σγουρδαίου* (Μπέρτε), *Γιάννης Στάνκογλου* (Άιλερτ Λέβμποργκ), *Βασιλική Τρουφάκου* (Τέα Έλβστεντ), *Γιάννης Τσεμπερλίδης* (Γιέργκεν Τέσμαν).



Μακρή και Νίκου Διαμαντί. «ΕΝΤΑ ΓΚΑΜΠΛΕΡ», σκνν. Κ. Ρήγος. Παίζουν (αλφαβητικά): **Κατερίνα Διδασκάλου** (Γιουλάνε Τέσμαν), **Ακύλλας Καραζήσης** (Δικαστής Μπρακ), **Δήμητρα**
Από Τετάρτη μέχρι Κυριακή. (Χ. Τρικούπη 4, Καλλιθέα, 210 9229579)

Ο καθένας τους παίζει στην παράσταση που σκηνοθέτησε ο άλλος. «Ιμμανουέλ Καντ» και «Loot - Τα λάφυρα». Πόσο μοιάζουν και πόσο διαφέρουν; Ποια είναι αυτά που τους ενώνουν και ποια αυτά που τους διαφοροποιούν; Είναι μια ακόμα θεατρική παρέα; Θελήσαμε να μάθουμε...

Σκηνοθέτης & ηθοποιός

Μάκης Παπαδημητρίου Νομίζω κανένας από τους δύο μας δεν ξεκίνησε να σκηνοθετεί έχοντας στο μυαλό του πως η άποψή του θα είναι και θα λειτουργεί ως μια αδιαπραγμάτευτη εντολή. Αυτό δεν σημαίνει πως κάναμε δημοψήφισμα για το πώς θα γίνεται κάθε τι. Υπήρξε όμως και φιλτράρισμα απ' όλους όσοι συμμετέχουμε σε σημεία που απαιτούνταν αυτό. Την τελική πάντως ευθύνη την είχε ο καθένας μας για την παράσταση που σκηνοθέτησε.

Γιάννος Περγλέγκας Μια ευτυχής συγκυρία ήταν να σκηνοθετεί ο καθένας μας από ένα έργο και ο άλλος να πρωταγωνιστήσει στην παράσταση. Τα πράγματα δεν κύλησαν μόνο ομαλά, αλλά ήταν ευ-

εργετικά και για τους δύο. Όταν γνωρίζεις χρόνια με κάποιον – με τον Μάκη από τη σχολή –, τον ξέρεις καλά, πώς σκέφτεται και αντιμετωπίζει τα πράγματα, είναι ωραίο να μπορείς κάποτε να μοιραστείς μαζί του και επί σκηνής τις απόψεις αυτές.

Μ.Π. Ως χαρακτήρες διαφέρουμε πολύ αλλά μοιραζόμαστε και πολλά κοινά πράγματα – το κυριότερο την αγάπη μας για το θέατρο. Ωστόσο θεωρώ σημαντικό πως μπορούμε όταν βρισκόμαστε εκτός θεάτρου να μη συζητάμε μόνο για τη δουλειά. Προσωπικά έχω μεγάλη ανάγκη για αποσυμπίεση. Θέλω να υπάρχει διακριτός ο διαχωρισμός μεταξύ της προσωπικής μου ζωής και της δουλειάς.

Γ.Π. Έχω συνεργαστεί στο παρελθόν με μια ομάδα/παρέα και ένιωσα να υφέρει ένα είδος φασισμού – της σιγουριάς, ίσως; Μου αρέσει η ιδέα της ομάδας, αλλά της ομάδας που συναντιέται από καιρού εις καιρόν. Αυτό που συμβαίνει εδώ, δηλαδή. Γιατί ο καθένας μας έρχεται με τα δικά του διαφορετικά πράγματα να συναντήσει τον άλλο που δείχνει περιέργεια και σεβασμό να ακούσει, να δει, να μάθει. Γιατί τελικά, όσο κι αν γνωρίζομαστε, πάντα υπάρχει χώρος για την έκπληξη. Δεν θα μπορούσα να φανταστώ τον εαυτό μου σ' έναν κωμικό ρόλο, όπως αυτόν που κάνω στο Loot· όπως και τον Μάκη κάποιος,

ίσως, δεν θα μπορούσαν να φανταστούν να παίζει το ρόλο στην παράσταση που σκηνοθετώ. Ο Μάκης έφτιαξε ένα κλίμα στην πρόβα όπου μας ζήτησε να εμπιστευτούμε τη βλακεία, τη θρασύτητα, προκάλεσε ένα «σαμποτάρισμα» προκειμένου να κρατήσει μόνο ό,τι χρειαζόταν. Στη δική μου του ζήτησα να είναι πιο ευάλωτος σε σχέση με τη δύναμη που δείχνει να έχει.

Γιατί επέλεξε το έργο

Μ.Π. Με τα παιδιά που συνεργαστήκαμε θέλαμε να βρούμε μια κωμωδία, ένα αστείο έργο. Το «Loot - Τα λάφυρα» υπήρχε ως ιδέα να γίνει παράσταση από παλιά, αλλά τώρα υπήρξαν οι συνθήκες να πραγματοποιηθεί. Ανεξάρτητα από το ενδιαφέρον του θέματος, αυτό το έργο έδωσε την ευκαιρία να δω φίλους μου να δουλεύουν ακομπλεξάριστα και ελεύθερα, να γουστάρουν να πάνε στην πρόβα, κάτι που δεν συμβαίνει γενικά πολύ συχνά. Από την αρχή είπαμε πως θα κάναμε περιορισμένης διάρκειας πρόβες, πεντάωρες για την ακρίβεια με δύο ρεπό την εβδομάδα. Πως θέλαμε το αποτέλεσμα να είναι προϊόν μιας χαλαρής διαδικασίας. Βιώσαμε λοιπόν μια χαλαρότητα, η οποία λειτουργήσε ευεργετικά. Η ελευθερία που νιώσαμε όλοι στις πρόβες δεν είχε να κάνει με ασυδοσία, δεν έκανε ο καθένας ό,τι του κατέβει,



αλλά δοκίμαζε και έφερνε πράγματα τα οποία τα βλέπαμε από κοινού. Έτσι θέλω να δουλεύω. Θέλω να αντικαταστήσω το «ωχ, σε μισή ώρα έχω πρόβα» με το «τι ωραία, σε μισή ώρα έχω πρόβα». Το έργο μάς έδωσε την ευκαιρία σε όλους μας να δείξουμε λίγο από τον «κουνημένο» μας εαυτό – τι σχέση δηλαδή που έχουμε με το χιούμορ.

Γ.Π. Με δεδομένο πως είναι η πρώτη φορά που σκηνοθετώ, ήθελα εκτός των καλλιτεχνικών κριτηρίων το έργο που θα επέλεγα να αναφέρεται και σε πράγματα που με απασχολούσαν. Τον Τόμας Μπέρνχαρντ τον αγαπούσα από μικρός. Στο έργο του «*Ιμμάνουελ Καντ*» χρησιμοποιεί το φιλόσοφο προκειμένου να μιλήσει για τη φθορά, την αγωνία του θανάτου και το τι είδους συνέπειες έχεις όταν κλείνεις υπερβολικά στον εαυτό σου και στη δουλειά σου. Ειδικά το τελευταίο με απασχολεί πολύ, γιατί κάπως έτσι λειτουργώ κι εγώ. Κλείνομαι και γαντζώνομαι από τη δουλειά μου, είμαι υπέρ-συγκεντρωμένος σ' αυτή, κάτι που μου στερεί ακόμα και τη χαρά του να βλέπω τι γίνεται γύρω μου. Έτσι το είδα ως μια ευκαιρία «αυτοκριτικής», αλλά και για να «αυτοσαρκαστώ».

Τι ζηλεύω στον άλλο

Μ.Π. Θα ήθελα να έχω την επαφή με τη μουσική που έχει ο Γιάννος. Αυτό όμως που περισσότερο με ενθουσιάζει είναι πως έχει μια ιδιάζουσα πνευματικότητα επί σκηνής. Διαθέτει μια πολύ προσωπική αντίληψη των πραγμάτων όταν παίζει και καθόλου αυτό που ονομάζω θεατρίλα ή μανιέρα – κάτι που συναντάς πολύ συχνά. Είναι πέρα από το καλός ηθοποιός. Τι σημαίνει «καλός ηθοποιός»; –είναι κάτι που μας απασχολεί και το ζητάμε πολύ μεταξύ μας. Είσαι καλός ηθοποιός όταν δείχνεις την άψογη τεχνική σου; Και τι γίνεται με την προσωπικότητά σου; Με κουράζει όταν κάποιος παίζει απλά καλά, χτίζει άψογα ένα ρόλο και δεν τον ενδιαφέρει αν θα μας αφήσει να επικοινωνήσουμε με το ποιος πραγματικά είναι, αλλά μόνο να προβάλει τη βιρτουοζιτέ του... Βαριέμαι. Βέβαια, είναι πολλές φορές που δεν φέρνει την ευθύνη αυτού του αποτελέσματος ο ίδιος ο ηθοποιός, είναι κάτι που του έχει ζητηθεί από το σκηνοθέτη. Όπως εκτός από τη θεατρίλα, βαριέμαι επίσης και τη σκηνοθετία. Αυτό που μ' αρέσει είναι να μπορούμε να δημιουργούμε τις συνθήκες εκείνες που ο θεατής γίνεται συμμετοχός/συνένοχος. Για μένα αυτό έχει τη μεγαλύτερη αξία.

Γ.Π. Ζηλεύω στον Μάκη το ότι είναι ατρόμητος, ανερευθρίαστος. Βγαίνει στη σκηνή και ό,τι κάνει το κάνει με τρόπο που δείχνει πως δεν κοστίζει τίποτα σ' αυτόν. Κάπως έτσι είναι και στη ζωή, ορμίζει ακάθεκτος. Νομίζω πως προσπάθησα να του κλέψω κάτι απ' όλα αυτό παίζοντας στην παράστασή του. Πάντως θεωρώ πως είναι ένα προσωπικό μου έλλειμμα αυτή η δειλία (να την πω;) που με διακρίνει. Έχω χάσει πολλούς ρόλους γιατί δεν μπόρεσα να μπω σ' αυτούς απενοχοποιημένα ή με χαρά. Με τα χρόνια ίσως καταφέρω να διορθωθώ.

Μ.Π. Δεν κάνεις πάντα κάτι προκειμένου να κερδίσεις την καθολική αποδοχή. Είναι ωραίο να δίνεις τη δυνατότητα στον εαυτό σου να δοκιμάσει πράγματα, χωρίς να σ' ενδιαφέρει αν θα φας τα μούτρα σου. Έχουμε παίξει σε παραστάσεις όπου έχουμε ομολογήσει στον εαυτό μας πως είμαστε καλοί, αλλά και σε άλλες πως ήμασταν άθλιοι. Εξάλλου ποιος είσαι που να μην έχεις δικαίωμα να φας και τούμπες;

Τι διακρίνει τη γενιά τους

Μ.Π. Είναι δύσκολο να μιλήσεις για γενιές, και πώς καθορίζονται τα όριά τους; Το γεγονός πως κάποιος από εμάς σκηνοθετούν δεν σημαίνει πως μια συγκεκριμένη γενιά ηθοποιών θέλει να σκηνοθετεί, αλλά όλο αυτό έχει να κάνει καθαρά με την προσωπικότητα του καθένα μας. Μετά είναι και οι συγκυρίες που μερικές φορές οδηγούν σε αποφάσεις.

Γ.Π. Θυμάμαι τον Βογιατζή που έλεγε πως «κάθε ηθοποιός αναγκαστικά θέλει να γίνει σκηνοθέτης αν θέλει να είναι πιο ακριβής στη δουλειά του». Αυτό που βλέπω είναι πως οι ηθοποιοί που είναι λίγο μικρότεροι από εμάς έχουν μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση και δεν νιώθουν την ανάγκη ενός πνευματικού πατέρα με την έννοια του προτύπου ή του γκουρού. Αυτό είναι καλό αλλά και λίγο επικίνδυνο γιατί εύκολα μπορείς να πιστέψεις πως είσαι παντοδύναμος. **A**

INFO

«*Ιμμάνουελ Καντ*» του Τόμας Μπέρνχαρντ. Σκην.: Γιάννος Περγλέγκας. Παίζουν: Γιάννης Καπελέρης, Σύρμω Κεκέ, Κατερίνα Λυπηρίδου, Χρήστος Μαλάκης, Μάκης Παπαδημητρίου, Γιάννος Περγλέγκας, Μιχάλης Τιτόπουλος. Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν, Φρυγίνου 14, Πλάκα, 210 3222464

«*Λοοτ-Τα λάφυρα*» του Τζο Ορτον. Σκην.: Μάκης Παπαδημητρίου. Παίζουν: Πύργος Μακρής, Κατερίνα Λυπηρίδου, Δημήτρης Πασσάς, Όμηρος Πουλάκης, Γιάννος Περγλέγκας. Θέατρο του Νέου Κόσμου, Αντισθένους 7 & Θαρύπου, Νέος Κόσμος, 210 9212900



ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΧΥΝΤΗΣ INNOVATHENS

INNOVATHENS - ΚΟΜΒΟΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ & ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΠΟΛΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Έχεις startup; Κάνε αίτηση τώρα! αιτήσεις μέχρι **14 Μαρτίου 2015**

Ο Επιχειρηματικός Επιταχυντής του INNOVATHENS προσφέρει υπηρεσίες συστηματικής και στοχευμένης συμβουλευτικής στους συμμετέχοντες που θα επιλεγούν, ώστε να ενισχυθεί ταχύρρυθμα η εισαγωγή τους στην αγορά ή η βελτίωση της επιχειρηματικής τους θέσης.

Κάντε αίτηση ηλεκτρονικά στο: www.innovathens.gr/ba

 /innovathens  @innovathens  innovathens

INNOVATHENS





ΓΙΟΛΑΝΤΑ ΤΣΙΑΜΠΟΚΑΝΟΥ

Μέλος των Active Member, συγγραφέας παιδικών βιβλίων, στιχουργός, τραγουδίστρια, μαμά... μια γυναίκα με χίλιες ιδιότητες πίσω από ένα γλυκό, εφηβικό, θα το χαρακτήριζε κανείς, χαμόγελο. Μια Κυριακή πρωί, στο Θησείο, η Γιολάντα αφού έφτιαξε χαρταετούς και έπαιξε με μια φασαριόζικη παρέα παιδιών φωτογραφήθηκε και μίλησε μαζί μας ανοίγοντας ένα παράθυρο στον κήπο που κρύβει μέσα της.

Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΝΩΛΕΛΗ
Φωτογραφίες:
ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

**ΘΛΙΜΜΕΝΟ
ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΠΟΥ
ΑΝΘΙΖΕΙ ΜΕ
ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ...
AKA**

Άρχισα μ' ένα απόκοσμο και σιγανό μουρμούρισμα για να ταιριάξω τη φωτιά δίπλα στον χρόνου το φτερούγισμα πικρό νανούρισμα διπλωμένο σα βεντάλια με λέξεις αφόρετες και στιγμές ρετάλια Γ.Κ.

Σου έρχονται στιχάκια και ρίμες στο μυαλό όταν ; Όταν αυτό μένει καθαρό απ' τη ρουτίνα. Ή αντίθετα όταν κάθε εγκεφαλικός νευρώνας είναι βουτηγμένος στην καθημερινότητα. Απρόσμενα, ακάλεστα κι ανύποπτα.

Έχεις δει ποτέ την τέχνη σου σαν διέξοδο από την καθημερινότητα; Σαν ένα ασφαλές καταφύγιο που πας και κρύβεσαι όταν βρέχει αναποδιές; Οτιδήποτε δημιουργικό καταφέρνω πια να κάνω μπροστά σε μια κόλλα χαρτί καθισμένη σε μια γωνιά (προσπαθώντας να γίνω αόρατη και ειδικά όταν βρέχει)... είναι διέξοδος. Όμως, σχεδόν ποτέ δεν είναι ασφαλές καταφύγιο. Αλλά αυτό είναι και το ζητούμενο της τέχνης. Μικρές βόμβες λέξεων και φαντασίας.

Το κλισέ «σε τι κόσμο μεγαλώνουμε τα παιδιά μας» σε αγγίζει ή θεωρείς ότι κάθε εποχή έχει τις δυσκολίες της; Με αγγίζει. Δεν με φοβίζει. Υποτίθεται ότι εκπαιδεύομαι να ζήσω σε αυτό τον κόσμο από μικρή. Οι γονείς και οι παπούδες μου φρόντιζαν πάντα να κρατάνε μέσα μου ζωντανή τη μνήμη του κόσμου του δικού τους και παράλληλα με σπρώχναν να κοιτάω μπροστά. Το ίδιο οφείλω να κάνω στα δικά μου παιδιά. Έτσι νιώθω. Κι έτσι πράττω.

Ενίωσες μετά τα παιδιά σου να αλλάζουν τα μεγέθη και οι ανησυχίες σου; Να παίρνουν άλλες διαστάσεις τα πράγματα που σε απασχολούν; Τα πάντα άλλαξαν σειρά. Τα πάντα ζουλήχτηκαν ή τραβηχτήκαν με το ζόρι απ' όπου ήταν δυνατόν. Κάποια πετάχτηκαν εντελώς. Θυμάμαι, είχα ένα καλάθι και εκεί μέσα μάζευα πραγματάκια για μια στιγμή δημιουργικής έμπνευσης (!), εικόνες, λέξεις, διευθύνσεις, ονόματα και ενδιαφέροντα URL (!). Σπάνια το τσέκαρα αυτό το καλάθι, γιατί όλο κάτι καινούργιο μού προέκυπτε. Είναι τόσο γρήγορες πλέον οι ταχύτητες σε όλα... Λίγο πριν γεννήσω, αυτό το πολύτιμο καλάθι χάθηκε σύσσωμο σχεδόν σε μια μαύρη σακούλα. Κάπως έτσι, πλέον, λειτουργώ σε οτιδήποτε φρακάρει τη σκέψη μου, βαραίνει την ψυχή μου. Εμμένω όμως πάντα στο απλό και στο αυτονόητο.

Έδωσες ένα τραγούδι σου στην ελληνοαμερικάνικη ταινία μικρού μήκους «The Penal Colony» του Μάνου Τσίζεκ και του Lindsey Aliksanyan. Η ταινία, που ακόμα βρίσκεται στο μοντάζ, πραγματεύεται τη φυλάκιση της Nadya Tolokonnikova, μέλος των Pussy Riot, αλλά και κατ' επέκταση τις συνθήκες κράτησης των γυναικών στα σωφρονιστικά ιδρύματα. Το αντικείμενο της ταινίας έπαιξε ρόλο στην απόφασή σου να δώσεις το τραγούδι σου; Το τραγούδι μου αυτό είναι μια προσευχή για τις γυναίκες που θαυμάζω, για τις γυναίκες που πάντα αγαπώ και μου δείχνουν πού να πατήσω τα βήματά μου και πού να αφήσω τα παλιά ίχνη να τα κάνει λακούβα η βροχή και αργά να τα σβήσει. Το τραγούδι μου νιώθω ότι είναι ένα μικρό μικρό φωτάκι μες στην ανάγκη που έχουν οι γυναίκες αυτές για

Sadahzinia



φως και ζωή. Μακάρι να μπορούσα να τους αλαφρύνω λίγο από τον πόνο και τους εφιάλτες τους. Αλλά γι' αυτό είμαι λίγη.

Active Member... Βρίσκεις να υπάρχουν περισσότερα «ενεργά μέλη» σήμερα από την εποχή που μας έγινε γνωστό το όνομα του συγκροτήματος; Τελευταία φορά που μέτρησα ήταν λιγότερα. Είναι πολλοί περισσότεροι αυτοί που γουστάρουν να κάνουν χάζι, να παίρνουν μάτι και συχνά να λένε και καμιά ψαγμένη παπάρα.

Είσαι η πρώτη τραγουδίστρια στη Low bar σκηνή. Έχεις ποτέ φανταστεί τον εαυτό σου, έστω για πειραματισμό, να τραγουδάει κάποιο άλλο είδος; Ναι. Αν μπορεί να με συνεπάρει το είδος.

Το βιβλίο σου «Η όμορφη Βασιλική» είναι μια εκδοχή της «Σταχτοπούτας», η Ρωσίδα Σταχτοπούτα, αν δεν κάνω λάθος. Η όμορφη, καλή και εργατική κοπέλα απαντάται συχνά σε αφηγήσεις. Γιατί πιστεύεις ότι αυτή η ιστορία έχει τόσο πέραση, διακρατικά και διαχρονικά; Το βιβλίο αυτό είναι μέρος μιας έρευνάς μου ±προ δεκαπενταετίας± σχετικά με ιστορίες που μοιάζουν με αυτή της Σταχτοπούτας. Σε όλες τις εκδοχές που ανακάλυψα, σε κάθε φυλή και κάθε γωνιά του πλανήτη (και πλέον εύκολα μπορεί να το κάνει κανείς μέσω internet), βρήκα στοιχεία κοινά που δείχνουν πόσο πολύ μοιάζουμε

σε όλους τους καιρούς, όλα τα χρώματα και τις συνθήκες... Είναι άδικο να ερμηνεύουμε τα λαϊκά παραμύθια με μέτρο τη σύγχρονη παιδαγωγική ή ψυχολογία. Στα λαϊκά παραμύθια το «όμορφο» είναι το «καλό», «το γενναίο». Ο καθένας από εμάς υπήρξε αυτό το παιδί ή θέλησε να είναι αυτό το παιδί... Το να μειώσουμε τη «Σταχτοπούτα» σε κάτι λιγότερο από ό,τι είναι ±όπως συμβαίνει στις μαζικής παραγωγής εκδοχές της Σταχτοπούτας± είναι μεγάλο λάθος. Φτννάνει τα πιο λατρευτά μας όνειρα και ειρωνεύεται την αληθινή μαγεία που υπάρχει μέσα μας. Δηλαδή την ικανότητα να αλλάξουμε τη ζωή μας, την ικανότητά μας να ελέγχουμε τη μοίρα.

Στις προσωπικές σου δουλειές ξεχωρίζεις κάποιο από τα τραγούδια σου. Αν ναι, γιατί; Όλα τ' αγαπώ και μου λείπει να τα τραγουδώ ±σπάνια το κάνω. Το «Δεν είμαι κανενός» ωστόσο ερμηνεύει την ψυχή μου με τον πιο κατάλληλο τρόπο. Πρόσφατα, έτυχε να μπει σε μια συλλογή με γυναίκες του hip hop από όλο τον κόσμο. (World Hip Hop Women: SoundSIstem)

Τι να σου ευχηθώ για το μέλλον. Τι επιθυμείς για τις μέρες που έρχονται; Υγεία, δημιουργικό ελεύθερο χρόνο, παρέα και νοιάξη. Αυτά, τα απλά. Όλα τα άλλα που γεμίζουν τον τηλεοπτικό χρόνο, τις εφημερίδες, την ιντερνετική απειροσύνη, τα μάτια και τ' αυτιά μας είναι ατέλειωτα, ύποπτα και προς άμεση κατανάλωση. Μου αρκεί που με σκουντάνε πού και πού να γράφω στίχους. **A**

INFO

Στις 7 Μαρτίου παίζει στον Μύλο στη Θεσσαλονίκη (Sadahzinia live) και στις 4 Απριλίου θα εμφανιστεί με τους Active Member στον Ελληνικό Κόσμο (πληροφορίες στο www.lowbar.com). Και για τους μικρούς φίλους: Κάθε 1η και 3η Κυριακή του μήνα, στις 12.00, θα τη βρίσκουμε στο Root (πρώην «Σταύλος») με ένα αυτοτελές εργαστήριο αφήγησης και δημιουργικής σκέψης για παιδιά.

Woman Pow



er

8/3
ΗΜΕΡΑ
ΤΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΑΣ



Άντρες γράφουν για γυναίκες

Του ΝΙΚΗΤΑ ΚΛΙΝΤ

Όταν χαθείς στο δάσος, σε κάποιο βουνό, και δεν ξέρεις τι να κάνεις, αν είσαι τυχερός τότε ίσως συναντήσεις κάποιον από εκείνα τα μέρη, ίσως τον δεις να προχωράει αργά και σταθερά πάνω σε κάποιο άλογο ή μουλάρι και ίσως σου πει γελώντας μισο-πατρικά, μισο-πονηρά να γυρίσεις από εκεί όπου ξεκίνησες. Είναι η πιο σοφή συμβουλή για να μη χαθείς εντελώς και μια για πάντα.

Κυνθώντας την ευτυχία και την ομορφιά, τις υπέρτατες αξίες της εποχής μας, τα αποτελέσματα είναι συνήθως κωμικοτραγικά. Όχι για όλους κι όχι στον ίδιο βαθμό αλλά καταναλώνοντας τόση ενέργεια, τόσο ρεύμα, τόσους πόρους, συνήθως χάνουμε την μπάλα. Είμαστε παντρεμένοι με πρωτοφανείς και ανεξέλεγκτες δυνάμεις που απειλούν να μας αποκόψουν από την αφετηρία μας, απειλούν όχι μόνο εμάς αλλά και όλο τον πλανήτη. Αυτή τη στρογγυλή θεά, την υπέρτατη μάνα, φίλη κι ερωμένη. Τις πιο πολλές φορές συμπεριφερόμαστε σαν να είμαστε εργένηδες.

Η γυναίκα, το κορίτσι και η γριά έρχονται δίπλα μας ξέροντας, με τον τρόπο που ξέρει ο ντεσπεράντο ότι είναι μόνος κι έρημος όπως όλοι τελικά, με τον τρόπο που αντιλαμβάνεται ένα «τασκαρισμένο λουλούδι» πληροφορίες και μυστικά των άλλων, με μια μαγική δύναμη, κάποια ισχυρή διαίσθηση. Η αρχή και η αφετηρία που καλεί τα χαμένα παιδιά του κόσμου να επιστρέψουν για να σωθούν.

Η ερωτική μνήμη των γυναικών, ίσως πιο εκλεκτική, πιο λεπτή, πιο τακτοποιημένη, η αντοχή κάτω από την αβάσταχτη ευθύνη των παιδιών, ο ρεαλισμός της επιβίωσης και η μαύρη μαγεία του φεγγαριού και της καλοκαιρινής βραδιάς, η ομορφιά και οι τελετουργίες της, η εστία και η φωτιά στην ερημιά. Οι ψίθυροι του Διαβόλου στα αυτιά τους κάποιο απόγευμα σε κάποιο δρομάκι, σε μια τυχαία συνάντηση: ανακατεμένα μαθηματικά, ποίηση ως άλλοθι και εύλογα ερωτήματα.

Τα ισλαμικά συνέδρια για τα δικαιώματά τους με χίλιους άντρες στο ακροατήριο και καμία γυναίκα ανάμεσά τους, η δυτική ισότητα ενός νιόπαντρου ζευγαριού με σπίτι στα προάστια και υβριδικό αμάξι, η αιωνίως νέα Amy Winehouse και η βιονική Μαντόνα, η καψούρα που γρήγορα βαριέσαι και η αφοσίωση που εύκολα προδίδεις.

Οι ακριβείς συντεταγμένες που δίνουν το στίγμα της αγάπης σου αυτή τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, το GPS και τα iPhones, το Facebook και οι μάσκες του, οι φωτογραφίες και οι κλεμμένες ψυχές των Ινδιάνων, οι φαντασιώσεις και η ιερρότητά τους, οι αιρετικοί και το κάψιμο στην πυρά, η Πυθία και η ασκητική ζωή, η κόλαση και το παρελθόν που είναι ένα και το αυτό.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: VICKY VIXEN

Γυναίκες στην Αθήνα. Δυνατές ή ευαίσθητες. Νέα κορίτσια που ψάχνουν κάτι, κορίτσια στη σκηνή που υποδύονται γυναίκες, γατούλες ή bitches, με επιθυμίες ή με αφεντικά, κυρίες και δούλες, μανάδες και κόρες. Κορίτσια που τουπιάρουν, γελαστά κορίτσια δοκιμάζουν μακιγιάζ και μόδες. Χορεύουν στα κλαμπ, φτιάχνουν κέικ, κι άλλα που βαράνε ενέσεις ή τις κακοποιούν οι άντρες. Γιαγιάδες-τέρατα, μάντισσες, Κασσάνδρες, θύματα της μόδας, όλες περιφέρονται στην πόλη. Μερικές τις εντοπίσαμε, λίγο πριν την «Παγκόσμια Ημέρα» τους.

Ο μεγάλος έρωτας δεν παίρνει λεωφορείο

Ένα κορίτσι κυκλοφορεί στην Αθήνα και κρατάει σημειώσεις

Της ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΡΑΧΑΗ

Ο δυσιώωνος δικηγόρος που κάναμε διαχειριστή μου 'χει αφήσει στην πόρτα τα κοινόχρηστα που χρωστάω δυο εβδομάδες και ένα σημείωμα που λέει ότι η μπουγάδα μου στάζει στο μπαλκόνι του και να στύβω καλύτερα τα ρούχα, για να μη μιλήσει για το γατί που δεν επιτρέπεται στην πολυκατοικία και γίνουμε από δυο χωριά. Κατεβαίνω multi tasking στο ένα χέρι τα σκουπίδια στο άλλο τσάντα, αν μπορούσα να κλειδώσω με το πόδι θα ήταν όλα ρολόι. Στα 20 και κάτι ή παρά κάτι δεν έχεις ποτέ λεφτά ή μυαλό, μόνο τα νιάτα σου.

Κανείς δεν σε παίρνει και πολύ στα σοβαρά και δεν χρειάζεται. Ούτε έχεις βρει τον εαυτό σου, και αν δείτε και το δικό μου πουθενά να του πείτε ότι τον ψάχνω. Βλέπεις Παπαϊωάννου γιατί το γράφει η Athens Voice και μετά πας με τα παιδιά της σχολής στις «50 Αποχρώσεις του Γκρι». Πατί πάνω απ' όλα είμαστε απ' όλα. Θες σοβαρή σχέση για να νιώθεις πλήρης αλλά θες να ξέρεις και τι γίνεται στα άλλα τραπέζια του μπαρ και αν κυκλοφορεί τίποτα καλύτερο απ' το δικό σου. Γιατί είμαστε γυναίκες και 20 χρονών. Ακαταμάχητος συνδυασμός. Παράνοια. Αλλά αν όχι τώρα, πότε; Όμως δεν σε νοιάζει. Είσαι νέα και κάπως όμορφη, μπορεί ο έρωτας να παραμυεύει στο λεωφορείο ή στο μετρό και ντελαπόνγκο και ντελαπόνγκο. Ας μιλήσουμε για σέξινες στα MMM.

Χώνεσαι στην πόρτα του 230 λίγο πριν φύγει και κάνεις τη διαδρομή Ιπποκράτους-Σύνταγμα με αναθυμιάσεις ή με ένα γέρο που σε κοιτάει και γλείφεται. Κανείς δεν τολμάει να ανοίξει παράθυρο μήπως κάποιος άλλος κρυώνει και μουγκρίσει. Και ταρακουνιόμαστε είκοσι άνθρωποι ιδρωμένοι και κατσούφηδες (οι περισσότεροι χωρίς αποσμητικό) σε απόσταση που προσβάλλει κάθε ιδιωτικότητα.

Μπαίνεις στο μετρό που παραδόξως έχει διατηρηθεί κόσμος τόσα χρόνια και παρατηρείς ότι οι γοπτευτικοί εκεί μέσα δεν μιλάνε ελληνικά και κοιτούν χάρτες. Ή μιλούν και κοιτούν βιβλία, όπως είπε ένα instagram account που φωτογράφιζε ωραία αγόρια που διαβάζουν στο μετρό της Νέας Υόρκης. Ή αγκαλιάζονται με την

γκόμενά τους και κάτι ψιθυρίζουν και επειδή όλοι βαριόμαστε ψιλοακούμε τι λένε. Μέχρι να μας σπρώξει ένας αγκώνας. Θα κατέβετε;

Αλλά δεν σε νοιάζει, οι κοσμιότητες που φιμώνουν τα ωραία στόματα που θέλουν κάτι να πουν στα πηγμένα μέσα, δεν υπάρχουν στο δρόμο. Εκεί το φλερτ είναι απροσδόκητο, ωμό, πρωτόγονο. Πίσω στις ρίζες, οι γκόμενοι φλερτάρουν με ερωτικά καλέσματα όπως αυτά που κάνουν τα παγώνια ή οι αγάμπτες γάτες. Μουγκρίζουν ή κάνουν φφφσς και καμιά φορά πετούν σάλια. Αν σας φωνάξει «κοπελιά» ή «μπαράβο σου, μωρό μου» μάλλον κατάλαβε ότι είστε από άλλο είδος και φοβάται να πλησιάσει. Περνάει απλά ξυστά με το αυτοκίνητο και τη μουσική τέρμα ή βάζει μπροστά την καπαρντίνα του, πλησιάζει στο αυτί σας και κάνει σαν τηγάνι που ξέχασες στη φωτιά με καυτό λάδι. Τσσσς. Αλλά πού να ξέρατε όλοι εσείς ότι κάτω απ' το φόρεμα μπορεί να είμαστε κακοξυρισμένες με το ένα πόδι κρεμ μπριλέ και το άλλο σιχτσου. Έκπληξη παγώνια, ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός, μακάρι να ξέρατε τι κρύβουμε στ' αλήθεια όλες αυτές που σφυράτε. Μπορεί να φοράμε βρακί χωρίς λάστιχο και σίγουρα δεν μυρίζουμε ροδάκινο.

Οι ταξιτζήδες, πάλι, με τις απόλυτες θεωρίες για τη ζωή και την πολιτική είναι πιο ξεκάθαροι και δεν φαίνεται να τους νοιάζει και πολύ τι κρύβει ο εσωτερικός σου κόσμος. Μπορεί να μυρίζουν εφηβική ιδρωτίλα μαζί με αρωματικό αυτοκινήτου αλλά δεν βαριέσαι, σ' όποιον αρέσουμε. 8 στους 10 ακούν Ελληνοφρένεια και θα σου πιάσουν την κουβέντα για τα πολιτικά ή θα σου πουν χωρίς να κολάει καθόλου με τη συζήτηση ότι «είσαι απ' τα πιο ωραία πλάσματα που κυκλοφορούν εκεί έξω» ή «ποιος τυχερός σε περιμένει τώρα».

Κάποιος που δεν μουγκρίζει στο δρόμο σαν μαϊμού ή δεν ξεπατικώνει ατάκες που έλεγε ο πατέρας του στα 70s και δεν ξέρω πώς συνδέεται το γεγονός ότι μετακινείσαι με τα μέσα και φλερτάρεις έτσι. Θα το σκεφτώ και θα σας το πω. Μέχρι τώρα, ένα πράγμα μπορώ να πω με σιγουριά. Θα τον ψάξω αλλού, ο μεγάλος έρωτας μάλλον δεν παίρνει λεωφορείο. **A**

Στο αφιέρωμα συνεργάστηκαν: **Γιάννης Νένης, Ντίνα Βλαχοπούλου, Γιώργος Δημητρακόπουλος**



Σταρματία, το γένος Αργυροπούλου

Addio Del Passato

Ο Ευαγγελισμός της Κασσάνδορας



Παράσταση

8/3 ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΓΕΝΟΣ ΘΗΛΥΚΟΥ

ΜΟΝΕΣ ΠΑΝΩ

ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ

♀

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Περισινή αρροβονιαστικά Η γυναίκα σεξουαλικότητα, οι μύχιες σκέψεις και επιθυμίες των γυναικών, ο φόβος και η έλξη του θανάτου, η σύνδεση της καθημερινής πραγματικότητας με το μεταφυσικό, φαντασία και τη μαγεία. Οι Δέσποινα Αναστάσογλου, Σύρμω Κεκέ, Πατάνα Άννα Πίττα, Ανθή Ευστρατιάδου ζω-

ντανεύουν επί σκηνής το βιβλίο της Ζυράννας Ζατέλη. Από 9/3, Θέατρο του Νέου Κόσμου, Αντισσώ- νους 7 & Θαράμπου, 210 9212900

Οι δούλες Μια αληθινή ιστορία κα- ταλιγεί ένα «παιχνίδι ταξικού πολέ- μου», μια εγκεφαλικά άσκηση για το «είναι» και το «φαινοεσθαι» από τον



w





Ζαν Ζενέ. Οι αδελφές Κλαρ και Ζολάνζ υπηρετούν την κυρία, και όταν αυτή λείπει η πρώτη παίζει το ρόλο της και η δεύτερη το ρόλο της πρώτης. Μόνο που το παιχνίδι θα βουτηχτεί στο αίμα. Δούλες: Μαρία Κίτσου & Αφίκα Σαουίς. Κυρία: ένα Παπαλγούρα. Από 6/3, 9η όθεατρο - 1 ρό REX • • • ν. «Κατα αείνου», αν ποτ μου 48. 210 3305074

Addio Del Passato Μια μάνα με την κόρη της την ώρα που παρασκευάζουν ένα κέικ βγάζουν στη πόνη. την κοινή τους ζωή, φτάνοντας μέχρι και σε μυστικά που πονάνε. Η εία φίταλη έγγραψε το έργο και η Άνια Οικονομίδου είναι η μάνα της < ρύσας Παπά. Κ πια, Κυ • • • 2, 210 8831068

Εταρατία, το γένος Αργυροπούλου Η Ελένη Ουζουνίδου δημιούργησε ρόλο ζωής υποδυόμενη μια γυναίκα της διπλανής πόρτας, συτηρητική και προσκολλημένη σε εθνικοπατριωτικά ιδεώδη, που ζει τη δική της απομόνωση μέσα στο πέρασμα του χρόνου.

Exit Γιατίδες-τέρατα, μανάδες-τέρατα, κόρες-τέρατα, παιδιά-τέρατα. Πώς θα σπάσει αυτή η αλυσιδα αναρτυούνται δύο γυναίκες-μητέρες-ούζοι, δύο γυναίκες στο παρόν. Κείμενα εγκλωβισμένα στο παρόν. Κείμενα Καφαμπέλη. Ιρα 584, 210 3425335

Κασσιάνδρα / Voces Η ρυθμική Κασσιάνδρα, η μάντισσα που κανείς δεν πιστεύει, λίγες στιγμές πριν το θάνατό της δίνει μια παρακαταθήκη για το

Παράστα Κακοποίηση, φτώχεια, φυλακή, ναρκωτικά. Για δύο αδελφές. Η μία θέλει να ξεφύγει. Η άλλη φοβάται μη μείνει πίσω μόνη. Ήνα έργο της φίρβεν ράντομαν γραμμένο μετά από παραγγελία δύο φυλακισμένων γυναικών, που ίδρυσαν ένα θέατρο πστεύοντας πως αυτό θα κάνει γνωστό στο κοινό τα προβλήματα των φυλακισμένων γυναικών. Παίζουν: Κόρα Καρβούνη, Φωκίνα Κολιοπούλου. θεατρο του Νέου Κόσμου, Αντισθένης 7 & 8, 210 9212900

Ο Ευαγγελισμός της Κασσιάνδρας Η Κασσιάνδρα του Δημήτρη Δημητριάδη είναι ένα πρόσωπο που δεν ευαγγελίζεται καταστροφές. Αντιθέτως. Ευαγγελίζεται την επερχόμενη αυτοκρατορία και την επερχόμενη αυτοκρατορία του πόθου. Με τη < ρύσα Καφούλη. 5 8/3, Κέντρο ε ου • • • ν. Κύπρου 91Α1 & • • • 55Α, Κυ • • • • • 213 0040496

W Memorabilia (Phaedra) Η τραγική προίδα (αιδρω) γίνεται το πρόσφορο έδαφος πάνω στο οποίο διερευνούνται αντιθετικές και αντικρουόμενες όψεις της γυναικείας φύσης: πειθήνια σύζυγος και τιμωρός της απιστίας, στοργική μητέρα και απεγνωσμένη βρεφοκτόνος. Ήνα ψυχογράφημα με οδυνηρή ορμητικότητα της μουσικής και την ανυπότακτη σωματική ενέργεια από την ίντα Καπετανέα. Από 19/3, • • • ρονο θεατρο, υμο π • • • ν 45, 210 3464380



Κασσιάνδρα / Voces

Περσινή Αρραβωνιστικά



ART DECO
Παλέτα σκιών σε συλλεκτική συσκευασία
Emilio de la Morena



CALZEDONIA
Καλσόν με print
πεταλούδες



KOMONO
Γυαλιά ηλίου από τη
σειρά Clement Metal



MAC
Νέα σειρά μακιγιάζ
με την υπογραφή του
ζεύγους Toledo

**IOANNA
KOURBELA**
Ασπρόμαυρη
δερμάτινη τσάντα



SWATCH
Μοντέλο La Classe €90



APIVITA
Κρέμα ενυδάτωσης από τη
εξαιρετική σειρά Royalhoney
με βάση το μέλι

FASHION SS/2015

ΟΙ ΤΑΣΕΙΣ

- Ρωτήστε τη μαμά σας πώς ντυνόταν στα 70s και δείτε επειγόντως «Τα μάτια της Λώρα Μαρς» για να καταλάβετε τι εννοεί.
- Όχι πια χάρακας. Αγαπήστε τα ασύμμετρα τελειώματα.
- Ταιριάζει με τη σαν-καλοκαίρι-Ανοιξη της Ελλάδας: Στιλ Σαφάρι.
- Νιώστε λίγο Τζάνις Τζόπλιν και λίγο Έλενα Μπόναμ Κάρτερ: Ρομαντικό Μποέμ.
- Ανδρικές επιρροές ή Φορώ Τα Ρούχα Του Φίλου Μου.
- Για πάντα εδώ: Sporty Chic.
- Η μία φούστα πάνω από την άλλη. Θα σκάσετε αλλά το Skirt layering είναι, λέει, τρομερό trend.
- Για άλλη μια χρονιά ντύσου Υπολοχαγός Νατάσα: το Military είναι και πάλι εδώ.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

- **Ρίγες** όλων των ειδών οριζόντιες, κάθετες, διαγώνιες, σε συνδυασμό. Μην ξεχνάτε: Οι οριζόντιες παχαίνουν, οι κάθετες αδυνατίζουν, οι ζιγκ-ζαγκ ζαλιζουν.
- **Γεωμετρικά και graphic effects.** Ντύσου οφθαλμαπάτη.
- **Καρό.** Σκωτσέζα, τραπεζομάντιλο, Καναδός ξυλοκόπος.
- Η γκέισα ξυπνάει. Αγαπάμε τα **γιαπωνέζικα μοτίβα.**
- **Γυαλιστερό δέρμα** (προσοχή στις υψηλές θερμοκρασίες).
- **Suede.** Πάντα τρυφερό και φιλικό.
- Παντοτινό **Denim.** Επανερχεται δυναμικά.
- Γιατί η γραφιστική είναι τέχνη: **Prints.**
- Για κορίτσια-ψυχή του πάρτι: **Φλοράλ.**
- Κάνει θραύση στις 16χρονες νέο-θλιμμένες: **Δαντέλα.**
- **Διαφάνεια,** αλλά πρόσεξε τι αφήνει να διαφαίνεται.

ANGELOS BRATIS

Παρουσίασε μια ανοιξιάτικη συλλογή στο Μιλάνο, στο Μέγαρο του Armani, εμπνευσμένη από τα μονοχρόμια και σχήματα του μεγάλου ζωγράφου Γιάννη Μόραλη. Ασύμμετρα τραπέζια, κίτρινα τρίγωνα, μεγάλες λευκές επιφάνειες με μαύρο περίγραμμα. Οι κριτικοί τα λάτρεψαν.

«Φορέματα σχεδιασμένα και ντραπαρισμένα με φαινομενική ευκολία – στην πραγματικότητα όμως με εξαιρετική δεξιοτεχνία. Μετέτρεψε τις ελληνικές πτυχώσεις σε ρούχα για τον εικοστό πρώτο αιώνα προσθέτοντας έντονα χρωματικά μπλοκ που σπάνε τις καμπύλες».

- Σούζι Μένκες (fashion editor της International Herald Tribune)



ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΦΩΝΕΣ ΠΡΩΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

Nalyssa Green

Το ξωτικό μιας νύχτας με πανσέληνο

Violet Louise

Η Λουίζα στη Χώρα των Θαυμάτων

Ειρήνη Σκυλακάκη

Η μελωδία της ποπ ευτυχίας

Stella

Electropop ευρωπαϊκής καλωδίσσης

Αλεξάνδρα Κλάδη

Είναι τρελή παραμυθού η Ζακυνθινή

Kid Moxie

Η Έλενα Χαρμπίδα έχει κάνει άνω κάτω το Λος Άντζελες

Dusk

Σιγανό ποταμάκι έτοιμη για παλαιοκοκό κύμα

Πέννυ Μπαλατζή

Το κορίτσι που βγήκε από ροκ εν ρολ πιάνο

Angelika Dusk

Κοιμημένη ερωτευμένη ποπ διαρκείας

Idra Kayne

Black is beautiful. And funky.

Nefeli Walking Undercover

Παγανιστική σαν ζωικό

TA TRENDS ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

- **Natural** Κυριαρχεί: Είναι κάτι σαν περιποιημένο άβαφο.
- **Graphic Eyeliner:** Το μάτι δεν το βάζεις απλώς. Το ζωγραφίζεις.
- **Γυαλάδα** (ή αλλιώς «ιδρωμένο» λουκ): Τζελ στο μέτωπο σε συνδυασμό με γυαλιστερά μαλλιά για να πετύχεις το εφέ. (βλ. Marc by Marc Jacobs)
- **Έμφαση στα μάτια:** Μπλε, φλούο με προσοχή, μοβ, μαύρο. Έντονες βλεφαρίδες, ελάχιστο μείκ απ.
- **Glitter:** Στο κινητό βλέφαρο. Ποτέ στο ακίνητο.
- **Γραμμή στο μάτι πάνω κάτω:** Ποτέ με τρεμάμενο χέρι.
- **Μαύρο Eyeliner:** Ναι αλλά από το κέντρο του ματιού και μετά.
- **Cat Eye:** Αυτό με την ουρά.
- **Απαλό smokey:** Για βράδυ, το smokey γίνεται πιο βαρύ.
- **Χρυσό** τύπου ροκ σταρ: Όπως τα ζωγραφισμένα χρυσά στολίδια στα χείλη και για τον Dries Van Noten.
- **Μπρονζέ:** Έντονο στα ζυγωματικά.
- Τα **φρύδια** εξακολουθούν να είναι μεγάλα και πλούσια: Προσοχή. Όχι σαν αντρούτσος.

ΣΗΜΑΔΙΑ ΑΠΟ ΦΙΛΙ ΤΟ ΚΡΑΓΙΟΝ ΦΕΤΟΣ ΕΙΝΑΙ...

- Πορτοκαλοκόκκινο (Zac Posen, Carollina Herrera)
- Βυσσινί
- Ανοιχτό ροζ

ΤΙ ΠΑΙΖΕΙ ΣΤΑ ΜΑΛΛΙΑ;

- Κότσοι, κοτσίδες, πλεξούδες, αλογοουρά (χαμηλή)
- Headbands (βοηθούν και στον πονοκέφαλο)
- Χρυσές ή ασπρινές λεπτομέρειες
- Χωρίστρα ελαφρώς στραβή
- Undone: φυσικά κυματιστά ελεύθερα αρκεί το χρώμα να είναι τακτοποιημένο.
- Γυαλιστερά (από καθαριότητα)



natural effective holistic

BEE RADIANT

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ ΚΑΙ ΛΕΙΑΙΝΕΙ ΤΙΣ ΡΥΤΙΔΕΣ

ΧΑΡΙΖΕΙ ΛΑΜΨΗ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ



με βλαστοκύτταρα πορτοκαλιού

ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ μετά από 28 ημέρες χρήσης*
93% των γυναικών είδαν την επιδερμίδα τους πιο λαμπερή
93% των γυναικών είδαν την επιδερμίδα τους με λιγότερες ρυτίδες
90% των γυναικών είδαν την επιδερμίδα τους πιο γεμάτη
* Αξιολόγηση 30 γυναικών ηλικίας 30-45 ετών με εφαρμογή 2 φορές την ημέρα

έως 99% ΦΥΣΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ

χωρίς parabens, σιλικόνη, προπυλενογλυκόλη, βουτυλενογλυκόλη, παραφινέλαιο,
αιθανολαμίνη, φθαλικά, πολυκυκλικές μάρκες, νιτρομάρκες
Η ΣΕΙΡΑ BEE RADIANT ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ: ΚΡΕΜΑ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΕ 2 ΥΦΕΣ & ΚΡΕΜΑ ΜΑΤΙΩΝ

www.apivita.com

8/3
ΗΜΕΡΑ
ΤΗΣ
ΓΥΝΑΙΚΑΣ



MAH JONG

Βραχιόλι από
τρίχα αλόγου
Waterfront €20



APYVITA

Νέα σειρά από 9 μάσκες και scrubs με φυσικά συστατικά



MARC JACOBS

Ανοιξιότικη εκδοχή
του Daisy σε συλλεκτική
συσκευασία



TOM'S

Πλεκτά ασημί
παπούτσια



ΚΟΜΟΝΟ Γυναικείο ρολόι Estelle Pastel

ΚΟΜΟΝΟ Ανδρικό Winston Royale

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

**«ΑΓΑΠΩ ΤΑ ΓΙΝΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΕΚΤΟΣ
ΑΠΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΚΑΙ ΚΑΦΕ»**

- ANTZEΛA ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

WESC
Αθλητικά καλοκαιρινά
ονίκερς



ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟ TWITTER

Γυναίκες, γυναίκες, γυναίκες, γυναίκες
Αυτές ο πονοκέφαλος, αυτές και το ντεπόν
(@nikisot)

Όλες οι γυναίκες ρωτάνε τι δουλειά κάνει ο
γκόμενος, αν έχει αμάξι κ εγώ αν ροχαλιζει.
(@a_olimpia)

Υπάρχουν άντρες που ακόμη φοράνε
Fahrenheit... (@VaNouLita)

Να λέτε και κάνα γλυκολογο στις γυναίκες σας
αγόρια, δεν θα παρεξηγηθούν, το εγγυώμαι!
(@NY_Fever)

Γενικά οι γυναίκες θέλουν να αγαπιούνται γι'
αυτό που είναι και οι άντρες γι' αυτό που πετυ-
χαίνουν. (@Lamprina)

Χρώμα μαλλιών και ζώδια! Μάθε ποιο χρώμα
σου ταιριάζει ανάλογα με το ζώδιό σου!
(@ChristinaPoliti)

Άντρες εκεί έξω για το θεό μην πίνετε ποτό
με καλαμάκι. (@konnakoll)

Χαίρετε. Στο υπουργικό συμβούλιο
συμμετέχουν μόνο 6 γυναίκες. Δυστυχώς.
(@Zoe_Mosch)

Φτιάξτε και κάνα παλτό για γυναίκες με βυζιά.
Μετά τιμής, Οι γυναίκες με βυζιά (@Foteineli)

Πόσο μου αρέσουν οι άντρες που δεν έχουν
χιούμορ. Νεκροί. (@tsourelaki)

Οι εκπομπές μαγειρικής για τις γυναίκες είναι
όπως η τσόντα για τους άντρες. Βλέπουν πράγ-
ματα που δεν θα κάνουν ποτέ. (@pudneykam)

ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ ΤΟΥΤΑΡΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

€28,6 δισ. στο λαό του θα δώσει ο νέος βασιλιάς
της Σ. Αραβίας! Ε, θα αποκεφαλίσει & καμιά 20α-
ριά γυναίκες, αλλά αυτό είναι λεπτομέρεια...
(@FragileAlex)

Σε λίγο θα σκώνουν κ θα κουνάνε τα χέρια οι
γυναίκες για να τις φλερτάρουμε λες κ προσγει-
ώνουν αεροπλάνο κ σεεις θα κοιτάτε προς τα
πάνω. (@avraampapas)

@the_snakeoffire: Τώρα αλήθεια, υπάρχουν γυ-
ναίκες που δε βρίσκουν άντρα;
@Cheemba: Ναι, τις λένε βίγκαν.

Στα Όσκαρ οι γυναίκες παθαίνουν αυτό που
παθαίνουν και στους γάμους με το ντύσιμο.
Προσπαθούν πάρα πολύ.
(@christoschatzi)

Ξυπνήστε, ρε: Ερρίκος 8ος: Ο Άγγλος βασιλιάς
που παντρεύτηκε έξι γυναίκες και αποκεφάλισε
τις δύο. (@KSIPNISTERE)

Γέμισε η πόλη άντρες ντυμένους γυναίκες και
γυναίκες ντυμένες εκδιδόμενες.
(@tsipouromagkas)

Τις ευαίσθητες γυναίκες τις ερωτεύομαι, τις
δυναμικές τις κρατάω περισσότερο, τι γίνεται.
(@billy_schumi)

Αυτό που οι γυναίκες μπορούν να ξεχωρίσουν
μπλε σκούρες από μαύρες κάλτσες, πόσο μπρο-
στά ρε φίλε; (@GrBreathe)

Οι άσχημες γυναίκες έχουν τις όμορφες απο-
χρώσεις. (@SARPEDONF)

Πώς ζπτάνε συγγώμη οι γυναίκες?
-Συγγώμη, άλλα εσύ φταις. (@karafotis7)

ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Γενική Γραμματεία
Ισότητας των Φύλων
Τηλεφωνική Γραμμή
SOS 15900
sos15900@isotita.gr

Αμπελόκηποι
213 2039723

Συμβουλευτικό Κέντρο
για τη βία Κατά των
Γυναικών. Νίκης 11,
Αθήνα. Σύνταγμα,
210 3317305-6
info@isotita.gr,
isotita4@otenet.gr,
www.isotita.gr

Τηλεφωνική Γραμμή
Άμεσης Κοινωνικής
Βοήθειας 197

Δίκτυο Γυναικών
Ευρώπης (υπάρχει δυ-
νατότητα φιλοξενίας)
Αμπελόκηποι
210 9700814

Συμβουλευτικό Κέντρο
Γυναικών - Πολύκεντρο
Ωρες λειτουργίας:
Δευτ. έως Παρ. 09.00 -
18.00. Χ. Τρικούπη 51 &
Βαλτετσίου, Εξάρχεια
210 3898085
polykentro@isotita.gr

Διεθνής Εταιρεία Στήρι-
ξης Οικογένειας -
Φροντίδα (Δ.Ε.Σ.Ο)
(Λειτουργεί ξενώνας)
Μελίσσια
210 8103496, 210
8104079, 6973 871004

Συμβουλευτικό Κέντρο
Δήμου Περιστερίου
Εθνάρχου Μακαρίου 1
210 5783265
ksq@peristeri.gr

«ΦΟΙΒΗ» Συμβουλευτι-
κή Υπηρεσία, Ξενώνας
Θεσσαλονίκης 22,
Χολαργός
210 6521500
foivi@otenet.gr

Συμβουλευτικό Κέντρο
Δήμου Φυλής/Δημαρχεί-
ου 13, Άνω Λιόσια
210 2473733

Κέντρο Έρευνας για
θέματα Ισότητας
(Κ.Ε.Θ.Ι.) Συμβουλευτι-
κή Υπηρεσία, Χ. Τρικού-
πη 51 & Βαλτετσίου,
Αθήνα,
210 3898000
kethi@kethi.gr
www.kethi.gr

Συμβουλευτικό Κέντρο
Δήμου Χαλανδρίου
Παπάγου 7
210 6722822
womenaid@halandri.gr

Γιατροί χωρίς Σύνορα
Ξενίας 15, Αθήνα
210 5200500
www.msf.gr

Κέντρο Συμβουλευ-
τικής Υποστήριξης
Γυναικών Θυμάτων
Βίας Κεραταινίου-
Δραπετσώνας
25ης Μαρτίου & Δομί-
νικου Θεοτοκόπουλου,
Δραπετσώνα
210 4614575
womenaid@keratsini.gr

Γιατροί του κόσμου
Σαφρούς 12, Αθήνα
210 3213150,
801 1000 100
www.mdmgreece.gr

Δήμος Αθηναίων
Γραφείο Ισότητας
Σοφοκλέους 70, Αθήνα
210 5244657

Ελληνικός Ερυθρός
Σταυρός - Τομέας Κοι-
νωνικής Πρόνοιας
Λυκαβηττού 1, Αθήνα
210 3639538
swd@redcross.gr

Εθνικό Κέντρο Κοινω-
νικής Αλληλεγγύης
(Ε.Κ.Κ.Α.) (Λειτουργούν
ξενώνες φιλοξενίας)
Βασιλίσσης Σοφίας
135 & Ζαχάρωφ,

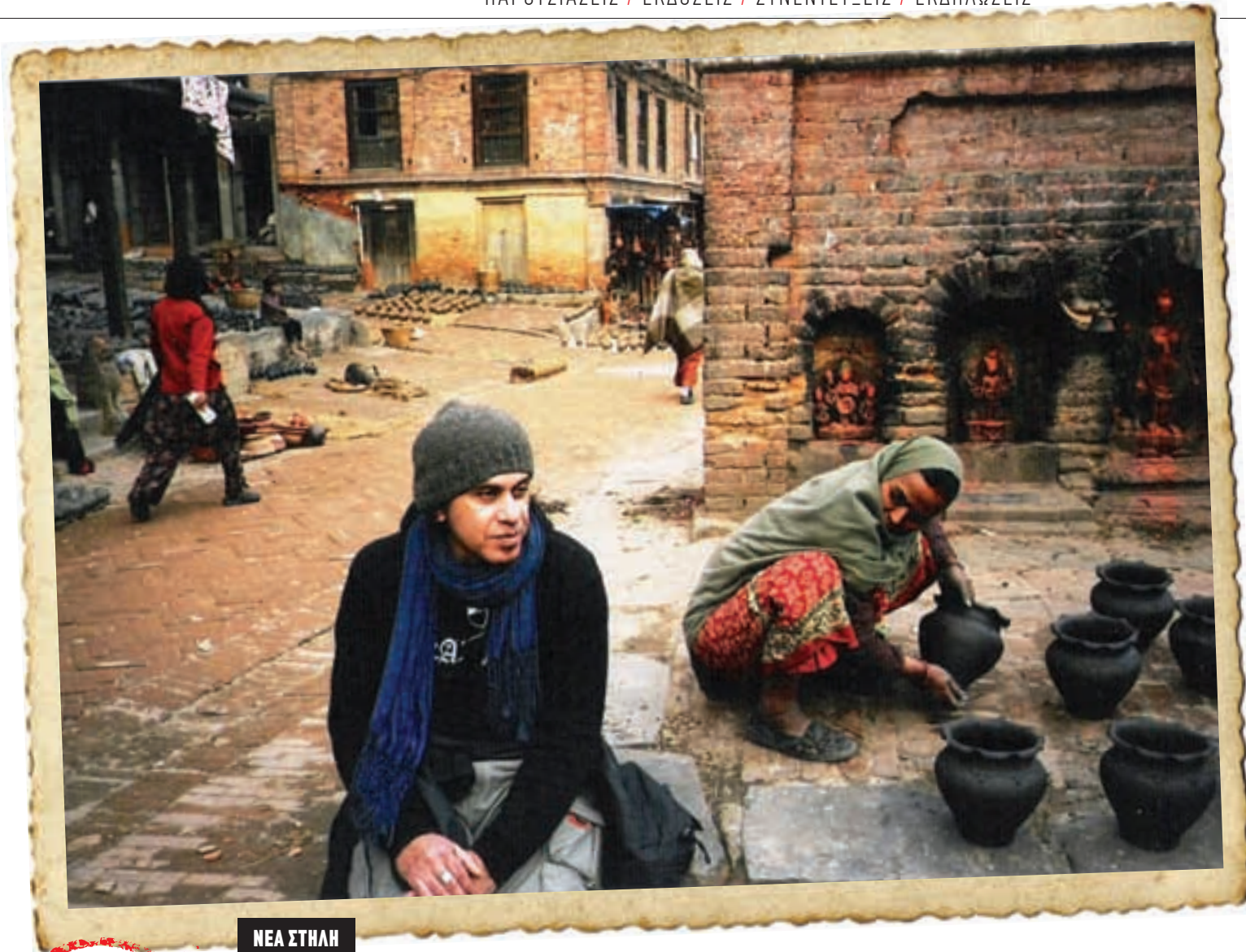
«Νέα Ζωή» Κινητή
Μονάδα για θύματα
trafficking
Βηλαρά 7, Αθήνα
210 5203852
nea.zoi@items.org
www.neazoi.org

ΔΩΡΕΑΝ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΠΟΡΕΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο «Αρεταίειο» με την ευκαιρία της Ημέρας της Γυναίκας προσφέρει δωρεάν γυναικολογική εξέταση, εξέταση μαστού και τεστ ΠΑΠ σε ανασφάλιστες και άπορες γυναίκες, τη Δευτέρα 9 και Τρίτη 10 Μαρτίου, 08.00-12.00. Το εξειδικευμένο προσωπικό της Β' Μαιευτικής και Γυναικολογικής Κλινικής του Πανεπιστημίου Αθηνών θα παρέχει τις υπηρεσίες του στα εξωτερικά ιατρεία του «Αρεταίειου» Νοσοκομείου και θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας. (Βασ. Σοφίας 76, Αθήνα - Τηλεφωνικό κέντρο 210 7286000)

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΡΑΥΓΗ

Το Διεθνές Φεστιβάλ Ποίησης «Γυναικεία Κραυγή», με θέμα την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών που ξεκίνησε στη Δομινικανή Δημοκρατία το 2011 από το Διεθνές Κίνημα Ποιητριών (Mujeres Poetas Internacional) και με τη συμμετοχή 40 χωρών παγκοσμίως, επανέρχεται στην Ελλάδα αυτόν το μήνα. Φέτος το Φεστιβάλ είναι αφιερωμένο στις Δομινικανές αδερφές Μιραμπάλ και τελεί υπό την αιγίδα της Ουνέσκο και συμμετέχει στους παγκόσμιους εορτασμούς για το 2015 ως «έτος φωτός». Το Φεστιβάλ στην Ελλάδα περιλαμβάνει εκδηλώσεις στο Ινστιτούτο Θεατρικών Εργασιών (6/3, 19.00) και στο Abanico (14/3, 20.00), προβολή του ντοκιμαντέρ «Κισμέτ» (Αθήνα, 6/3, 17.00), ανοιχτή συζήτηση στον πολυχώρο Vault (8/3, 20.00), προβολές ταινιών (Βιβλιοθήκη Βολανάκη, 15/3 & 22/3, 19.00), καθώς και τις παραστάσεις «Πνιγμονή» (στο Vault και στη Θεσ/κη) και «Αρκετά πια με την Αντέλα» (στο θέατρο Βικτώρια). Στην Κρήτη θα πραγματοποιηθεί διήμερο εκδηλώσεων στα Χανιά (27-28/3) και εκδήλωση στην Κίσαμο Χανίων (29/3, 20.00). Πληροφορίες: <https://www.facebook.com/events/302915299835238>



ΝΕΑ ΣΤΗΛΗ

KART POSTAL

ΚΩΣΤΗΣ ΓΚΙΜΟΣΟΥΛΗΣ
 Στη κοιλάδα της Κατμαντού

Επιμέλεια: ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΜΑΤΟΥΚΟΥ

Ο Κωστής Γκιμοσούλης γεννήθηκε στην Αθήνα που του αρέσει να εγκαταλείπει, αλλά πάντα στο τέλος επιστρέφει σε αυτήν. Μοιάζει πολύ με σχέση «σε αγαπώ», «δεν σε αγαπώ». Ο Γκιμοσούλης γράφει ποιήματα και διηγήματα που κάποτε μεγαλώνουν και γίνονται νουβέλες και μυθιστορήματα. Το τελευταίο του βιβλίο, μια συλλογή από ποιήματα, πεζά και σχέδια, «Τα παράξενα που δεν ξεχνάμε», κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Καστανιώτη. Δεν ξέρω αν τώρα που γράφονται αυτές οι λέξεις είναι στην Αθήνα, πάντως εκείνος μας στέλνει μια καρτ ποστάλ από ένα παλιό του ταξίδι στην κοιλάδα της Κατμαντού, να η Κατμαντού είναι γένους Θηλυκού.

«Εδώ είμαι στην Κατμαντού ± επιμένω να τη λέω Θηλυκή, η Κατμαντού, γιατί είναι. Τη φωτογραφία τράβηξε ο φίλος μου ο Σωτήρης και η γυναίκα δίπλα μου φτιάχνει κεραμικά και τη φαντάζομαι να μου λέει: Θυμήσου, ξένη, ό,τι έχεις είναι και δικό μου. Έκανε πολλή υγρασία εκείνη την ημέρα κι έτρεμα σαν ψάρι στη στεριά. Είχα πάθει πολιτισμικό σοκ, γιατί σε κά-

θε γωνία μάς περίμενε μια έκπληξη. Η Κατμαντού είναι πρωτεύουσα του Νεπάλ. Ανάμεσα σε δυο γίγαντες ακουμπάει το Νεπάλ: απ' τη μια η Ινδία κι απ' την άλλη η Κίνα. Παγόδες και λαχανικά. Μάλλινες κουβέρτες και παπούτσια για περπάτημα. Ιμαλία και βούδας. Κουμαρί, η ιερή κοπέλα, και βωμοί και κομμουνιστές και αντάρτες και βασιλιάδες. Ο Μπινό που με έσωσε δίνοντάς μου εκείνο το μάλλινο. Όλα είναι δρόμος κι όλα είναι μόμος. Τα μόμος είναι απ' έξω ζυμαρικά και μέσα έχουν κρέας βούβαλου. Ίσως ο Μάρκο Πόλο να πέρασε από κει.

Όλοι οι άνθρωποι είναι ίδιοι παντού, έλεγες. Τρώγοντας μια μπανάνα έξω από την Κατμαντού καταλαβαίνεις ότι όλες οι μπανάνες δεν είναι ίδιες. Όπως οι μεταλλαγμένες τομάτες, που απ' έξω είναι αφεγάδιαστες και κατακόκκινες, αλλά αν τις κόψεις είναι γεμάτες νερό, έτσι κι ο δυτικός άνθρωπος φαντάζει από δω υπερφίαλος και υπερρόπτης, θέλει να μείνει για πάντα νέος και να μην σκέφτεται τον θάνατο, μοιάζει πιο εύρωστος από τους ανθρώπους του τρίτου κόσμου, πιο καθαρός κι αρυτίδωτος, όμως η σάρκα του είναι δίχως ζωτική ενέργεια,

ο εγκέφαλός του πάλιωσε και μαραγκιάζει. Κι όσο πιο πολλά μαζεύει, τόσο πιο άνοστος αποδεικνύεται.

Ο Σωτήρης ήρθε στην Κατμαντού για να φέρει μάλλινα πανωφόρια για το μαγαζί του που βρίσκεται στο Μοναστηράκι, κι εγώ χωρίς λόγο, μόνο για να βλέπω. Στην Κατμαντού μαγεύεσαι. Μπορεί να έρθεις για πέντε μέρες και να κάτσεις είκοσι πέντε. Στο Νεπάλ να έχεις έρθει για ένα μήνα και να μείνεις τρεις ή κάτι παραπάνω. Ο χρόνος είναι σύντομος και ασαφής. Πάρτε ισχυρές δόσεις ζωής, λέει ένας φίλος. Κι ο υποκειμενικός χρόνος όταν απομακρύνεσαι από το σπίτι σου, από το κέντρο όπου είχες εγκαταστήσει τη ζωή σου, παύει να υφίσταται. Αλλάζει διαστάσεις. Από μακριά, τα πρώην σημαντικά μοιάζουν ασήμαντα. Και το αντίστροφο.

«Εδώ κάτσε να σε βγάλω μια φωτογραφία κι εγώ, σαν πλίσθιος τουρίστας, κάθισα (ήταν στην Κατμαντού ή στο Πατάν, δίπλα της; ± το ίδιο είναι). Η φωτογραφία έμεινε. Οι γυναίκες έμειναν. Το ρειθρο του δρόμου και τα τούβλα έμειναν. Το παντελόνι είναι το ίδιο. Ο χρόνος έμεινε. Ο Σωτήρης έμεινε. Και είμαστε ακόμα φίλοι!». **A**

oldies
 but GOLDIES

ΚΛΑΣΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΕ 100 ΛΕΞΕΙΣ

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

«Ελληνική Ταξιδιωτική Λογοτεχνία»

Αννίτα Παναρέτου, 5 τόμοι, εκδόσεις «Επικαιρότητα», Αθήνα 1995

Χρονολογική ανθολογία ταξιδιωτικών κειμένων από τον Όμηρο μέχρι τις μέρες μας (οι τέσσερις πρώτοι τόμοι), τα οποία αναφέρονται σε τόπους ελληνικής παρούσας (τα περισσότερα), ή και άλλους, αλλά τα γράφουν Έλληνες συγγραφείς. Μια εξαιρετική εισαγωγή, στον πρώτο τόμο, ορίζει με στιβαρότητα το όλο έργο. Πολλοί τίτλοι απρόσμενοι, άλλοι δυσεύρετα ή απρόσιτοι για τον κοινό αναγνώστη. Τα αρχαία και μεσαιωνικά κείμενα καταχωρούνται μεταφρασμένα. Ο πέμπτος τόμος είναι «θεματικός»: παιδικά, καστρολογία, τοπικά, μεταναστευτικά, πολεμικά κ.λπ., μέχρι και υλικό από φυσιολατρικά περιοδικά. Βιογραφικά συγγραφέων, ευρετήρια, βιβλιογραφία και εικόνες εντείνουν την αρτιότητα του κάθε τόμου. Θελκτικό και επιβλητικό αποτέλεσμα από μία και μόνη ερευνήτρια.

→ d.fyssas@gmail.com





και Μπύρα» του Μπουκόφσκι. Τριάντα εικόνες από την πρώτη περίοδο του συγγραφέα. Θεατρική άνοιξη καταμεσής του πιο άγριου οικονομικά χειμώνα που έζησε η Θεσσαλονίκη, και με συνέπειες στα θεάματα. Να τι συμβαίνει! Το θέατρο «Black Box» άνοιξε φέτος, εκεί που το 65 της Όλγας σφιχταγκάλιζεται με το 2 της Φλέμινγκ. Από την αρχή το στίγμα του ήταν εναλλακτικό, όπως μου είχαν εξομολογηθεί οι δημιουργοί του Θωμάς Χαρέλας και Δάφνη Μουστακλίδου. Μερικούς μήνες μετά είναι ξεκάθαρο: τόλμη, πρωτοπορία και μια ποικιλόμορφη γκάμα ρεπερτορίου: η «Σαλώμη» του Όσκαρ Γουάιλντ από τους ντόπιους Ars Morienti του Θάνου Νίκα, «Ρωμαίος και Ιουλιέτα για 2» από τους Κώστα Γάκη, Κωνσταντίνο Μπιμπή, Αθηνά Μουστάκα, εισαγωγής από το «Θησείο», όπως επίσης και ο «Αρτώ/Βαν Γκονγκ» του Ιωάννη Παπαζήση. Στην «Οδύσσεια» της Σοφίας Πάσχου και των «Patari project», όπως και στην «Ψύχωση 4:48» της Σάρα Κέιν του Ινστιτούτου Πειραματικών Τεχνών που ξεκινά Παρασκευή 6 Μαρτίου, η αισθητική, η φιλοσοφία και η πρακτική του «Black Box» προσδίδουν στη Βασιλίσσας Όλγας μια άλλου είδους διαλεκτική σχέση με το θέαμα, πέραν από αυτή από τις ουρές που έκαναν οι παριστάμενοι, λαοθάλασσα κυριολεκτικά, όταν ο Μάρκος

Σεφερλής και ο θίασός του στο παρακείμενο «Ράδιο Σίτυ», ιερούργουσαν με το «αχαχούχα» ρεπερτόριο. Επίμονα επίμονα και στόμα στόμα, η θεατρική άνοιξη της Θεσσαλονίκης φτιάχνει τον κήπο της «άλλης πόλης», καλλιεργεί «δύσκολες» ποικιλίες και πάει κόντρα στο θέσφατο, πως στη Θεσσαλονίκη το συγκεκριμένο πεδίο δεν έχει καίρι και ορίζοντα θα δεις μόνο αν ροβολήσεις προς Αθήνας. Προς Θεού, δεν πανηγυρίζω, ούτε με το έτσι θέλω προσπαθώ να στήσω μια σκηνή δίπλα σε αυτές της μουσικής, της γραφιστικής, της γεύσης και άλλων τοπικών και δοξαστικών περιπτώσεων, που φιλοτεχνούν το μοντέρνο πρόσωπο της πόλης, πέρα από τις στερεοτυπικές αφηγήσεις περί φτωχομάνας που βγάζει τα καλύτερα παιδιά, ερωτικής πόλης και έλα πάμε βόλτα στο Μπαχτέ Τσιφλίκι... cut! Παρατηρώ όμως ότι πολλά λουλούδια, ομάδες δημιουργών, ηθοποιών και σκηνοθετικών πυρήνων εκρήγνυνται και ανθίζουν.

Περιμένω με ανυπομονησία το «Zyclon» (ή το «Πεπρωμένο») του Θανάση Τριαρίδη σε σκηνοθεσία Γιάννη Παρασκευόπουλου. Εμπνευσμένο από το θανατηφόρο αέριο των ναζιστικών στρατοπέδων συγκέντρωσης και μέσα από τους διαλόγους ενός άντρα και μιας γυναίκας που ενσαρκώνουν

Θεατρική άνοιξη καταμεσής του πιο άγριου οικονομικά χειμώνα που έζησε η Θεσσαλονίκη, και με συνέπειες στα θεάματα

οι Ιωάννα Παγιατάκη και Κωνσταντίνος Γαβαλάς, που πιθανόν δεν θα συναντηθούν ποτέ, ο Τριαρίδης, περίπτωση sui generis δημιουργού, νοηματοδοτεί το διαρκώς ανυπεράσπιστο παρόν και την ανυπόφορη Ιστορία μέσα από ένα έργο ρομαντικό, εφιάλτη θαρρείς, για την κραταιά αγάπη, τη δύναμη και τις διδυμες κάψουλες του πεπρωμένου. Για δεξ, φτου φτου, μην τη ματιάξω την «άλλη πόλη», πόσο ατρόμητα και αποφασισμένα κοντράρει τη μελαγχολία των καιρών! **▲**

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΗ #5

«Όλα αυτά που έγιναν»
Γιώργος Ψάλτης,
Γιώργος Παπουτσής

Η συνομιλία δύο τεχνών, της μουσικής και της ποίησης, σε χρόνο ενεστώτα είναι η ιδέα του κύκλου «Μουσική και ποίηση» του Μεγάρου Αθηνών. Από τον Νοέμβριο 2014 μέχρι και τον Μάιο 2015, μία φορά το μήνα, ένας συνθέτης και ένας ποιητής παρουσιάζουν μία συνομιλία μεταξύ των τεχνών τους. Στην πέμπτη βραδιά του κύκλου παρουσιάζεται το έργο «Όλα αυτά που έγιναν». Ο Γιώργος Παπουτσής μελοποιεί ποιήματα του Γιώργου Κ. Ψάλτη. Ερμηνεύει η **Χρυσάνθη Σπιτάδη**. Ποιήματα διαβάζει ο **Στάθης Λιβαθινός**. Βιολί η **Αναστασία Μηλιώρη** και πιάνο, κρουστά και ηλεκτροακουστικά ο **Γιώργος Παπουτσής**. Το τελευταίο βιβλίο του Γιώργου Ψάλτη «Παναγές Ελένες» κυκλοφορεί από τις εκδ. Ίκαρος



INFO

Πέμπτη 5/3, στις 8.00. Δ.: 40'. Αίθουσα Διδασκαλίας της Μεγάλης Μουσικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος «Λίλιαν Βουδούρη» του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών
€10-7 (μειωμ.). Οι θέσεις είναι περιορισμένες. Κρατήσεις γίνονται στο musiciansnetwork@gmail.com



ΝΕΟΣ

Νέος άνδρας βλέμμα επίμονο
Σαστισμένο χαμόγελο
Χλωμό πρόσωπο μέτωπο
Βήματα σπκώνουν ήχο
δυσώνυμο

Κοφτερά τα δόντια
Χέρια ν' αλλάζουν σχήμα
Ώρες πολλές στην καφετερία
Κρυμμένες καλά οι φιλοδοξίες
Δεμένος στη μοίρα προδίδοντας την ψυχή του
Στέκει σαν ήρωας και σε χυδαία χρήση ξαναγουρίζει

Από την ποιητική συλλογή «Η μόνη της περιουσία» της Ανθής Μαρωνίτη (εκδ. Άγρα)



ΤΙ ΝΕΑ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΛΛΟΦΩΝΙΑ

Η 20ή Μαρτίου είναι η Διεθνής Ημέρα Γαλλοφωνίας και με πρωτοβουλία του συλλόγου «Κέρκυρα και Γαλλοφωνία» διοργανώνονται σε κάθε πόλη της Ελλάδας μαραθώνιοι ανάγνωσης. Στις εκδηλώσεις συμμετέχει και το Λεξικοπωλείο, στις 14/3 από τις 11.00, με το δικό του μαραθώνιο ανάγνωσης του έργου του Αλμπέρ Καμί «Ο Ξένος». Οι γλώσσες ανάγνωσης θα είναι στα γαλλικά και στα ελληνικά. Η είσοδος θα είναι ελεύθερη αλλά χρειάζεται να δηλώσετε συμμετοχή: to@lexikopoleio.com. Στασίνου 13 (Πλ. Προσκόπων, στάση μετρό Ευαγγελισμός), Παγκράτι, 210 7231201, www.lexikopoleio.com

SPOTLIGHT
Θεατράλε
Σαλόνικα!

Θεατρική άνοιξη! Πώς αλλιώς να την αποκαλέσεις αυτήν την καλλιτεχνική ανθοφορία της Θεσσαλονίκης; Στο Μπενσουσάν Χαν, στα Άνω Λαδάδικα, η σύμπραξη των Kontakt Ensemble και των SourLi Boom παρουσιάζει την «Κανελόριζα», μίξη σωματικού θεάτρου και ποίησης. Πριν λίγες μέρες στο ολοένα και πιο ανήσυχο μπαρ «Tabya» ο Ορέστης Μεσοχωρίτης και η Κόμνη Κρικελίκου στη «Φόδρα» πέρασαν από ψιλό γαζί τα ρετάλια της πραγματικότητας. Στο θέατρο «Αυλαία» ο κόσμος δεν κουράζεται να μπιζάρει τον «Ορέστη» του Κακάλα και στο «Μελίνα Μερκούρη» της Καλαμαριάς η Πειραματική Σκηνή επιστρέφει με τη «Βασίλισσα της Ομορφιάς» του Ιρλανδού Μακ Ντόνα, μια σπαρτακτική ιστορία ενδοοικογενειακού κανιβαλισμού με το περίφημο διαβρωτικό και ακραίου σασπένς «μαυροκωμικό» χιούμορ του συγγραφέα του «Πουπουλένιου».

Θέλει πείσμα και τρέλα να κάνεις ανεξάρτητο θέατρο στη Θεσσαλονίκη, έξω από την προστατευτική ομπρέλα του Κρατικού «νωπές ακόμα οι συνταρακτικές στιγμές της «Αυτοκρατορίας» των Μαρμαρινού και Βέλτσου», το «σπορ» ασκείται χάρη σε έναν ιδιόμορφο δονκιχωτισμό ατόμων και ομάδων ασκητικά προσηλωμένων και προσαρμοσμένων στη στενότητα της πόλης. Και δεν μιλάω μόνο για την οικονομική αλλά και τη χωροταξική, αφού είναι μετρημένες οι σκηνές και τα πατάκια. Στο «Αριστοτέλειο» οι Dada Art του Γρηγόρη Αποστολόπουλου κάθε Δευτέρα και Τρίτη παρουσιάζουν το «Μπετόβεν, Μπαχ

ΑΘΗΝΑ 210δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ



Prins Obi σελ. 38

ΝΤΑΝ ΓΚΙΛΡΟΪ

Οι τηλεοπτικές ειδήσεις δεν είναι παρά ένα σόου

Ο υποψήφιος για Όσκαρ σεναριογράφος και σκηνοθέτης του «Νυχτερινού ανταποκριτή» μιλά στην ATHENS VOICE για την ταινία του, που ακολουθεί την ανατριχιαστικά αληθινή πορεία ενός αστυνομικού ρεπόρτερ στο βρώμικο κόσμο της ματωμένης τηλεθέασης.

«Ανακάλυψα τον κόσμο του νυχτερινού τηλεοπτικού αστυνομικού ρεπορτάζ όταν μετακόμισα στο Λος Άντζελες και άρχισα να παρατηρώ στις ειδήσεις όλα αυτά τα πλάνα από εγκλήματα ή ατυχήματα που συνέβαιναν τη νύχτα και είχαν όλα μια αισθητική που έμοιαζε κοινή: αυτή του αυτόπτη μάρτυρα, την αίσθηση ενός σοκ που, από ό,τι φαίνεται, πουλούσε στο κοινό. Ξεκίνησα μια έρευνα και ανακάλυψα ότι υπάρχουν εταιρείες που κάνουν αυτό ακριβώς, γυρίζουν στους δρόμους τις νύχτες ακολουθώντας τις αναφορές της αστυνομίας, προσπαθώντας να καταγράψουν το πιο σοκαριστικό κι άρα εμπορικό πλάνο.

»Μεγάλωσα σε μια εποχή όπου η δημοσιογραφία ήταν σχεδόν ιερή. Κι έχω ακόμη αρκετό σεβασμό για όλους εκείνους που κάνουν τη δουλειά τους σωστά. Όμως η τηλεοπτική δημοσιογραφία είναι πλέον μια εντελώς διαφορετική αρένα κι όλα κατά τη γνώμη μου μοιάζουν να άλλαξαν σε μια συγκεκριμένη στιγμή. Τη στιγμή που οι ειδήσεις σταμάτησαν να ενδιαφέρονται για την αναπαραγωγή των νέων και των όσων συμβαίνουν στον κόσμο κι άρχισαν να νοιάζονται για την τηλεθέαση και τα έσοδά τους. Ήταν η στιγμή που από ειδησεογραφικές εκπομπές έγιναν σόου, μια στιγμή που κατά τη γνώμη μου συλλαμβάνει απόλυτα το φιλμ του Σίντνεϊ Λιούμετ *Το Δίκτυο*. Μια στιγμή που κατέληξε να γεννήσει μια νέα μορφή δημοσιογραφίας σαν αυτή που βλέπουμε στον *Νυχτερινό ανταποκριτή*.

»Είχα τον Τζέικ Τζίλενχαλ από πολύ νωρίς στο μυαλό μου για το ρόλο. Ήξερα ότι μπορεί να δώσει ζωή σε ένα χαρακτήρα τόσο αμφιλεγόμενο κρατώντας μια απόλυτη ισορροπία ανάμεσα στο ανατριχιαστικό του πρόσωπο και σε κάποιον που έστω και διστακτικά θέλεις να τον δεις να πετύχει. Για μένα αυτό ήταν το μεγάλο στοίχημα. Δεν ήθελα να έχω έναν ήρωα που μοιάζει και είναι από την αρχή ψυχοπαθής». - Γ. ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ



www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site



Του ΔΗΜΗΤΡΗ
ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ
→ agenda@athensvoice.gr

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΗΣ ΤΖΟΚΟΝΤΑΣ

Η Αγγελική Στελλάτου χορογραφεί το μυθικό έργο του Μάνου Χατζιδάκι, όπως και τη μουσική που έγραψε για το μπαλέτο «Ο μαρσούας». «Το Χαμόγελο δεν είναι μόνο ένα σημαντικό μουσικό έργο που μεταφέρει τόσο απλά και εύθραυστα τεράστιο συγκινησιακό φορτίο. Είναι ένα κομμάτι μας, μια μουσική που μας έχει σημαδέψει, συντροφεύσει, τόσο που μπορούμε να αναφερόμαστε σε αυτό ως η Τζοκόντα, ή το Χαμόγελο. Ο Μαρσούας, από την άλλη, είναι ένα χορόδραμα, καρπός της συνεργασίας του Μάνου Χατζιδάκι με τη Ραλλού Μάνου, όχι γνωστό αλλά που μαζί με τον Καραγκιόζη θεωρούνται εμβληματικά έργα της χορογράφου» σημειώνει. 4-8, 10-11/3, Εθνική Λυρική Σκηνή, Ακαδημίας 59-61, 210 3662100

NEDERLANDS DANS THEATER

Η κορυφαία ομάδα σύγχρονου χορού από την Ολλανδία έρχεται ξανά στην Αθήνα με τρεις χορογραφίες αυτή τη φορά. Εκτός από τις χορογραφίες «Solo Echo» (χορ. **Crystal Pite**) «*Kleines Requiem*» (χορ. **Hans van Manen**) θα παρουσιαστεί και η νέα δημιουργία των **Léon/Lightfoot** «*Stop Motion*», που πρωτοπαρουσιάστηκε στην Ολλανδία στις 29/1/14. 5, 6, 7/3, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη, Αθήνα, 210 7282333

ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ

Η αληθινή ιστορία της Ruth Ellis, της τελευταίας γυναίκας που απαχονίστηκε στη Βρετανία στα τέλη της δεκαετίας του '50 για την εν ψυχρώ δολοφονία του άπιστου εραστή της, ανέβηκε στο «Αγγέλων Βήμα». Πώς μια ερωτική ιστορία καταλήγει σε ένα αποτρόπαιο έγκλημα; Ποιος είναι τελικά ο ένοχος σε ένα έγκλημα πάθους; Κείμενο: **Amanda Whittington**. Σκην.: **Λεωνίδα Παπαδόπουλος**. Παίζουν: **Ειρήνη Γραμματικοπούλου, Ελένη Δαφνή, Κόνυ Ζήκου, Μάνθος Καλαντζής, Μαργαρίτα Σάββα**. Σάβ. & Κυρ. 19.00, Σατωβριάνδου 36, Ομόνοια, 210 5242211

ΕΥΣΕΒΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

Ουτοπία ή αλήθεια; Εγκαταστάσεις μαζί και γλυπτικές μορφές με κεντρικό άξονα τη φύση. Ως 14/3, ArtWall Project Space, Σοφοκλέους 26

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΝΑΚΟΥ

Διερευνήσεις του φόβου επιχειρεί με τη ζωγραφική της προκειμένου να ξορκίσει την φθίνουσα εποχή και να αρθρώσει μια γλώσσα παρηγορητική. «Ως 2/5, Βιβλιοπωλείο Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης, Αμερικής 13

ΔΡΥΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ/ ΤΕΧΝΗ ΣΤΟ ΒΑΡΕΛΙ

Ομαδική έκθεση στο πλαίσιο της έκθεσης «Οινόραμα». 33 καλλιτέχνες μεταμορφώνουν με ζωγραφική, γλυπτή ή σύνθετη επέμβαση ισάριθμα βαρέλια τύπου «barrique» των 225 lt σε έργα τέχνης. Επιμέλεια: **Ιρίς Κρητικού**. Συμμετέχουν: **Στέλιος Πετρουλάκης, Χάρης Πρέσσας, Φίκος, Πάβλος Χαμπίδης, Μανώλης Χάρως, Αθηνά Χατζή** κ.ά. 7-9/3, Ζάππειο

5 ΓΥΝΑΙΚΕΣ...

...Εικαστικοί με σημείο συνάντησης τον άνθρωπο. Συμμετέχουν: **Ε. Μελά, Ο. Βολονάκη, Μ. Σπηλιωτάκη, Μ. Σταυροπούλου, Κ. Χατζή**. **Αέναον, Νεοφύτου Βάμβα 5, Κολωνάκι**

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Β., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο agenda@athensvoice.gr



«Το χαμόγελο της Τζοκόντας»



Nederlands Dans Theater



«5 Γυναίκες»



«Χορεύοντας στην ομίχλη»

www.athensvoice.gr

ΤΙ ΠΑΙΖΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ:

210 Guide, ένας πλήρης οδηγός με γκαλερί, θέατρα, σινεμά, εστιατόρια, bars και clubs.

© STEFANOS



2014 · 2015
ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ
ΗΛΙΑ ΚΑΡΕΛΛΑ

Μια μαγική παράσταση για παιδιά με την Αρετή Κετιμέ, έναν μεγάλο θύλα «θρονοίων» και μουσική, σκιές και κομμάτια, σε σκηνοθεσία Ηλίας Καρελλάς.

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

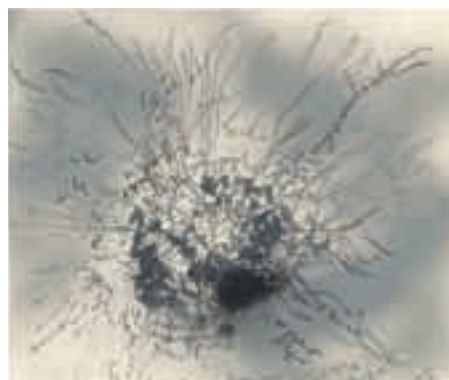
Κάθε Κυριακή στις 11.30 το πρωί από 19/10/2014 έως 5/4/2015

Καθημερινά οργανωμένες παραστάσεις σχολείων κατόπιν συνεννόησης.

Θέατρο Κάππα
 (Κυψέλλος 2, Πεδίον του Αρεως)

Τιμές Εισιτηρίων: 8€ (παιδιά), 12€ (γενική είσοδος)

Ημερήσιος: 210 7777104 ή 210 7777124
www.thisoskarella.weebly.com



Χριστίνα Νάκου



Δάφνη Αγγελίδου,
 «Δρυός ανάγνωση/
 Τέχνη στο βαρέλι»



Ευσεβία Μιχαλίδου

Μίλα ελεύθερα με όσους αγαπάς

Μηήκε η άνοιξη και είσαι ερωτευμένος/η, θέλεις να μιλάς όλη την ώρα με τον αγαπημένο σου, αλλά είναι μακριά; Θες επίσης να μοιράζεσαι τον καημό σου με τον κολλητό σου αλλά και να καθπουκάξεις τη μαμά σου που θεωρεί πως το βλαστάρι της κακοπερνάει και έχει αδυνατίσει; Και τώρα; Πώς

θα τους πεις όλα αυτά που σκέφτεσαι; Στο μεν έρωτά σου για τις μέρες σου που περνάνε με βόλτες στην ανοιξιάτικη πόλη, για το πόσο περιμένεις να έρθει ο καιρός να βρεθείτε; Και ακόμα, πώς θα μιλάς στον κολλητό για αυτές τις αγωνίες, τις μοναξίες σου αλλά και τον κολλημένο καθηγητή που σε έκοψε στις εξετάσεις σου στη σχολή; Από την άλλη, δε θέλεις να αφήσεις και τη δόλια μάνα να αγωνία για το πώς τα καταφέρνεις μακριά από τη θαλιωρή του σπιτιού και επιβιώνεις μια χαρά. Μα εύκολα, αφού τη λύση στη δίνει το καρτοκινητό F2G της WIND με την υπηρεσία **F2G Magic Numbers**, που με μια ανανέωση από μόλις 5€ σου δίνει 1.500 λεπτά δωρεάν επικοινωνίας το μήνα για 3 αγαπημένους σου αριθμούς WIND ή Q. Τι περιμένεις; Γίνε τώρα και εσύ μέλος της παρέας του F2G, δημιούργησε την μαγική λίστα των 3 αριθμών που θα μιλάς απεριόριστα και γίνε ο πρωταγωνιστής της παρέας σου.



VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Το κρυφό σχολείο

Στο εξώφυλλο του άλμπουμ μία μικρή εξωτική νησίδα στη μέση του ωκεανού. Θα μπορούσε κάλλιστα να είναι ο προορισμός της θρυλικής ραδιοφωνικής εκπομπής «desert islands» που ζητούσε από τους καλεσμένους της να διαλέξουν τα αγαπημένα της άλμπουμ που θα έπαιρναν μαζί τους σε ένα έρημο νησί. Μπορεί κανείς να ζητήσει με μόνη παρέα τους αγαπημένους του δίσκους; Ξέρω μερικούς που μπορούν... Η εκπομπή παιχτηκε για χρόνια, γνώρισε ημέρες δόξας όσο οι άνθρωποι συζητούσαν για μουσική, ενδιαφερόντουσαν γι' αυτή και άκουγαν άλμπουμ – μετά άρχισε η φθορά, μέχρι που σταμάτησε. Η κοινωνία έχει πια άλλα ενδιαφέροντα, το «Desert island» το σκέπασε η άνοδος της στάθμης της θάλασσας, το καταπάτησαν οι τουρίστες με τα ακουστικά στα αυτιά που ακούνε «μόνο επιτυχίες» από στικάκι.

Κρυμμένο καλά μέσα στον ωκεανό της ελληνικής παράνοιας – όπου όλοι όσοι ήταν μέχρι πρότινος «προπονητές» έχουν γίνει τώρα «πολιτικοί αναλυτές», έχουν αποκλειστικές πληροφορίες για όλες τις συνωμοσίες που εξυφαίνονται εναντίον της χώρας και κατασκευάζουν διαρκώς εχθρούς που μας διώκουν – υπάρχει ένα «κρυφό σχολείο», αόρατο και άγνωστο στους περισσότερους. Στα 40 (περίπου) χρόνια που λειτουργεί, έχει φοιτήσει εκεί (και συνεχίζει να φοιτά) μια μικρή εξωτική φυλή, ένα αλαφροϊσκιω-

το είδος ανθρώπων, μια σχέση που μιλάει μια ξεχασμένη γλώσσα που τα τελευταία χρόνια δεν χρησιμοποιείται σχεδόν καθόλου. Το βασικό σύνθημα είναι: «Άκουσες κἀνα δισκάκι της προκοπής;», υπάρχουν όμως και άλλες χαρακτηριστικές εκφράσεις: «Τι άκουσες τελευταία;», «Παίζεις τίποτα καλό;», «Άκουσα τον καινούργιο δίσκο των... κι έπαθα πλάκα μεγάλη». Τα μέλη της φυλής αλληλοϋποστηρίζονται με «συνωμοτικές πληροφορίες» που στις πασάρουν ξαφνικά και αναπάντεχα, όπως κάποιος σου πασάρει ένα τριπάκι, λέγοντάς σου «άκου αυτό» και βρίσκεσαι με ένα cd στο χέρι. Κοιτάς γύρω μήπως σας είδε κανείς αλλά ευτυχώς οι άνθρωποι δεν δίνουν σημασία. Τα δικά τους cd είναι κρεμασμένα στα περιπτερα. Στα μέιλ μου και στο fb φτάνουν ανεξήγητα μηνύματα από «αγνώστους» ομόφυλους: «Ανακάλυψα αυτό και σε σκέφτηκα», «Τσέκαρε αυτό το γκρουπ, νομίζω θα σε ενδιαφέρει» ή «Τους ξέρεις αυτούς;».

Από ένα παλιό συμμαθητή του κρυφού σχολείου βρίσκομαι με ένα cd στο χέρι «Dan Mangan + Blacksmith» με τίτλο «Club Meds». Όταν το παίζω στην εκπομπή μου ακολουθούν συνωμοτικά μηνύματα: «Thanks για τον Dan Mangan» και «Πάλι στα δισκάδικα μας έστειλες». Από ένα φίλο ανακαλύπτω έναν καλλιτέχνη που δεν ξέρω κι από μένα τον ανακαλύπτουν κάποιοι άλλοι. Αυτός ο ίδιος τρόπος που η «αρχαία γνώση» μεταδίδεται στη φυλή μας από στόμα σε στόμα ή με αλλόκοτους τρόπους. Εκεί που περπατάω στη Σόλωνος και βλέπω να 'ρχεται ένας παλιός συμμαθητής, αντί να μου πει γεια σαν φυσιολογικός άνθρωπος αυτός ανοίγει την τσάντα (πάντα τα μέλη αυτής της φυλής κουβαλάνε μια τσάντα με δίσκους) και μου δείχνει ένα άλμπουμ. Το κοιτάω, κουνάω καταφατικά το κεφάλι μου και συνεχίζουμε το δρόμο μας. Έχουμε συνεννοηθεί απολύτως...

Ο Καναδός Dan Mangan (και οι Blacksmith που προστέθηκαν στη μέχρι πρότινος μοναχική τραγουδοποίησή του) κυκλοφόρησε μόλις τον 4ο δίσκο του, ένα χαρμάνι folk/rock με ιδιαίτερη προσωπικότητα και φανερό ταλέντο. Αν θα το έπαιρνα μαζί μου στο «έρημο νησί»; Μάλλον όχι, αλλά θα το άκουγα πολύ ευχαρίστως στη διαδρομή μέχρι να φτάσω.

→ makismilatos@gmail.com

ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ → gdim400@gmail.com



PRINS OBI ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ΕΝΟΣ BABY GURU

Την αξία των Baby Guru την ξέρουμε. Ο μουσικός αυτός πυρήνας έχει πολλά να δώσει και θα μας απασχολήσει εκτενώς στο μέλλον. Πρώτο δείγμα οι Dream Warriors, το άτυπο alter ego των Baby Guru, που δημιουργήθηκε για live και στούντιο εμφανίσεις, εξυπηρετώντας τις ανάγκες των σόλο πρότζεκτ των τριών μελών. Έτσι, μετά τον King Elephant και ο Prins Obi (Γιώργος Δημάκης) κυκλοφόρησε στα τέλη του '14 το πρώτο του προσωπικό άλμπουμ «Notions» στην Inner Ear. Μια redux εκδοχή του θα παρουσιαστεί ζωντανά με τους Dream Warriors το Σάββατο στο Ρομάντσο σε ένα double bill μαζί με τη lo-fi pop του Kid Flicks.

Πώς διαφοροποιούνται οι μουσικές ιδέες για τους Baby Guru και για το προσωπικό σου project; Όπως λέει και ο μεγάλος Peter Hammill: All things are a part. Όλα είναι κομμάτια που συμπληρώνουν σιγά-σιγά ένα παζλ.

Πώς κατέληξε στα κομμάτια του Notions; Το «Notions» γράφτηκε σε χαλαρούς ρυθμούς κατά τη διάρκεια της περιπλανητικής σεζόν, με την πολύτιμη βοήθεια του King Elephant και περιέχει κομμάτια πρόσφατα (από την περίοδο των «Marginalia sessions») και άλλα που γράφτηκαν μέχρι και 10 χρόνια πίσω. Ήταν το πιο «εύκολο»

album που έχω κάνει, υπό την έννοια ότι όλα κύλαγαν ομαλά, χωρίς άγχος, εντάσεις και πολύ «ψείρισμα». Όταν νιώθαμε ότι πετυχαίναμε το επιθυμητό αποτέλεσμα, το αφήναμε στην ησυχία του και δεν το πολυκουράζαμε. Στόχος μου ήταν να φτιάξω ένα υβρίδιο pop τραγουδοποιίας (με ψυχεδελικά στοιχεία) και ηλεκτρονικής μουσικής (με έμφαση στη χρήση αναλογικών συνθετητών).

Πώς ακούει μουσική; Αγοράζω βινύλια και cds και κατεβάζω μουσική αν θέλω να τσεκάρω κάτι που δεν γνωρίζω καλά ή δεν είμαι πεπεισμένος για την αξία του. Όσον αφορά στα free downloads, ότι και να λέμε το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω: ασφαλώς και είναι πιθανό να παραβλέψει κάποιος μια αξιόλογη δουλειά λόγω των άπειρων gigabyte μουσικής που φωλιάζουν στο σκληρό του, όμως βαθιά μέσα μου πιστεύω ότι αν κάτι αξίζει θα ακουστεί και εν τέλει θα μείνει. Τέλος, είναι σαφές ότι τα έσοδα των δισκογραφικών και των μουσικών έχουν μειωθεί λόγω της ελεύθερης διακίνησης της μουσικής.

Θα πας Black Keys; Μάλλον. **Μπορεί να απολαύσει μια συναυλία ένας μουσικός ή γίνεται παρατηρώντας τεχνικές λεπτομέρειες;** Αν μπορέσει να συγκρατήσει τις δύο πτυχές του (συναίσθημα, τεχνική κατάρτιση), τότε ίσως πετύχει μια ιδανική ισορροπία.

Πώς σου φαίνεται η νέα μουσική Αθήνα; Όπως και σε κάθε σκηνή στον κόσμο, υπάρχει η σαβούρα, υπάρχουν και πολλά αξιόλογα πράγματα.

Ποιο ήταν το καλύτερο μέχρι σήμερα live; Νομίζω το δεύτερο gig που κάναμε με Baby Guru στο Eurosonic.

Πόσο αλλάζουν τα κομμάτια στο live; Αρκετά... Ορισμένα, δε, γίνονται αγνώριστα. Τα περισσότερα τα δουλεύουμε ξανά από το μηδέν και πολλές φορές φωτίζονται πτυχές τους που μέχρι πρότινος αγνοούσαμε. Εκεί βρίσκεται και το ενδιαφέρον κατ' εμέ: βαριόμαστε πολύ να κάνουμε πιστές επανεκτελέσεις των studio ηχογραφήσεών μας.

Ποιο είναι το τελευταίο όνομα που ανακάλυψες; Ένα φοβερό και τρομερό βρετανικό duo, από τα μέσα-τέλη 70s: τους Godley & Creme.

Τι ετοιμάζετε για το live στο Ρομάντσο; Την απόλυτη live (expanded) εκδοχή του «Notions».

Σε ποιο live θα ήταν το απόλυτο support οι Baby Guru; Μάλλον σε κάποιο reunion βραζιλιάνικης ψυχεδελικής μπάντας από τα 60s.

INFO

Ρομάντσο, Αναξαγόρα 3-5. Έναρξη 21.00. Είσοδος €5. Στις 7/3. Το «Notions» κυκλοφορεί σε CD, LP+bonus cd και digital album από την Inner Ear.

CLUBBING



Danny daze
στα ντεκ του vice versa

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6

- Danny Daze, Black Athena, Digital Riot @ Vice Versa
- Francesco Del Garda, Koleon @ Pixi
- DJ Overdose, Meltdown (Roman & Manu) @ Romantso
- Psyk, Emex, George Apergis @ six dogs
- Skullcrack by Shut The Fuck Up Parties @ Second Skin
- Dream Weapons, Devika

@ Senza

- Davide Squillace, Mikee @ Nid

ΣΑΒΒΑΤΟ 7

- Timmy Regisford, Akylla @ Saint Solange
- Berceuse Heroique Label Night με Ekman & Koehler, Paul Bennett, KEMAA @ six dogs
- Jason Lescalleet @ Some Bizzare
- Bodj, Alex Dimou, Lee Burton @ Pixi

• Trashformers @ KooKoo

- Miquel Bastida @ Dive
- "Midnight Cit"y @ Cantina Social
- George Fakinos & Rammlid/Red Room: Dr.
- D @ Second Skin
- Opening party της έκθεσης «Shaping the Profound» @ Sharona (Διονύσου 36, Μαρούσι)

THE REVOLUTION SESSIONS
KallektivA

ΣΑΒΒΑΤΟ 7/3
21.30
22.30

Περσέης 209 & Περσέους Ιακωβίη 1, Τζαίρος

Public, Seven, IANOS, RELIADI

MOMIX DREAMCATCHER

BY MOSES PENDLETON



24-29 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ

Ταμεία Μεγάρου Μουσικής
και Ομήρου 8
www.megaron.gr / 210 7282 333

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ



www.lavris.gr / 210 7258510



«Το αποτέλεσμα δεν έχει πάντα σημασία. Ο δρόμος που παίρνω για να φτάσω εκεί έχει. Και ποτέ δεν αμφισβήτησα το δρόμο που παίρνω. Υπάρχει κάποιος που μοιάζει πιο σωστός».
Ο Αμπέλ «Στα χρόνια της βίας» ορίζει την κοσμοθεωρία του

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

➔ Εννιά ταινίες ψάχνουν θεατές

critic's CHOICE



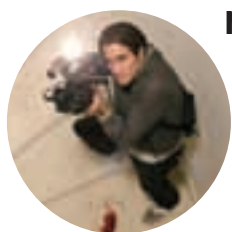
Στα χρόνια της βίας (A MOST VIOLENT YEAR) ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζέι Σι Τσάντορ
ΠΑΙΖΟΥΝ: Όσκαρ Αϊζακ, Τζέσικα Τσαστέιν, Άλμπερτ Μπρουκς

Στη Νέα Υόρκη του 1981 ένας ιδιοκτήτης εταιρείας διανομής καυσίμων αντιμετωπίζει το χειρότερο μήνα της ζωής του στο πρόσωπο ενός εγκληματικού ανταγωνισμού μιας επικίνδυνης επένδυσης και του οικογενειακού του ναρκοπεδίου.

Μετά από το συγκλονιστικό μα και απόλυτα «αφαιρετικό» «Όλα χάθηκαν», που στηριζόταν στην ερμηνεία του Ρόμπερτ Ρέντφορντ μόνου στη μέση του αχανούς ωκεανού, ο Τζέι Σι Τσάντορ επιστρέφει με μια ταινία που συνθέτει μια σειρά από στοιχεία,

ιστορίες, χαρακτήρες και αναφορές σε μια βραδυφλεγή, μα απόλυτα γοητευτική ταινία. Από τη μία μια συναρπαστική, απόλυτα πιστευτή τοιοχογραφία της πόλης και των κατοίκων της σε μια εποχή που μοιάζει να παραπατά στο χείλος ενός ηθικού γκρεμού, και από την άλλη το πορτρέτο ενός χαρακτήρα και των δορυφόρων του που δίχως να το δηλώνουν είναι από εκείνους που σπκώνουν στους ώμους τους ταινίες που μοιάζουν πλέον κλασικές. Το φιλμ του Τσάντορ μοιάζει χτισμένο από τα ίδια υλικά που έδωσαν σάρκα κι οστά σε ένα πολιτικό, κοινωνικά αιχμηρό αμερικάνικο σινεμά τη δεκαετία του '70, φέρνει στο νου τα δυνατά δράματα του Σίντνεϊ Λιούμετ ή εκείνα του Σκορσέζε – με τους τόνους κατεβασμένους ένα κλικ πιο χαμηλά. Σύνθετο και γοητευτικό, δίχως να κάνει καμιά απόπειρα να εντυπωσιάσει ούτε σεναριακά ούτε σκηνοθετικά, με δύο εξαιρετικές ερμηνείες στο κέντρο της, η ταινία κοιτάζει την πίσω όψη του αμερικάνικου ονείρου και παραδίδει μια πικρή διατριβή για τη φιλοδοξία και το δρόμο προς την επιτυχία κι όλες τις στάσεις και τις υπαναχωρήσεις, όλους τους επώδυνους συμβιβασμούς, το τίμημα που πρέπει να πληρώσεις για να φτάσεις ως εκεί.



Νυχτερινός ανταποκριτής (NIGHTCRAWLER) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νταν Γκιλρόι
ΠΑΙΖΟΥΝ: Τζέικ Τζίλενχαλ, Ρενέ Ρούσο

Ένας άντρας, πρόθυμος να κάνει οτιδήποτε για να πετύχει, θα ανακαλύψει τον ηθικά θολό κόσμο του τηλεοπτικού αστυνομικού ρεπορτάζ του αίματος και του σοκ και θα θριαμβεύσει.

Ο ήρωας του «Νυχτερινού ανταποκριτή» είναι έτοιμος να ακολουθήσει τη δική του παράκαμψη προς την επιτυχία σε αυτή την κατάμαυρη, αστεία και κυνική ματιά στο success story που όλοι κυνηγούν στις μέρες μας. Με έναν Τζέικ Τζίλενχαλ να δίνει μια ακόμη εξαιρετική ερμηνεία στο ρόλο του φιλόδοξου ρεπόρτερ που δεν σταματά σε τίποτα προκειμένου να πάρει το τέλειο πλάνο (ακόμη κι αν χρειαστεί να το σκηνοθετήσει), το φιλμ του Γκιλρόι δεν είναι μόνο μια ωμή σάτιρα της νέας εποχής του θεάματος από την πλευρά των ανθρώπων που το προσφέρουν αλλά κι από αυτή όσων το καταναλώνουν. Είναι την ίδια στιγμή μια σκληρή και κατά στιγμές ανατριχιαστικά αστεία ματιά στις μέρες του «σκοπός αγιάζει τα μέσα».



Τιμποκτού (TIMBUKTU) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αμπντε-ραχμάν Σισακό
ΠΑΙΖΟΥΝ: Ιμπραϊμ Αχμέντ, Τούλου Κίκι

Με το Τιμποκτού να υποφέρει παραδομένο στον ισλαμικό φονταμενταλισμό, ένα ζευγάρι βοσκών και η κόρη τους που ζουν στην έρημο θα έρθουν αντιμέτωποι με μια σκληρή πραγματικότητα.

Από το διαγωνιστικό των Καννών στην πρώτη υποψηφιότητα της Μαυριτανίας για Όσκαρ, το φιλμ του Σισακό δεν θα μπορούσε να έρθει σε μια πιο καίρια χρονική στιγμή. Με την απειλή του Ισλαμικού Κράτους πιο έντονη από ποτέ, το «Τιμποκτού» είναι εκ προοιμίου μια βαθιά πολιτική ταινία αλλά με μια διαφορά. Από την καταγγελία και τα προφανή μηνύματα προτιμά να καταδείξει με διακριτικότητα και συχνά λυρισμό την παράλογη πραγματικότητα που οι κανόνες των φανατισμένων θρησκόληπτων μαχητών προσπαθούν να επιβάλουν. Όχι δίχως χιούμορ, αλλά και χωρίς να αποτρέπει τα μάτια από τη σκληρή πραγματικότητα, το φιλμ καταγράφει εκ των έσω κάτι που για τους περισσότερους από εμάς αποτελεί απλά μια είδηση.

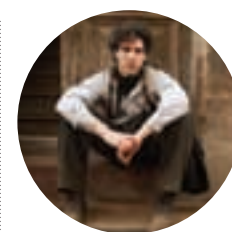


Όχθες ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πάνος Καρκανεβάτος
ΠΑΙΖΟΥΝ: Ανδρέας Κωνσταντίνου, Έλενα Μαυρίδου

Ένας νεαρός ναρκαλιευτής στον Έβρο θα γνωρίσει μια γυναίκα που δουλεύει για ένα κύκλωμα που περνά παράνομα μετανάστες και η συνάντησή τους θα ανατινάξει τις ζωές και των δυο.

Μια κατά βάση ερωτική ιστορία ανάμεσα σε δύο αταίριαστους χαρακτήρες που αδυνατούν να βρουν τη θέση τους στον κοινωνικό περίγυρό τους (που ούτως ή άλλως μοιάζει εκτός τροχιάς) γίνεται η αφορμή για μια ατμοσφαιρική περιπλάνηση σε ένα ενδιαφέρον γεωγραφικό και συναισθηματικό τοπίο. Ο Πάνος Καρκανεβάτος χρησιμοποιεί με πετυχημένο τρόπο τη γοητευτική μεθόριο του Έβρου και τις γήινες ερμηνείες των δυο πρωταγωνιστών του για να στήσει μια λίγο αλαφροϊσκιωτη ιστορία αγάπης που ακροπατά στα όρια του μύθου, μπλεγμένη με μια σύγχρονη πραγματικότητα, αυτή της παράνομης μετανάστευσης. Η έννοια των συνόρων, κυριολεκτικών ή μεταφορικών, βρίσκεται στο κέντρο της ιστορίας του που ως επί το πλείστον λειτουργεί πετυχημένα.



Η μαχαιριά (THE CUT) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φατίχ Ακίν
ΠΑΙΖΟΥΝ: Ταχάρ Ραχίμ, Σιμόν Αμπκαριάν

Ένας άντρας που επιβίωσε από τη γενοκτονία των Αρμενίων στην Τουρκία το 1915 βάζει σκοπό της ζωής του να βρει ξανά τις κόρες του, όταν μαθαίνει ότι εκείνες είναι επίσης ζωντανές.

Το γεγονός ότι ένας τουρκικής καταγωγής σκηνοθέτης αναδεικνύει τη γενοκτονία των Αρμενίων σε θέμα μιας ταινίας του είναι εκ προοιμίου αξιοσημείωτο. Ο Φατίχ Ακίν δεν φοβάται να αναμετρηθεί με ένα θέμα που είναι όχι μόνο συγκλονιστικό μα κι ακόμη εξαιρετικά φορτισμένο στην Τουρκία, αλλά το φιλμ που παραδίδει δεν είναι ακριβώς η ταινία που περιμέναμε από αυτόν. Όχι γιατί η «Μαχαιριά» είναι άτολμη ή λιγότερο πολιτική απ' όσο θα έπρεπε, μα κυρίως γιατί είναι τόσο μα τόσο παλιομοδίτικη. Δομημένο σαν ένα ιστορικό έπος, έχοντας τη μορφή (και σχεδόν τη διάρκεια) μιας τηλεοπτικής μίνι σειράς, δεν κατορθώνει ποτέ να γίνει αληθινά επείγον ή συγκινητικό, παραμένοντας μια καλοφτιαγμένη μα αδύναμη και συχνά αμήχανη ταινία.



ΤΕΤΑΡΤΗ 04:45

Ο Στέλιος Μάινας και ο Αλέξης Αλεξίου
σ' ένα road movie στην Αθήνα

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ



Ο σκηνοθέτης κι ο πρωταγωνιστής του αθηναϊκού νεο-νουάρ που βγαίνει στις αίθουσες την επόμενη Πέμπτη, μιλούν στην ATHENS VOICE για την πόλη και τους ανθρώπους της, για τα λάθη που όλοι κάνουμε και τη ζωή τις μέρες της κρίσης. Με τρόπο απόλυτα κινηματογραφικό.

Η δεύτερη μεγάλη μήκους του Αλέξη Αλεξίου μετά την «Ιστορία 52» είναι μια απόλυτα αθηναϊκή ιστορία αφού ξετυλίγεται διασχίζοντας την πόλη από τη μια άκρη ως την άλλη της, από τις γειτονιές του κέντρου μέχρι τις άδειες λεωφόρους της περιφέρειας κι από τη θέα από τις βρεγμένες ταράτσες της ως τα μισοφωτισμένα καταγώγια των «υπογείων» της. Στο κέντρο της ένας άντρας που διανύει τη δική του διαδρομή μεταξύ του καθαρού μετώπου του οικογενειακής και τις βουτηγμένες στη λάσπη σόλες του υποκόσμου, μεταξύ του jazz club του οποίου είναι ιδιοκτήτης και των strip club του συρμού όπου συχνάζουν μερικοί από τους «συνεργάτες» του. Η «Τετάρτη 04:45» είναι ένα φιλμ που διαδραματίζεται το 2010 μα που απηχεί απόλυτα το τώρα, μια «μη ρεαλιστική» σύμφωνα με τους δημιουργούς της ταινία, που όμως κατορθώνει να κοιτάξει μια πραγματικότητα που μορφεί να αναγνωρίσεις μέσα από ένα δικό της, απόλυτα στιλιζαρισμένο κινηματογραφικό φίλτρο.

«Μου αρέσει πολύ το σινεμά και αντιλαμβάνομαι τα πράγματα με κινηματογραφικούς όρους» λέει ο Στέλιος Μάινας, «οπότε όταν ο Αλέξης Αλεξίου μου περιέγραψε το φιλμ σαν μια νουάρ ταινία, ή μάλλον νεο-νουάρ με στοιχεία γουέστερν, με εντρίγκαρε ακόμη περισσότερο. Μου εξήγησε πως ακόμη κι αν μοιάζει ως τέτοια δεν είναι μια ρεαλιστική ταινία κι όταν διάβασα το πρώτο draft του σεναρίου κατάλαβα αμέσως τι εννοούσε. Ατιλήφθηκα ότι είναι μια ταινία για τα άκρα, για την αντίδραση των ανθρώπων σε οριακές καταστάσεις. Κάτι που βρίσκω πολύ ενδιαφέρον και την αφορμή για μια εξαιρετική κινηματογραφική περιπέτεια, αφού έχει μια «αφέλεια» σε πρώτη ανάγνωση. Έναν πρωτογονισμό που απέχει από

την αντίληψη που θέλει να βλέπεις από την αρχή περισσότερα επίπεδα σε μια ταινία. Είναι πρώτα απ' όλα σινεμά, δεν είναι κάτι υπαρξιακό, βαθύ ή γεμάτο μνύματα...»

Ο σκηνοθέτης της, Αλέξης Αλεξίου, εξηγεί πως «η ιδέα για το σενάριο ξεκίνησε πολύ απλά, σαν ένα φιλμ νουάρ για την κρίση. Ήθελα να κάνω ένα τέτοιου είδους σινεμά, να ασχοληθώ με αυτό είδος γιατί μου αρέσει και σαν θεατής το γκανγκστερικό φιλμ, αλλά και γιατί κομμάτι των συμβάσεων αυτού του σινεμά είναι το να σχολιάζει την πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα. Κάπως έτσι το είδα σαν μια ιδανική ευκαιρία να μπει κι αυτό το στοιχείο, το τι συμβαίνει τα τελευταία χρόνια σε αυτή τη χώρα. Πάντα όμως μέσα από τη φόρμα και τους κανόνες του είδους. Σε καμιά περίπτωση δεν με ενδιέφερε ένα ρεαλιστικό δράμα με θέμα την κρίση».

Η ευθύνη και πώς να την αποποιθείτε

Όπως σχεδόν κάθε νουάρ ιστορία, έτσι κι αυτή στην «Τετάρτη 04:45» ξεκινά από κάποιον που βρίσκεται στριμωγμένος σε μια άβολη θέση. Κάποιον που έρχεται αντιμέτωπος με δύσκολες επιλογές, που πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του. Η έννοια της ευθύνης επανέρχεται στην ταινία τόσο ώστε στη διάρκειά της να γίνεται κάτι σαν μάντρα και τελικά, όπως λέει ο Αλεξίου, να χάνει σχεδόν το νόημά της. «Η ευθύνη είναι σαν ένα μπαλάκι του πινγκ πονγκ στην ταινία, πηγαίνει από τον έναν ήρωα στον άλλον. Όπως και στην πραγματική ζωή άλλωστε. Σαν όλοι να αρνούνται να πάρουν τη σκυτάλη της ευθύνης. Η φράση «έχετε ευθύνη» επαναλαμβάνεται τόσο συχνά στο φιλμ που κάποια στιγμή χάνει το νόημά της. Όπως έχει γίνει και στην πραγματικότητα στις μέρες μας. Τη χρησιμοποιούμε σχεδόν με τρόπο ειρωνικό. Είναι όπως σε μια σκηνή που ένας ήρωας φωνάζει επανειλημμένα «έχετε ευθύνη» κι εκείνη τη στιγμή είναι σαν να αποποιείται το δικό του μερίδιο. Όπως κάνουμε συχνά στην αληθινή ζωή. Το σενάριο του φιλμ πήρε μορφή το 2010 και αυτή η ρητορική που αναπτύσσεται στην ταινία από ήρωες που δεν περιμένεις, όπως για παράδειγμα έναν τοκογλύφο, ήταν κάτι που ένιωθα ότι παίρνει επίσης μορφή τότε. Και η

ταινία κοιτάζει αυτή τη ρητορική με μια ειρωνική, σαρκαστική ματιά. Οι ήρωές μου είναι μάλλον ιδιαίτερα επιρρεπείς στα λάθη, κάνουν πολλές αμφιλεγόμενες κινήσεις και πράξεις, παίρνουν πολλές λάθος αποφάσεις, αλλά δεν ήθελα να τους κρίνω ή να τους σχολιάσω. Αυτό που προσπαθούσα να πετύχω στην ταινία ήταν να κάνω τους θεατές να κατανοήσουν τα κίνητρά τους, το πώς οι πράξεις τους δεν προέρχονται από κάποιο «κακό» που ζει μέσα τους, αλλά πηγάζει από την ίδια την ανθρώπινη αδυναμία. Την αδυναμία να κατανοήσεις τις συνέπειες των πράξεών σου, το ποιος είσαι και τι κάνεις πολλές φορές».

Με έναν ανάλογο τρόπο προσέγγισε τον ήρωα που υποδύεται ο Στέλιος Μάινας. Έναν ήρωα που ακόμη κι αν κινείται σε μια πραγματικότητα που απέχει αρκετά κλικ από τη δική μας, δεν αμφισβήτησε ποτέ στη διάρκεια των γυρισμάτων. «Η αλήθεια του χαρακτήρα οφείλει να είναι η αλήθεια σου» λέει ο ηθοποιός ο οποίος πιστεύει επίσης πως δεν έχει νόημα να κρίνεις τις πράξεις των ηρώων του φιλμ στο πλαίσιο μιας εξωκινηματογραφικής λογικής. Έτσι κι αλλιώς, όπως λέει, «νομοτελειακά η ιστορία μάς διδάσκει ότι τα λάθη επαναλαμβάνονται. Απλά αυτό που αλλάζει είναι ο τρόπος που κάνουμε λάθος. Αλλιώς οι κοινωνίες θα προχωρούσαν με πολύ πιο γρήγορα βήματα, αν κάθε λάθος κίνησή μας οδηγούσε στο να κάνουμε τη σωστή την επόμενη φορά. Όμως ας είμαστε αισιόδοξοι γιατί ακόμη κι αν δεν διορθώνουμε τα λάθη μας, κάθε φορά που τα ξανακάνουμε, μπορούμε να διορθώνουμε τα επακόλουθα των λαθών μας. Το να μειώνουμε τις συνέπειες που θα έχουν τα λάθη μας, αφού αυτά μοιάζουν de facto ως κάτι που θα ξανακάνεις. Γιατί το λάθος είναι κομμάτι της ανθρώπινης φύσης».

Η Αθήνα έτοιμη για το κοντινό της

Μπορεί να έχετε δει πολλές ταινίες στην Αθήνα, αλλά δεν έχετε δει την Αθήνα έτσι σε καμιά ταινία μέχρι τώρα. Σημεία γνώριμα μεταμορφώνονται στο τοπίο μιας διαφορετικής πραγματικότητας, η νύχτα αλλάζει τα μέρη που ξέρεις, η βροχή ξεπλένει τις εικόνες που έμοιαζαν γνώριμες. «Οι χώροι μιας ταινίας είναι σχεδόν η μισή δουλειά του σκηνοθέτη» λέει

ο Αλεξίου. «Η άλλη μισή σχεδόν είναι οι ηθοποιοί. Αφού κλείσεις το καστ οφείλεις να βρεις τους χώρους, αφού αυτοί είναι μαζί με τους ηθοποιούς που ορίζουν την ταινία σου. Σε εμάς η αναζήτηση χώρων κράτησε σχεδόν ένα χρόνο. Κάποιες φορές έχεις μια ιδέα για το τι αναζητάς, κι άλλες απλά ψάχνεις στα τυφλά. Μπαίνεις σε ένα αμάξι με τους συνεργάτες σου και πηγαίνεις. Και κάπως έτσι αρχίζει η αναζήτηση και οι συζητήσεις. Αν θα μπορούσε να είναι αυτό το στενάκι που ψάχνεις, αυτό το κτίριο, γιατί ναι ή γιατί όχι. Με έναν περιέργο τρόπο στη διαδικασία να δω την Αθήνα διαφορετικά με βοήθησαν κάποια ντοκιμαντέρ που είχα κάνει για την τηλεόραση όπου είχα βγει με μια κάμερα και τραβούσα κομμάτια της πόλης, κάτι που με οδήγησε να καταλάβω ότι η Αθήνα μπορούσε κάλλιστα να παίξει το ρόλο ενός κινηματογραφικού χαρακτήρα. Ότι υπήρχε ένα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον σε αυτό το μπάχαλο και το χάος που πολλές φορές χαρακτηρίζει αυτή την πόλη. Κι ότι επίσης υπάρχει ένα πολύ μεγάλο αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον μέσα σε αυτό το ετερόκλητο ψηφιδωτό που είναι η πόλη».

Βλέποντας το «Τετάρτη 04:45» δεν μπορείτε παρά να συμφωνήσετε. Και να ακολουθήσετε τον Αλεξίου σε αυτό το ταξίδι σε μια διαφορετική Αθήνα, με έναν έμπειρο συνοδηγό. «Την πόλη αυτή την έχω ανακαλύψει εδώ και πολλά χρόνια. Είμαι Αθηναίος και την έχω γυρίσει, την αγαπώ πολύ και ξέρω πολλά και διαφορετικά κρυφά σημεία» λέει ο Στέλιος Μάινας. «Η Αθήνα είναι μια πόλη με πολλά πρόσωπα κι όχι μόνο σε διαφορετικά σημεία της, αλλά και σε διαφορετικές ώρες της. Τα ίδια μέρη είναι αλλιώς στις διαφορετικές της ώρες. Είναι μια πόλη που έχει τρομερό ενδιαφέρον. Και πολλές φορές είναι κάτι που δεν το αντιλαμβανόμαστε εμείς που τη ζούμε, το αντιλαμβάνονται οι ξένοι που την επισκέπτονται. Άνθρωποι που δεν τη γνωρίζουν και που εκπλήσσονται από την πολυμορφία και τα πολλά διαφορετικά της πρόσωπα... Είναι θέμα του πώς και πότε θα την περπατήσεις».

INFO

Η ταινία βγαίνει στους κινηματογράφους την επόμενη Πέμπτη 12/5.



SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΚΟΛΩΝΑΚΙ, 210 7239708 | ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3213328
| ΓΛΥΦΑΔΑ, 210 8983045 | ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 210 5789720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988 | ΜΥΚΟΝΟΣ: 22890 28598 | SWATCH KIOSKS:
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, ALL USERS AREA, 210 3530302 & INTRA SHENGEN AREA, 210 3532606.

swatch⁺
IRONY X LITE